

Czy Jezus Chrystus to JHWH?

Syn Boży czy sam Bóg

© Stephan Gerber, www.trinitaet.com

Ilustracja na okładce:

www.sabue.ch

w maju 2017 r.

Tłumaczenie Przemek Sibera

Niniejsza broszura została opracowana z okazji konferencji „BÓG JEST JEDEN” w 2017 r. i zawiera znacznie więcej haseł oraz dowodów biblijnych, niż można było omówić podczas odpowiedniego wykładu. Ma ona służyć jako dodatkowa pomoc w studiowaniu.

Spis treści

Czy Jezus Chrystus JHWH?– Słowo wstępne	1
Zbawiciel/ Odkupiciel	7
Skala	21
Pierwszy i Ostatni	24
„Ja jestem ...“	31
Bóg	37
Pan panów, Król królów	51
Stwórca	54
Światło	57
Sędzia	59
Wszechmocny	61
Pasterz	63
Głowa wszystkich rzeczy	65
Nasza sprawiedliwość	66
Wszechobecny	67
Znawca serc	68
Pan	70
Wieczny	80
Przebaczenie grzechów	83
Zmartwychwstanie	86
Chwała i uwielbienie	89
Ojciec i Syn- – tacy sami czy różni?	94
Podsumowanie	101

Czy Jezus Chrystus to JHWH? – Słowo wstępne

Kwestia, czy Jezus Chrystus jest JHWH, nie odgrywa w Biblii żadnej roli, jednak dziś spotykamy się z nią dość często w najróżniejszych odmianach. Zasadniczo chodzi o to, czy Bóg stał się człowiekiem, czy też posłał swojego Syna. Chodzi o to, czy Jezus Chrystus jest samym Bogiem, czy też jest Synem Bożym. Ze wszystkimi z tego wynikającymi konsekwencjami.

Jest to temat, który często się porusza, ale rzadko omawia się go we wszystkich jego aspektach. Chociaż wątpię, czy uda mi się to tutaj wyczerpująco uczynić, to jednak bardzo chciałbym jak najdokładniej zgłębić tę kwestię. W tym celu zebrałem z kilku publikacji wypowiedzi wraz z odpowiednimi odniesieniami. Kolejność jest przypadkowa i poszczególne fragmenty nie nawiązują do siebie. Uderzające jest to, że niektóre wersety biblijne nie są przytaczane, nawet jeśli znajdują się w bezpośrednim kontekście. Jest to prawdopodobnie ta sama praktyka, o którą obecnie często zarzuca się mediom, a mianowicie pomijanie pewnych elementów w celu wywołania lub ukształtowania konkretnej opinii.

Argumentacja przebiega zazwyczaj według następującego schematu: Bóg (JHWH) mówi na przykład, że poza Nim nie ma żadnego Zbawiciela. W Nowym Testamencie Jezus jest głoszony jako jedyny Zbawiciel. Zatem Jezus jest Bogiem (JHWH). Nie przytacza się wersetów z bezpośredniego kontekstu, jeśli nie pasują one do tezy, że Jezus jest JHWH. Podobnie jest z innymi fragmentami Biblii, które podważałyby to twierdzenie. I właśnie w tym miejscu zaczyna się niniejsza broszura. Jeśli bowiem w powyższym przykładzie uwzględnimy List Judy 25, wyłania się zupełnie inny obraz, ponieważ wtedy Bóg pozostaje jedynym Bogiem, a Jezus pozostaje Synem Bożym.

W ten sposób poruszam kolejną kwestię. Jeśli bowiem Jezus jest Bogiem (JHWH), to nie jest Synem Bożym. To z kolei ma bardzo daleko idące konsekwencje. Również do tego zagadnienia odniosę się w dalszej części.

Z wyjątkiem kilku przypadków, **struktura** niniejszej broszury jest zawsze taka sama. Najpierw wymienione są fragmenty biblijne, które wskazują, że JHWH jest Bogiem żywym, zarówno w Starym, jak i w Nowym Testamencie. Zazwyczaj nie ma tu nic do dodania. Następnie podane są te fragmenty, które przypisują Jezusowi Chrystusowi te same lub przynajmniej podobne cechy lub zdolności, co ma służyć jako dowód na to, że Jezus = JHWH. W trzeciej części znajdują się wersety, które z reguły rzucają na daną kwestię takie światło, że teza „Jezus jest JHWH” zostaje obalona. We wszystkich trzech częściach wyróżniłem różne słowa lub fragmenty. Te wyróżnienia nie

pochoǳą jednak z samej Biblii, lecz zostały dodane przeze mnie dla uproszczenia. Ponadto do wielu fragmentów Pisma Świętego dołączyłem własne komentarze, a czasami jedynie pytania, które się z nich wynikają.

Wynik moich badań przedstawionych tutaj jest bardzo jednoznaczny. **Jezus Chrystus nie jest JHWH**. Jezus Chrystus jest Jego Synem i Jego Pomazańcem. Jezus Chrystus został wywyższony **przez Boga** ponad wszystko, co jest w niebie, na ziemi i pod ziemią (Flp 2,9-11). Bóg Ojciec jest jedynym prawdziwym Bogiem (J 17,3).

Tekst biblijny zaczerpnąłem w większości z poprawionego tłumaczenia Elberfelder, kopiując go ze strony www.bibelserver.com; sporadycznie również z Schlachter2000 (Schl).

Czy „**Jahwe**” to poprawna wymowa imienia Boga **JHWH**? Opinie na ten temat są dość zróżnicowane. Wydaje mi się, że obecnie najpowszechniejsza jest wymowa „Jahwe”, podczas gdy niektórzy preferują „Jehowa” lub „Jahuwah”. Istnieją też inne warianty, ale nie jest to temat niniejszego artykułu.

Natomiast niemiecki zapis imienia Boga nie wydaje się budzić kontrowersji: **JHWH**. W oryginalnym tekście hebrajskim **imię JHWH** – zwane również tetragramem – pojawiało się około 7000 razy, jednak z biegiem czasu zostało zastąpione przez peryfrazy, takie jak Adonai lub HaShem, albo przez określenia, takie jak „Wieczny”. W niemieckich tłumaczeniach **JHWH** jest zazwyczaj oddawane jako „der HERR” lub też „der Herr”. Pierwsze z tych sformułowań pozwala jeszcze rozpoznać, gdzie pierwotnie znajdowało się **JHWH**.

Biorąc to pod uwagę, pierwsze z Dziesięciu Przykazań zaczyna się od słów:

„Ja jestem JHWH, twój Bóg...”

a nie:

„Ja jestem Pan, twój Bóg...”

Sam, zarówno tutaj, jak i w rozmowach, bardzo rzadko używam **imienia Jahwe** jako imienia Boga, znacznie częściej stosuję **JHWH** lub po prostu „Bóg”. Ponieważ jednak zarówno Mojżesz, jak

Jezus, jak i inne postacie biblijne sporadycznie otrzymują ten tytuł, czasami konieczne jest dodanie szerszego opisu w celu rozróżnienia.

Dwa przykłady:

- Mojżesz jest nazywany Bogiem (Wj 4,16 i 7,1). Stwierdzenie: „Bóg wyprowadził Izrael z Egiptu” mogłoby zatem zostać źle zrozumiane. „Bóg przez Mojżesza wyprowadził lud Izraela z Egiptu” wyjaśnia tę sprawę.

- Stwierdzenia „Bóg jest jedynym Zbawicielem” oraz „Tylko Jezus zbawia nas od naszych grzechów” uczyniłyby Jezusa Bogiem, gdyby nie uwzględnić fragmentu z Listu Judy 25: „Jedyny Bóg zbawia nas przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana”. W ten sposób sprawa staje się również jasna – o ile nie powstrzymują nas przed wiarą w to, co jest napisane, (często nieuświadomione) założenia.

Taka przesłanka lub „sposób postrzegania” występuje niestety również w wielu innych kwestiach. W Nowym Testamencie Jezus jest bardzo często nazywany **Panem**, tak samo jak sam Bóg. Czy zatem Jezus jest Bogiem? Jeśli weźmiemy pod uwagę, że Jezus **został ustanowiony Panem przez Boga** (Dz 2,36), nie ma tu żadnego sprzeczności. W ten sposób w sposób zrozumiały dla każdego wyjaśniono, że stało się to raz na zawsze i obowiązuje na zawsze. Dlatego nie trzeba o tym ciągle wspominać.

Słowa Pana Jezusa Chrystusa bardzo dobrze wyjaśniają, dlaczego Bogu i Jezusowi często przypisuje się te same czyny:

J 5,19 Wtedy Jezus odpowiedział im: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Syn nie może nic czynić sam z siebie, jeśli nie widzi, jak Ojciec czyni; **bo cokolwiek On czyni, to samo czyni również Syn**”.

Pan Jezus wyraźnie podkreśla tutaj, że nie działa samodzielnie, lecz jest całkowicie zależny od swojego Ojca. Motyw ten przewija się w Biblii aż do samego końca. Nawet sąd, który Jezus wymierza, nie odbywa się w Jego imieniu, jak wyjaśnia Paweł:

Dz 17,34 Bóg wyznaczył dzień, w którym będzie sądził świat w sprawiedliwości przez człowieka, którego wyznaczył, i dał wszystkim dowód tego, że go wskrzesił z martwych.

W liście do Sardes sam Pan Jezus wyraża, że osądza z odpowiedzialnością przed Bogiem:

Off 3,2 Nie uznałem twoich uczynków za całkowicie zadowalające przed moim Bogiem.

Konsekwencje nauki, że „Jezus jest JHWH”, są bardzo daleko idące, ponieważ...

- ... wówczas Bóg nie posłał swojego Syna, lecz sam stał się człowiekiem (J 3,16)
- ... wówczas Jezus nie jest Pomazańcem (= Chrystusem) Bożym, lecz samym Bogiem (Dz 10,38)
- ... wówczas wszystkie świadectwa Boga dotyczące Jezusa Chrystusa nie są prawdziwe, jak np. „Dzisiaj cię zrodziłem” (Dz 13,33) lub „To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie” (Mk 9,7)
- ... w takim razie apostołowie są rzeczywiście fałszywymi świadkami Boga, ponieważ świadczili przeciwko Bogu, twierdząc, że wskrzesił On Jezusa z martwych, a przecież Go nie wskrzesił (1 Kor 15,15)
- I wiele innych rzeczy.

W gruncie rzeczy nauka, że „Jezus jest JHWH”, podważa jednocześnie doktrynę Trójcy Świętej. Nie byłoby to niczym strasznym, ponieważ i tak nie da się jej uzasadnić biblijnie, a zatem jest ona nie do utrzymania. **Znacznie gorsze** jest to, że w ten sposób sam Bóg zostaje uznany za kłamcę:

1 J 5,10 Kto wierzy w Syna Bożego, ma w sobie to świadectwo; **kto nie wierzy w Boga, uczynił Go kłamcą, ponieważ nie uwierzył w świadectwo, które Bóg złożył o swoim Synu.**

Nauka apostołów była jasna i jednomyślna w swoim przesłaniu. Warto przynajmniej raz dokładniej przyjrzeć się ich kazaniom lub ich streszczeniom zawartym w Dziejach Apostolskich. Jednak wykraczałoby to poza ramy niniejszego tekstu. Jako przykład przytoczę dwa wersety:

Bóg wywyższył Go swoją prawicą jako Wodza i Zbawiciela, aby dać Izraelowi nawrócenie i odpuszczenie grzechów. A **my jesteśmy świadkami tych rzeczy, jak również Ducha Świętego**, którego Bóg dał tym, którzy są Mu posłuszni. (Dz 5,31-32)

Widzieliśmy i świadczymy, że **Ojciec posłał Syna jako Zbawiciela świata.** (1 J 4,14)

Prawda nie jest wynikiem naszych poszukiwań i dyskusji, lecz jest niezmienna i pragnie, byśmy ją poznali i ogłosili. Sam Bóg ją ogłosił:

Iz 45,18-19 Bo tak mówi Pan (**JHWH**), który stworzył niebiosa – **On jest Bogiem** –, który ukształtował ziemię i ją uczynił – **On ją utwierdził**, nie jako pustkowie ją stworzył, lecz ukształtował ją, by była zamieszкана –: **Ja jestem Panem, i nie ma innego Boga!** Nie przemawiałem w ukryciu, w miejscu ciemnej krainy. Nie powiedziałem potomkom Jakuba: „Szukajcie Mnie na próżno!” **Ja jestem Panem, który mówi o sprawiedliwości, głosi prawdę.**

Określenie „źródła” może nie być do końca trafne, ale większość argumentów zaczerpnąłem z poniższych ilustracji i publikacji:

Szczególnie na Facebooku wielokrotnie pojawiał się ten „Blu-me”, który przyporządkowuje po 9 pojęć odpowiednio do Jezusa i JHWH, aby udowodnić: **Jezus to JHWH**. Tak brzmi również tytuł umieszczony w centralnej części tego wpisu.

Ilustracja ta również powinna być znana użytkownikom Facebooka. Na każdej z nich podano tylko jeden werset dla danej strony, ale tytuł, a tym samym intencja, jest taka sama: **JHWH to Jezus**

Na stronie www.bible-only.org Lothar Gassmann zamieścił pod nagłówkiem „Trójca Święta” dużą liczbę takich porównań, które omówiłem w taki sam sposób, jak opisano powyżej.

Istnieje nawet osobna strona internetowa o tym tytule, ale przyznaję, że nie mogłem przedstawić tam argumentów nie mogłem

jesus-ist-jahwe.de

potraktować całkowicie poważnie.

Johannes Pflaum, autor książki po lewej stronie, formułuje to jako pytanie, ale od samego początku stara się przedstawić **Jezusa Chrystusa jako JHWH**. Jürgen Laub bardzo szczegółowo omówił tę kwestię (po prawej stronie), a tekst ten gorąco polecam wszystkim do przeczytania.

dostępne również w formacie PDF pod adresem: www.trinitaet.com -> Niewiarygodne -
> Porównania

Życzę wszystkim czytelnikom, aby uważnie przeczytali ten tekst i dokładnie zweryfikowali to, co tu napisałem, w oparciu o Biblię, tak aby każdy opierał swoją wiarę na Piśmie Świętym, a nie na ludzkich opiniach. Niech te słowa przyczynią się do rozpoznania prawdy Bożej i do jej obrony.

„Lepiej umrzeć za prawdę, niż żyć w kłamstwie”.

Stephan Gerber, maj 2017 r.

Zbawiciel / Odkupiciel

JHWH jest Zbawicielem

Ps 106,21 Zapomnieli o Bogu, **który ich wybawił**, który dokonał wielkich rzeczy w Egipcie

Oz 13,4 Ja zaś jestem Pan, twój Bóg, który wyprowadził cię z ziemi egipskiej. Nie znasz innego Boga poza mną, a **nie ma innego Zbawiciela poza mną**.

Iz 43,21 Opowiadajcie i przedstawiajcie dowody! Niech się naradzają między sobą! Kto od dawna to zapowiadał, kto już dawno to ogłaszał? Czyż nie Ja, Pan? I nie ma innego Boga poza Mną. Nie ma innego sprawiedliwego i **zbawczego Boga** poza Mną!

Iz 43,3 Bo Ja jestem Pan, twój Bóg, Ja, Święty Izraela, **twój Zbawiciel**. Oddaję Egipt jako okup za ciebie, Kusz i Sebę zamiast ciebie.

Iz 43,11 Ja, ja jestem Panem, i **poza mną nie ma żadnego zbawiciela**

W 2 Krl 14,27 napisano: „I **wybawił ich** ręką Jerobeama, syna Joasza”. Podobnie jak w Księdze Sędziów 25, również tutaj jasno widać, że choć Bóg jest Zbawicielem, czyni to jednak poprzez kogo chce.

Ps 130,7 i nast. Czekaj, Izraelu, na Pana! Bo u Pana jest łaska, a u Niego jest obfite zbawienie. **Tak, On wybawi Izrael od wszystkich jego grzechów.**

Iz 48,17 Tak mówi Pan, **twój Odkupiciel**, Święty Izraela: „Ja jestem Pan, twój Bóg, który cię poucza dla twojego dobra,

Iz 54,5 Bo twoim Małżonkiem jest twój Stwórca, Pan Zastępów brzmi Jego imię, a **twoim Odkupicielem jest Święty Izraela**: Bóg całej ziemi jest Jego imieniem.

Iz 63,8-9 Powiedział: „Zaprawdę, są oni moim ludem, synami, którzy nie będą postępować zdradziecko”. I **stał się dla nich Zbawicielem** we wszystkich ich utrapieniach. *Nie posłaniec ani anioł* – **On sam ich zbawił**. W swojej miłości i miłosierdziu **ich odkupił**. I podniósł ich, i niósł przez wszystkie dni dawnych czasów.

W tym miejscu wyraźnie stwierdza się, że to sam Bóg zbawił swój lud, a nie uczynił tego za pośrednictwem posłańca czy anioła. Z kontekstu nie wynika jednoznacznie, do jakiego wydarzenia się to odnosi. Ogólnie rzecz biorąc, to sam Bóg jest tym, który wszystko we wszystkich czyni (1 Kor 12,6). Można by z tego wywnioskować, że – z ówczesnego punktu widzenia: w przyszłości – sam Bóg stanie się człowiekiem i umrze za nas. Byłoby to

jednak sporym nadużyciem tekstu, ponieważ dotyczy on retrospektywnie dni przeszłości.

Nowy Testament świadczy, że Bóg posłał swojego Syna jako Zbawiciela świata, tak jak zapowiedziano to w Starym Testamencie.

Łk 1,47 A Maria rzekła: „Wysławia moja dusza Pana, a mój duch raduje się w Bogu, **moim Zbawicielu**”.

1 Tm 4,10 Bo właśnie po to pracujemy i walczymy, mając nadzieję w Bogu żywego, który jest **Zbawicielem wszystkich ludzi**, a zwłaszcza wierzących.

W każdym przypadku prawdziwym Zbawicielem jest sam Bóg. Sugerują to również słowa Jezusa, który powiedział, że nie może nic uczynić bez swojego Ojca: „Syn nie może nic czynić sam z siebie, jeśli nie widzi, że Ojciec to czyni; bo cokolwiek On czyni, to samo czyni również Syn” (J 5,19).

Jezus jest Zbawicielem

Dz 2,21 I stanie się: każdy, kto woła imienia Pana, będzie zbawiony.

Dz 4,12 I **nie ma zbawienia w nikim innym**, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, **w którym moglibyśmy być zbawieni**.

Bóg dał nam to imię ku zbawieniu, żadnego innego imienia ani żadnej innej drogi. Jezus powiedział: „Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze Mnie” (J 14,6)

Rz 10,9 Jeśli **bowiem** ustami wyznasz, że Jezus jest Panem, i uwierzysz w sercu, że Bóg Go wskrzesił z martwych, **zostaniesz zbawiony**.

Werset ten sugeruje, że Jezus nie jest Bogiem, ponieważ to Bóg Go wskrzesił.

Juda 25 Jedynemu Bogu, **naszemu Zbawicielowi przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana**, niech będzie chwała, majestat, władza i moc przed wszystkimi wiekami, teraz i na wieki wieków! Amen.

Czy jest to sprzeczność z cytowanym powyżej fragmentem z Księgi Izajasza 63,8, gdzie napisano, że Bóg nie zbawił nas przez aniołów ani posłańców? Nie, nie jest to sprzeczność, lecz raczej wyjaśnienie, **że Bóg nas zbawia, a mianowicie przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana**.

Mt 1,21 A ona urodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, bo **On zbawi swój lud** od jego grzechów.

Inicjatorem jest Bóg, od Niego pochodzi zbawienie.

Łk 2,11 Dzisiaj bowiem narodził się wam **Zbawiciel**, którym jest Chrystus, Pan, w mieście Dawida. (14: Chwała Bogu na wysokościach ...)

Podczas gdy w Betlejem narodził się Zbawiciel, który jest również Chrystusem i Panem, Bóg nadal był „w niebie” i pozostał tam:
„To powiedział Jezus, a potem podniósł oczy ku niebu i rzekł: Ojcze, nadeszła godzina...” (J 17,1).

J 1,29 Następnego dnia ujrział Jezusa zbliżającego się do siebie i rzekł: Oto, **Baranek Boży, który gładzi grzechy świata!**

Jezus nie jest samym Bogiem, lecz Barankiem Bożym

J 4,42 I rzekli do tej kobiety: „Nie wierzymy już z powodu twoich słów, bo sami słyszeliśmy i wiemy, że On jest rzeczywiście **Zbawicielem świata**”.

Dz 20,28 Dbajcie o siebie i o całą trzodę, nad którą Duch Święty ustanowił was biskupami, abyście pasali Kościół Boży, **który On nabył własną krwią** [Syna] (lub: własną krwią)!

Kto pragnie głosić, że Bóg stał się człowiekiem i że Bóg umarł za nas, ten oczywiście woli wybrać takie tłumaczenie, **zgodnie z** którym Bóg nabył Kościół **własną krwią**. W tym kontekście nie należy bynajmniej przytaczać Ap 5,9 i nast.: „Ty (Baranku) jesteś godny, aby wziąć księgę i złamać jej pieczęcie, bo zostałeś zabity i **swoją krwią wykupiłeś dla Boga ludzi** z każdego plemienia, języka, ludu i narodu, i **uczyniłeś ich dla naszego Boga królami i kapłanami**, a oni będą panować nad ziemią!”

Ef 1,7 W Nim mamy **odkupienie** przez Jego krew, odpuszczenie grzechów, zgodnie z bogactwem Jego łaski.

Fragment z Listu do Efezjan 1 rozpoczyna się w wersecie 3 słowami: „Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa. On nas pobłogosławił...”. Do tych Bożych błogosławieństw należy również wspomniane tutaj **zbawienie w Jezusie Chrystusie**.

Tyt 2,13 oczekując błogiej nadziei i objawienia chwały naszego wielkiego Boga i **Zbawiciela**, Jezusa Chrystusa.

Gramatyka tego fragmentu jest co prawda nieco kontrowersyjna, ale jeśli potraktować go tak, jak tu jest napisane, to Jezus jest rzeczywiście wielkim Bogiem i Zbawicielem. Pozostaje zatem pytanie, w jaki sposób może On być Barankiem Bożym i Synem Bożym...

Hbr 5,9 i stał się dla wszystkich, którzy są mu posłuszni, **źródłem wiecznego zbawienia**,

Werset 10 jest często pomijany: „**uznany przez Boga** za arcykapłana na porządku Melchizedeka”, ponieważ w przeciwnym razie twierdzenie, że Jezus jest JHWH, nie ma sensu.

Hbr 9,12-13 i nie krwią kozłów i cielców, lecz własną krwią wszedł raz na zawsze do Miejsca Świętego i zdobył dla nas **wieczne zbawienie**.

Na tej podstawie można by w pewien sposób przedstawić Jezusa jako JHWH, jednak już następny werset (14) zaprzecza założeniu, że Jezus jest JHWH: „O ileż bardziej krew Chrystusa, który przez Ducha Wiecznego **złożył** samego siebie **Bogu** jako ofiarę bez skazy, oczyści wasze sumienia z martwych uczynków, abyście służyli Bogu żywemu!”

Wersety wyjaśniające

1. Rdz 1,15 I położę nieprzyjaźń między tobą a kobietą, między twoim potomstwem a jej potomstwem; **ono zmiążdży ci głowę**, a ty zmiążdżysz mu piętę.

Iz 53,6 Wszyscy błędziliśmy jak owce, każdy z nas poszedł swoją własną drogą; ale **Pan obarczył Go winami nas wszystkich**.

1. J 4,14 „A my widzieliśmy i świadczymy, że Ojciec posłał Syna **jako Zbawiciela świata**”.

Łk 2,29-32 „Teraz, Panie, pozwalasz odejść swemu słudze w pokoju, zgodnie ze swoim słowem; bo moje oczy ujrzały **Twoje zbawienie, które przygotowałeś** przed obliczem wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i na chwałę Twojego ludu Izraela”.

Pan Bóg przygotował zbawienie, które Simeon tutaj ujrzał i które ma przynieść korzyść całemu światu

Zbawienie pochodzi wyłącznie od samego Boga. To On jest sprawcą zbawienia, to On powierza zadanie i posyła swojego Syna, aby zbawił świat.

Albowiem tak bardzo Bóg umiłował świat, że dał swego jedynego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. (J 3,16)

Na potrzeby wykładu wygłoszonego w styczniu 2017 roku dokładniej zbadałem kwestię Zbawiciela i opublikowałem wyniki tych rozważań na mojej stronie internetowej, tak jak przedstawiono to tutaj.

Kim jest Zbawiciel – Bóg czy Jezus?

Artykuł rozpoczyna się krótkim **wyjaśnieniem pojęć**. Następnie poruszona zostaje istniejąca **dylemat**, z którego zazwyczaj wyciąga się pewne wnioski trynitarne, zgodnie z którymi Jezus Chrystus staje się Bogiem, Bogiem, który stał się człowiekiem. Czy jest to słuszne? **Bóg jest tym, który działa – ale w jaki sposób?** Zostanie to wykazane w trzecim punkcie na podstawie kilku przykładów biblijnych, by na koniec – również w oparciu o Biblię – przedstawić **rozwiązanie tej zagadki**, które sprawi, że dylemat ten okaże się bezprzedmiotowy.

Wyjaśnienie pojęć

„Heiland” to staroniemieckie słowo, które coraz rzadziej wchodzi w użycie i jest coraz rzadziej stosowane również w nowych tłumaczeniach Biblii. Słowa „Heiland” i „Retter” mają to samo znaczenie. Podstawowym greckim słowem jest „sótér”. Z połączenia „sótér” i „logos” / „logika” powstała następnie **soteriologia, czyli nauka o zbawieniu, nauka o odkupieniu**. Z kolei w teologii termin „soteriologia” (synonim „soterologii”) jest bardzo powszechnie stosowany.

Problem wszystkich ludzi polega nie tylko na tym, że zgrzeszyliśmy, ale po prostu na tym, że jesteśmy grzesznikami. W porównaniu z zabójstwem Abła przez Kaina fakt, że Adam i Ewa zjedli zakazany owoc z drzewa poznania, może wydawać się nam błahostką, ale zgodnie z Bożą sprawiedliwością to właśnie przez to ostatnie wydarzenie grzech, a wraz z nim śmierć, wkroczyły na świat:

Rz 5,14 Śmierć panowała od **Adama** aż do samego Mojżesza nad tymi, którzy nie zgrzeszyli na wzór przestępstwa Adama, który jest obrazem tego, co miało nadejść.

Śmierć najwyraźniej panuje nad nami wszystkimi, ponieważ pomimo najintensywniejszych wysiłków naukowych ludzkości nie udało się dotychczas obniżyć wskaźnika śmiertelności poniżej 100%. Ponieważ nie należy się spodziewać, że uda nam się to osiągnąć w przyszłości, Zbawiciel, a tym samym zbawienie, muszą nadejść z zewnątrz.

Analogicznie do tego żywy Bóg powiedział przez proroka Izajasza:

Iz 43,11 Ja, ja jestem Pan (JHWH), i **poza mną nie ma żadnego Zbawiciela.**

I tak samo jest napisane:

Oz 11,4 Ja jestem Pan (JHWH), twój Bóg, który wyprowadził cię z ziemi egipskiej. Nie znasz żadnego innego Boga poza mną i **nie ma innego Zbawiciela poza mną.**

To po prostu logiczne i całkowicie słuszne: skoro nie możemy sami się zbawić ani odkupić, to ktoś inny musi to za nas uczynić, jeśli ma to się stać. A kto inny niż nasz Stwórca mógłby nas naprawdę odkupić od naszych grzechów, a nawet od śmierci? Tak więc soteriologia dotyczy faktów **niezbędnych** w najprawdziwszym tego słowa znaczeniu, a nie tylko pojęć:

Odkupiciel, Zbawiciel,

Zbawienie, Odkupienie,

Ratunek, Zbawienie

nauka o zbawieniu, nauka o ratunku, nauka o uzdrowieniu (czyli właśnie: **soteriologia**)

(Kto chciałby zgłębić znaczenie greckich słów, znajdzie odpowiednie materiały pomocnicze w języku niemieckim na stronie www.bibelkommentare.de w sekcji „Studienbibel”, a konkretnie pod numerem Stronga G4990 (sótér)

oraz na anglojęzycznej stronie www.biblehub.com, np. korzystając z pola wyszukiwania „Strong's” i wpisując: 4990 (następnie w sekcji: „Greek Search”).

Na obu stronach internetowych można oczywiście również wyszukiwać odpowiednie fragmenty Pisma Świętego. Szczególnie interesująca wydaje mi się wersja interlinearna na stronie [biblehub](http://www.biblehub) z licznymi dodatkowymi

informacjami i odnośnikami leksykalnymi, choć mój angielski nie jest zbyt dobry. Ale to tylko na marginesie.)

Sam Bóg mówi, że poza NIM nie ma żadnego Zbawiciela, patrz wyżej. Czy ktoś ma co do tego poważne wątpliwości? Czy istnieje uzasadniony powód, by to kwestionować? Nie sądzę. To, co mówi Bóg, jest prawdą. ON mówi prawdę.

Dylemat

Na czym więc polega problem? Polega on po prostu na tym, że Bóg poprzez proroków Starego Testamentu jasno stwierdził, iż nie ma innego Zbawiciela poza Nim, podczas gdy Nowy Testament przedstawia głównie Pana Jezusa jako Zbawiciela.

Jeszcze raz wersety z powyższego fragmentu:

Iz 43,11 Ja, ja jestem Panem (JHWH) i **poza mną nie ma żadnego Zbawiciela.**

Oz 11,4 Ja jestem Pan (JHWH), twój Bóg, który wywiódł cię z ziemi egipskiej. Nie znasz innego Boga poza mną i **nie ma innego Zbawiciela poza mną.**

W Nowym Testamencie wszędzie spotykamy naukę, że **Jezus Chrystus** jest Zbawicielem – **jedynym Zbawicielem**. Mówi o tym sam Jezus; o tym opowiada cała historia apostołów; zarówno Paweł, jak i Piotr piszą w swoich listach o zbawieniu w Chrystusie; autor Listu do Hebrajczyków, a także Juda przedstawiają nam Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela; Jan pisze w swoim liście, że Jezus jest Zbawicielem świata.

Jako dowody przytoczę kilka wersetów biblijnych:

Mt 1,21 A ona urodzi syna, któremu nadasz imię Jezus, gdyż **On zbawi swój lud od jego grzechów.**

Łk 2,11 Dzisiaj bowiem narodził się wam **Zbawiciel**, którym jest Chrystus, Pan, w mieście Dawida.

J 4,42 I rzekli do tej kobiety: „Nie wierzymy już z powodu twoich słów, bo sami słyszeliśmy i wiemy, że On jest naprawdę **Zbawicielem świata**”.

Dz 4,12 I **nie ma zbawienia w nikim innym**, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni.

Hbr 5,9 i stał się dla wszystkich, którzy są Mu posłuszni, źródłem wiecznego zbawienia.

Hbr 9,12 Chrystus nie wszedł do Miejsca Najświętszego z krwią kozłów i cielców, lecz ze swoją własną krwią, raz na zawsze, i **zapewnił nam wieczne zbawienie.**

2.1 P 1,11 W ten sposób bowiem zostanie wam obficie udzielone wejście do wiecznego królestwa **naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.**

2 Piotra 3,18 Wzrastajcie zaś w łasce i poznaniu **naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa!** Jemu niech będzie chwała, zarówno teraz, jak i na wieki wieków! Amen.

Co zatem obowiązuje? Czy istnieje jakiś inny Zbawiciel poza samym Bogiem? Bóg powiedział, że poza Nim nie ma żadnego innego Zbawiciela. Ale tutaj (na przykład w Dz 4,12) czytamy, że nie ma zbawienia w nikim innym, jak tylko w Jezusie Chrystusie. Czy to sprzeczność, dylemat? A może Jezus Chrystus jest tym samym, który w Starym Testamencie objawia się jako jedyny Bóg i nazywa się JHWH? **Czy Jezus jest JHWH?** Nie tylko ze względu na te stwierdzenia zawarte w Starym i Nowym Testamencie wielu trynitarzy twierdzi, że Jezus Chrystus jest nikim innym jak samym Bogiem. Między innymi z tego powodu coraz częściej głosi się, że Bóg stał się człowiekiem. Już Atanazy i Augustyn (IV wiek) ukształtowali pogląd, że wina całej ludzkości jest tak wielka, że ofiara pojedynczego człowieka nie mogłaby w żadnym wypadku wystarczyć do zbawienia wszystkich ludzi. Mogłaby to uczynić jedynie istota, która jest Bogiem. Chociaż nie ma to podstaw biblijnych, teza ta utrzymuje się od tamtej pory. Ponadto przy takim założeniu pomija się fakt, że w takim razie znów byłby to tylko człowiek, który umarł za wszystkich ludzi. Czy jest to logiczne, czy nielogiczne? Podobnie jak w przypadku swego rodzaju „banku złych kredytów”, nielogiczne twierdzenia teologiczne odkłada się na bok, mówiąc: „To po prostu tajemnica”.

Warunków zbawienia wszystkich ludzi nie znajdziemy w naszych rozważaniach ani u teologów i tak zwanych ojców Kościoła, lecz wyłącznie w Bożych objawieniach. Tak mówi Pismo Święte:

Zapłatą za grzech jest śmierć (Rz 6,23) – Bóg zaś jest nieśmiertelny (1 Tm 6,16).

Bez przelania krwi nie ma przebaczenia (Hbr 9,22) – Bóg zaś jest Duchem (J 4,24)

Dalej jest napisane, że Bóg się nie zmienia, a nawet że u Niego nie ma nawet cienia zmiany (Jk 1,17). Już z tego powodu wykluczone jest, by Bóg stał się człowiekiem. I nie chodzi tu o to, czy Wszechmocnemu Bogu byłoby to możliwe, czy nie, ale Biblia kategorycznie wyklucza, że Bóg stał się człowiekiem.

Kto więc nas zbawi? Kto jest Zbawicielem, soter?

JHWH czy Jezus? A

może

JHWH i Jezus? A

może

JHWH to Jezus?

A może jak?

Żadna z tych trzech możliwości, lecz:

Juda 25: Jedyny Bóg, **nasz Zbawiciel przez Jezusa Chrystusa**, naszego Pana, niech będzie chwała, majestat, władza i moc przed wszystkimi wiekami, teraz i na wieki wieków! Amen.

Jedyny Bóg zbawia nas **przez** Jezusa Chrystusa, naszego Pana.

Sam Bóg jest Zbawicielem, ale czyni to przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana.

W ten sposób doszliśmy do trzeciego podpunktu:

Bóg jest tym, który działa – ale w jaki sposób?

W dyskusji z Żydami Jezus musiał im powiedzieć, że Pisma (najwyraźniej Pisma Starego Testamentu) świadczą o Nim (J 5,39). W Starym Testamencie powinny więc znajdować się przykłady potwierdzające, że Bóg jest Zbawicielem, ale posługuje się innymi, by to osiągnąć. I rzeczywiście, Stary Testament jest prawdziwą skarbnicą takich przykładów. Taki przykład podał Pan Jezus w rozmowie z Nikodemem. Powiedział, że On sam musi zostać podniesiony (wywyższony) tak, jak Mojżesz podniósł (wywyższył) węża na pustyni, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne (J 3,14).

Co się stało? Nie po raz pierwszy lud Izraela narzekał na pustyni przeciwko Bogu i Mojżeszowi. W ramach kary Bóg zesłał ogniste węże, które ugryzły ludzi, a wielu z nich zginęło. Wtedy wołali do Boga o pomoc, a On uratował ich przed wężami. Nie po prostu tak, ale nakazując Mojżeszowi, by wykonał węża z brązu i przymocował go

przymocować na drążku tak, by był widoczny z daleka. Każdy, kto został ukąszony przez węża, miał spojrzeć na tego z brązu i dzięki temu zachować życie. I tak właśnie się stało.

Czy więc ten miedziany wąż posiadał w sobie moc uzdrawiania? Czy to on przepędził ogniste węże? Czy taki miedziany wąż pomógłby nam, gdybyśmy zostali ukąszeni przez węże w dżungli? Nie, nie i jeszcze raz nie. Ale jeśli Bóg mówi, że każdy, kto spojrzy na tego miedzianego węża, wyzdrowieje, to tak właśnie się stanie.

Zbawicielem był sam Bóg, ale **uczynił to poprzez Mojżesza**, a dokładnie poprzez miedzianego węża.

Jezus powiedział, że z nim będzie dokładnie tak samo. W dalszej części rozmowy z Nikodemem (w przedostatnim wersecie) wypowiedział prawdopodobnie najważniejsze zdanie w całym Piśmie Świętym:

J 3,16 Tak bowiem Bóg umiłował świat, że **Syna swego Jednorodzonego dał**, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Zbawienie świata nie pochodzi od Jezusa, lecz od samego Boga. ON wydał swojego jedynego syna. ON tak bardzo umiłował świat, że to uczynił (J 3,16). On uczynił za nas grzechem tego, który nie znał grzechu, abyśmy w Nim mieli sprawiedliwość, która ma znaczenie przed Bogiem (2 Kor 5,21). Boga ustanowił Go (Jezusa Chrystusa) jako ofiarę przebłagalną, przez wiarę w Jego krew (Rz 3,25) i inne.

Jako kolejny przykład można przytoczyć kazanie apostoła Pawła w synagodze w Antiochii. Nauczał tam następująco:

Dz 13,23 Z jego (Dawida) potomstwa Bóg, zgodnie z obietnicą, dał Izraelowi Jezusa jako Zbawiciela.

Wróć do tego później. Najpierw chciałbym poprzez kilka dodatkowych pytań jeszcze bardziej wyjaśnić fakt, że Bóg jest sprawcą, inicjatorem, tym, który działa we wszystkim.

Iz 44,24 To Ja, Pan, **wszystko czynię**, to Ja rozpostarłem niebiosa, to Ja **sam** rozpostarłem ziemię – kto był przy Mnie?

1. 1 Kor 12,6 Istnieją różne rodzaje działania, ale **to ten sam Bóg, który wszystko czyni we wszystkich**.

I jeszcze raz wersety z początku:

Iz 43,11 Ja, ja jestem Panem (JHWH) i **poza mną nie ma żadnego Zbawiciela.**

Oz 11,4 Ja jestem Pan (JHWH), twój Bóg, który wyprowadził cię z ziemi egipskiej. Nie znasz innego Boga poza mną i **nie ma innego Zbawiciela poza mną.**

Czy Jezus jest Zbawicielem, **czy też** Bóg jest Zbawicielem? (Juda 25)

Czy Jezus jest sędzią, **czy też** Bóg jest sędzią? (Dz 17,31)

Czy Abraham jest naszym ojcem, **czy też** Bóg jest naszym ojcem? (Gal 3,29) Czy Mojżesz jest prawodawcą, **czy też** Bóg jest prawodawcą? (Joz 24,26)

Czy Dawid jest królem Izraela, **czy też** Bóg jest królem Izraela? (Iz 44,6) Czy Mojżesz jest wybawicielem z Egiptu, **czy też** Bóg jest wybawicielem? (Dz 7,35)

To naprawdę prawda: to Bóg jest tym, który faktycznie działa we wszystkim, nawet jeśli nie dla wszystkich jest to oczywiste. Istnieje niezliczona ilość innych przykładów na to, i to nie tylko w Biblii. Również w naszych czasach, a także w przyszłości, realizowany jest Boży plan, a Jego obietnice się spełniają. Nie może temu zapobiec ani Hitler, ani Stalin, ani faraon, ani Piłat. Wręcz przeciwnie: wszyscy oni są niezauważalną częścią tego planu, o czym świadczy również Ap 17,17. Paweł wyjaśnił to samo w synagodze w Antiochii:

Dz 13,27-30 Mieszkańcy Jerozolimy bowiem wraz ze swoimi przywódcami, nie rozpoznając Go, **spełnili słowa proroków**, które są czytane w każdy szabat, wydając na Niego wyrok. I choć nie znaleźli w Nim winy zasługującej na śmierć, prosili Piłata, aby Go stracono. A **gdy wypełnili wszystko, co o nim było napisane**, zdjęli go z krzyża i złożyli w grobie. Bóg jednak wzbudził go z martwych.

Rozwiązanie zagadki? To wcale nie jest dylemat.

Na zakończenie chciałbym najpierw bardziej szczegółowo omówić jedno

stwierdzenie dotyczące tego wydarzenia w Antiochii. Jak wspomniano powyżej, Paweł wyjaśnił

zgromadzeniu w synagodze, że to sam Bóg jest sprawcą wszystkich wydarzeń, w tym zbawienia w Chrystusie, które im przedstawił. Powiedział (Dz 13,23):

Z jego (Dawida) potomstwa Bóg, zgodnie z obietnicą, dał Izraelowi Jezusa jako Zbawiciela.

Jeśli przyjrzymy się teraz temu zdaniu szczegółowo, oznacza to:

Bóg

zgodnie ze swoją obietnicą

z potomstwa Dawida przyszedł

Jezus Chrystus

jako Zbawiciela /

Odkupiciela

dla Izraela

To Bóg jest tym, który działa! Tutaj jest napisane: Bóg zesłał Jezusa (1 J 4,14). Bóg zesłał Jezusa z potomstwa Dawida (Łk 1,32). W ten sposób Bóg wypełnił swoją obietnicę (J 1,1a). Bóg uczynił Jezusa Zbawicielem (1 Kor 1,31). Dotyczy to przede wszystkim Izraela (Dz 3,26).

I jeszcze raz:

Bóg...

Bóg jest suwerennym Działającym, od Niego wszystko pochodzi (Iz 44,24). Nie ma innego Zbawiciela poza Nim samym (Iz 43,11). To właśnie ON niezliczoną ilość razy obdarzył swój lud zbawieniem, a teraz także nas, pochodzących z narodów, których pierwotnie nie powołał na dziedziców (Ef 3,6).

zgodnie z Jego obietnicą...

Na początku było Słowo, plan, zamysł, logika (J 1,1-3). Bóg obiecał, że nie uczyni niczego, jeśli wcześniej nie zapowie tego przez swoich proroków (Am 3,7). Wszystko dzieje się zgodnie z Jego planem – Bóg nie czyni niczego bez planu. Jego Słowo jest początkiem wszystkich rzeczy (Ps 33,6 i 9). I w swoim czasie czyni to, co wcześniej obiecał (Ga 4,4a).

z potomstwa Dawida...

Jezus jest również w ostatniej księdze Biblii opisany jako potomek Dawida i

pochodzący z plemienia Judy (Ap 5,5). Według słów anioła Gabriela jest On

jest Synem Dawida i tak też bardzo często nazywany jest w Nowym Testamencie (Łk 1,32; Łk 18,38). Jest to również spełnienie obietnicy, jaką Bóg złożył samemu Dawidowi za pośrednictwem proroka Natana (2 Sm 7,12-14).

Jezus przyniósł...

Kolejna spełniona obietnica. Bóg obiecał przez Mojżesza, że sprawi, iż spośród jego braci powstanie prorok podobny do Mojżesza (Pwt 18,18). I tak właśnie się stało. Potwierdził to Paweł w Antiochii (Dz 13,13). Jezus wielokrotnie świadczył, że nie przyszedł sam z siebie, lecz że Ojciec Go posłał, uświęcił (J 10,36) i nadał Mu władzę (Mt 28,18).

jako Zbawiciel...

Jak Mojżesz podniósł węży na pustyni (J 3,14-15). Jak Józef został wysłany przez Boga do Egiptu, aby ocalić swoją rodzinę (Rdz 45,5). Jak Bóg ocalił Izrael z rąk Midianitów poprzez Gedeona (Sdz 6). Bóg ustanowił Jezusa Chrystusa jako ofiarę przebłagalną (Rz 3,25). Bóg uczynił Go za nas grzechem (2 Kor 5,21). Ojciec posłał Syna jako Zbawiciela świata (1 J 4,14).

dla Izraela.

I już nie tylko dla nich, ale dla całego świata (Dz 13,47). To również jest spełniona obietnica. Boże zbawienie miało sięgać aż po krańce ziemi poprzez Jego sługę, którego uczynił światłem narodów. Narody mają być współdziedzicami tej samej obietnicy, którą Bóg dał Abrahamowi (Ef 3,6).

Jeszcze raz ten werset z góry:

Dz 13,23 Z jego (Dawida) potomstwa Bóg, zgodnie z obietnicą, dał Izraelowi Jezusa jako Zbawiciela.

Cóż za cudowne i głębokie zdanie. Cóż za radosna nowina. To jest Ewangelia. Zbawienie jest gotowe. Łaska Boża, a tym samym życie wieczne, zostanie udzielona temu, kto wierzy w Jezusa Chrystusa, Baranka Bożego. Bóg wydał Jezusa na krzyż, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, lecz miał życie wieczne (J 3,16).

Nie ma innej drogi zbawienia. Nie ma innej drogi do Ojca jak tylko przez Jezusa. Jezus Chrystus nie jest celem, On jest drogą – celem jest Ojciec (J 14,6). Cel Jezusa jest naszym celem, Bóg Jezusa jest naszym Bogiem (J 20,17). To jest prawdziwa **soteriologia, biblijna nauka o zbawieniu, odkupieniu i oświeceniu**. Bóg uczynił Pana Jezusa „kluczową postacią” (Rz 3,25). W nikim innym nie ma zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy zostać zbawieni (Dz 4,12). Jeśli ktoś jest w Chrystusie, jest nowym stworzeniem... A wszystko to pochodzi od Boga (2 Kor 5,17-18).

Jan pisze w swoim pierwszym liście, w rozdziale 4, wersecie 14:

Widzieliśmy i świadczymy, że Ojciec posłał Syna jako Zbawiciela świata.

Bóg działa suwerennie.

W tym celu posyła swoich posłańców i posługuje się tymi, kogo i czym chce. To On zasiada na tronie.

On mówi:

Oto wszystko czynię nowe.

I mówi: „Zapisz, bo **te słowa są pewne i prawdziwe**”. (Ap 21,5)

Skala

JHWH jest Skalą

2.Mo 17,6 Oto stanę przed tobą na **skale** w Horebie. Wtedy uderzysz w tę **skale**, a z niej wytrysną wody, aby lud mógł się napić. I Mojżesz uczynił tak na oczach starszych Izraela.

Nie rozumiem, dlaczego ten werset jest tu przytoczony jako dowód na to, że Bóg jest skalą.

Pwt 32,4 Skala – doskonale są Jego czyny, bo wszystkie Jego drogi są słuszne. Bóg wierny i bez fałszu, sprawiedliwy i prawy jest On!

2 Sam 22,32 Bo kto jest Bogiem, jeśli nie Pan? A kto jest **Skalą, jeśli nie nasz Bóg?**

Iz 17,10 Tak, zapomniałeś o Bogu swojego zbawienia i nie pomyślałeś o **Skale swojego schronienia**. Dlatego sadź tylko nasadzenia „uroczego” i obsiewaj je tylko obcymi winoroślami!

Z pewnością nie jest błędem stwierdzenie, że JHWH, Bóg żywy, prawdziwa Skala, jest fundamentem wszystkich i wszystkiego. On wszystko stworzył, od Niego wszystko pochodziło i pochodzi. On jest Panem, który wszystko czyni.

Jezus jest Skalą

1 Kor 10,4 i wszyscy pili ten sam duchowy napój, gdyż pili z **duchowej skały**, która ich towarzyszyła. **A skalą tą był Pomazaniec.**

Czy wspomniany tu „napój duchowy” rzeczywiście odnosi się do wody ze skały, którą pili Izraelici na pustyni? Czy nie była to raczej zwykła woda? „Pokarm duchowy” i „napój duchowy” są natomiast raczej przeznaczone dla ducha niż dla ciała. Tak więc „duchową skalą” powinien być Namaszczony, który wyprowadził ich z Egiptu aż do granic Ziemi Obiecanej. „Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych” (Mt 4,4). Mojżesz przekazał ludowi Słowo Boże, a tym samym życie (Dz 7,38).

Dla ludu Izraela Mojżesz był Pomazańcem, duchową skałą, który dawał im duchowy pokarm i duchowy napój od Boga.

Jezus jest dla nas Pomazańcem, duchową skałą, która daje nam duchowy pokarm i duchowy napój od Boga.

Iz 8,14 I stanie się On świątynią, **kamieniem obrazy i skałą potknięcia** dla obu domów Izraela, siecią rozpostartą i pułapką dla mieszkańców Jerozolimy.

Uważam, że nie jest tu do końca jasne, czy w tym proroczym słowie chodzi o JHWH Zastępów, czy o Jezusa.

1.2 P 6,6 Jest bowiem napisane w Piśmie: „Oto kładę w Syjonie **kamień węgielny, wybrany i cenny**; a kto w niego wierzy, nie poniesie hańby”.

Ten, kto kładzie ten kamień, jest z pewnością większy / wyższy niż sam kamień. Analogicznie do zbawienia, „położenie kamienia węgielnego” pochodzi od Boga:

„Ja kładę...” – mówi Pan Bóg: „Dlatego tak mówi Pan Bóg: Oto kładę w Syjonie kamień węgielny, kamień sprawdzony, drogocenny kamień węgielny, mocno osadzony. Kto wierzy, nie będzie się lękał ani spieszył. (Iz 28,16)”

Cytat ten pojawia się w Rz 9,33: „Oto kładę w Syjonie kamień potknięcia i skałę zgorszenia, a kto w niego wierzy, nie poniesie hańby”.

Wniosek

To Pan, JHWH, jest fundamentem wszystkiego. Tak jest napisane:

Iz 45,7 Ja jestem Pan – i nikt inny – który tworzy światło i powołuje ciemność, który sprawia pokój i sprowadza nieszczęście. To Ja, Pan, sprawiam to wszystko.

I

Iz 28,16 Dlatego tak mówi Pan, Bóg: Oto kładę w Syjonie kamień węgielny, kamień sprawdzony, drogocenny kamień węgielny, mocno osadzony.

Bóg, **Skalą**, to właśnie On położył w Syjonie tę „Skalę zgorszenia” i „Kamień potknięcia”, który jest jednocześnie schronieniem dla wszystkich przytłoczonych grzechami, a ponadto **jedynym fundamentem**, na którym możemy budować.

1.1 Kor 3,11 „Nikt nie może położyć innego fundamentu niż ten, który jest położony, a jest nim Jezus Chrystus”.

A co z Piotrem? Przecież on również nazywany jest skałą:

Mt 16,18 „A ja ci powiadam: Ty jesteś Piotr (gr.: Petros = kamień), i na tej skale (gr.: Petra = masyw skalny) zbuduję mój Kościół, a bramy piekielne nie przemogą go”.

Na podstawie tego fragmentu można by z całą pewnością uznać Piotra za **fundament, skalę** Kościoła. Bardzo wyraźnie robi to pewna organizacja działająca na całym świecie, z siedzibą na południu Europy. Nie sądzę jednak, by Biblia mówiła, że Piotr jest fundamentem Kościoła, lecz że Bóg uczynił **Pana Jezusa Chrystusa** fundamentem Kościoła, a zatem wyznanie Piotra jest porównywalne z tym fundamentem:

„Ty jesteś Chrystusem, Synem Boga żywego” (Mt 16,16)

Pierwszy i Ostatni

O kim mowa, gdy w Biblii czytamy: „**Ja jestem Pierwszym i Ostatnim**”? Zarówno Bóg, jak i Pan Jezus Chrystus używają tych słów. Dla wielu chrześcijan jest to jednym z powodów, by sądzić, że chodzi tu o tę samą osobę, a więc że Jezus Chrystus jest samym Bogiem. Czy rzeczywiście tak jest? Czy Jezus Chrystus jest Bogiem Starego Testamentu, a raczej Bogiem całej Biblii?

Bóg (JHWH) określa siebie w Iz 44,6 i Iz 48,12 jako

Pierwszym i Ostatnim.

Jezus Chrystus określa siebie w Ap 1,17 i 2,8 jako

Pierwszym i Ostatnim.

Czy mamy tu do czynienia z tak zwaną unią osobową, w której w obu przypadkach mowa jest o tej samej osobie? A może istnieją dwie pierwsze i dwie ostatnie osoby? Jak można jednoznacznie potwierdzić jeden punkt widzenia, a tym samym wyrażnie wykluczyć drugi?

W naszej logice prawdopodobnie nie znajdziemy odpowiedzi na to pytanie, ponieważ w niej ten Jeden jest Pierwszym, a zatem ten Drugi jest Ostatnim – i odwrotnie. Jednak to, że ktoś jest jednocześnie Pierwszym i Ostatnim, jest sprzeczne z naszą logiką – chyba że istnieje tylko jeden. Ale wtedy nie można powiedzieć, że ten jeden jest jednocześnie Pierwszym i Ostatnim.

Do tego dochodzi fakt, że Bóg powiedział w Księdze Izajasza 41,4:

Ja, Pan, jestem Pierwszym, a **wśród Ostatnich** jestem tym samym.

Oczywiście oprócz NIEGO istnieją jeszcze inni „ostatni”, ale równie oczywiste wydaje mi się, że należy to rozumieć w innym kontekście. Ponadto Pan Jezus mówił o tym, że wielu pierwszych stanie się ostatnimi – i odwrotnie:

Mt 19,30 Lecz wielu pierwszych będzie ostatnimi, a ostatni

pierwszymi. Mk 10,31 Lecz wielu pierwszych będzie ostatnimi, a

ostatni pierwszymi.

Łk 13,30 A oto są ostatni, którzy będą pierwszymi, i są pierwsi, którzy będą ostatnimi.

W przypowieści Pan Jezus również użył tych pojęć:

Mt 20,8 A gdy nastał wieczór, pan winnicy rzekł do swojego zarządcy: „Wezwij robotników i wypłać im zapłatę, zaczynając od **ostatnich** aż do **pierwszych!**” [...] Werset 16: Tak więc **ostatni** będą **pierwszymi**, a **pierwsi ostatnimi**; bo wielu jest powołanych, ale niewielu wybranych.

Kiedy Jezus nauczał swoich uczniów, rzekł do nich w Mk 9,35:

Jeśli ktoś chce być **pierwszym**, niech będzie **ostatnim** ze wszystkich i sługą wszystkich.

Wniosek

W Biblii znajdujemy jednak informację, że oprócz Boga i Jezusa wymienionych jest naprawdę wielu innych „**pierwszych**” i „**ostatnich**”, co raczej nie przybliży nas do odpowiedzi na pytanie postawione na początku. Dlatego dla uproszczenia chciałbym na razie pominąć tych wielu innych „**pierwszych**” i „**ostatnich**” i skupić się wyłącznie na Bogu i Jezusie. W tym celu przytoczę jeszcze raz dwa odpowiednie wersety ze Starego i Nowego Testamentu.

Słowa Boga w Starym Testamencie:

Tak mówi Pan, Król Izraela i jego Odkupiciel, Pan Zastępów: **Ja jestem Pierwszym i Ostatnim**, i poza mną nie ma innego Boga. (Iz 44,6)

Słuchaj mnie, Jakubie, i Izraelu, mój powołany! Ja jestem Tym, który jest, ja **Pierwszy, a także Ostatni**. (Iz 48,12)

Słowa Jezusa w Nowym Testamencie:

A gdy Go ujrzałem, upadłem u Jego stóp jak martwy. On zaś położył na mnie swoją prawą rękę i rzekł: „Nie bój się! **Ja jestem Pierwszy i Ostatni**, i Żyjący; byłem umarły, a oto żyję na wieki wieków i mam klucze śmierci i Hadesu”. (Ap 1,17-18)

I napisz do anioła zboru w Smyrnie: Tak mówi **Pierwszy i Ostatni**, który był umarły, a znów ożył. (Ap 2,8)

Już na tym etapie można dostrzec pewne różnice między Starym Testamentem a Nowym Testamentem. **Pierwszy i Ostatni** ze Starego Testamentu twierdzi jednocześnie, że poza nim nie ma żadnego Boga, podczas gdy **Pierwszy i Ostatni** z Nowego Testamentu umarł i powrócił do życia. Ponieważ zgodnie z biblijną definicją Bóg jest nieśmiertelny (1 Tm 6,16), nie może to być ta sama osoba. Gdyby jednak chodziło o tę samą osobę, miałyby to kilka daleko idących konsekwencji:

- wówczas jedyny Bóg byłby martwy i powróciłby do życia (Pwt 4,39)
- wtedy Jezus nie byłby Synem Bożym, lecz samym Bogiem (J 10,36)
- wtedy nie mielibyśmy arcykapłana, który wstawia się za nami przed Bogiem (Hbr 7,26 i nast.)
- wtedy apostołowie byłiby rzeczywiście fałszywymi świadkami Boga (1 Kor 15,15)
- wtedy świadectwo Boga o Jezusie nie byłoby prawdziwe (2 P 1,17; 1 J 5,10)
- wtedy Jezus nie miałby Ojca w niebie (Mt 10,32-33)
- wtedy Bóg nie posłałby swojego Syna (J 3,16) i wiele

innych rzeczy.

Oznaczałoby to, że naprawdę cała Biblia musiałaby zostać przepisana lub zinterpretowana na nowo wszędzie tam, gdzie mowa jest o Bogu i Jezusie.

Alternatywnie wystarczyłoby porzucić przekonanie, że Jezus jest JHWH. Dla wielu wydaje się to jednak niemożliwe, nawet jeśli powołują się na „Sola Scriptura” (= wyłącznie Pismo) reformacji.

Tym, którzy są naprawdę gotowi podporządkować swoje myśli Pismu Świętemu, chciałbym wskazać na dalsze szczegóły w tej sprawie, zwłaszcza w bezpośrednim kontekście słów Jezusa o tym, że jest **Pierwszym i Ostatnim**.

Najpierw Pan Jezus przedstawia się Janowi w Apokalipsie słowami z 1,17-18

Nie bój się! **Ja jestem Pierwszy i Ostatni**, i Żyjący; byłem umarły, a oto żyję na wieki wieków i mam klucze śmierci i Hadesu.

Tymi słowami, ale także innymi, Jezus przedstawia się siedmiu zborom. Chciałbym je tutaj przytoczyć. Każde z nich zaczyna się od słów:

Tak mówi...

... który trzyma siedem gwiazd w prawej ręce, który kroczy pośród siedmiu złotych świeczników (2,1)

... **Pierwszy i Ostatni, który umarł, a znów ożył** ()

... który ma miecz obosieczny i ostry (2,12)

... Syn Boży, który ma oczy jak płomień ognia, a stopy jak lśniąca miedź (2,18)

... który ma siedem duchów Bożych i siedem gwiazd (3,1)

... Święty, Prawdziwy, który ma klucz Dawida, który otwiera, a nikt nie zamknie, i zamyka, a nikt nie otworzy (3,7)

... który nazywa się „Amen”, wierny i prawdziwy świadek, początek Bożego stworzenia (3,14)

Pierwszym i Ostatnim jest więc tutaj **Syn Boży** – a nie sam Bóg. Ponadto „Pierwszy i Ostatni” w wersetach 3,2 i 3,12 pięć razy wspomina o **swoim Bogu**. Pierwszy i Ostatni przedstawia się jako „Syn Boży” i jako „początek Bożego stworzenia”, ale nigdy jako „Bóg” ani jako „poza mną nie ma Boga” (Iz 44,6). Jezus, przemawiając jako „Święty, Prawdziwy” (3,7) w kontekście tego samego zboru w wersecie 3,12, mówi o **swoim Bogu**. On (Święty, Prawdziwy) mówi:

Kto zwycięży, tego uczynię filarem w świątyni **mojego Boga** i już nigdy stamtąd nie wyjdzie; i wypiszę na nim imię **mojego Boga** oraz imię miasta **mojego Boga**, Nowego Jerozolimy, które zstępuje z nieba od **mojego Boga**, a także moje nowe imię.

„Pierwszy i Ostatni” wielokrotnie mówi o **swoim Bogu**. Ignorowanie tego wszystkiego poprzez uparte twierdzenie, że Jezus jest JHWH, ponieważ obaj określają się jako „Pierwszy i Ostatni”, jest wprawdzie zgodne z dzisiejszą teologią, ale ogromnie zniekształca świadectwo Pisma Świętego.

Na marginesie pragnę zwrócić uwagę, że ci, którzy określają Jezusa jako JHWH, nieświadomie podważają doktrynę Trójcy Świętej, ponieważ eliminują Syna Bożego. Pozostaje co najwyżej ukryty modalizm

(= jeden Bóg objawia się na różne sposoby, pod różnymi maskami).

Pozostaje jednak pytanie: co to oznacza, gdy Bóg określa siebie jako Pierwszego i Ostatniego, a Jezus czyni to samo w odniesieniu do siebie i wielu innych? Czy chodzi tu o stwierdzenie dotyczące czasu, o kolejność? A może raczej o rangę, prestiż, pozycję? Powinno być jasne, że ci liczni „pierwsi”, którzy ostatecznie staną się „ostatnimi” (i odwrotnie), są nimi w zupełnie innym sensie niż Bóg. Fakt, że Jezus został zrodzony z Boga przez Jego Ducha i dlatego jest Synem Bożym, który na końcu przekaże Królestwo Bogu i Ojcu, aby Bóg był wszystkim we wszystkim (1 Kor 15,28), również wyjaśnia, że Jezus nie jest **Pierwszym i Ostatnim** w sensie absolutnym. Być może znane nam z matematyki nawiasy mogą posłużyć jako pomocny przykład: $5 \times [14 - (29 + 3) / (2 \times 2 + 8 / 2)] - 10 = 84$. Bóg jest źródłem i celem wszystkich rzeczy. A Jezus jest jedyną drogą do Boga. My z kolei możemy wskazać innym drogę do drogi (do Jezusa Chrystusa) i do celu (do Ojca). Tym samym to Bóg byłby tym, który „ogarnia” wszystko. On z kolei powierzył wszystko Jezusowi w ręce, a raczej podporządkował mu wszystko. Czy zatem nawiasy matematyczne są przydatnym przykładem? Nie wiem tego na pewno, ale uważam to za możliwe.

Tak jest napisane...

Jest pewne – a raczej: jest napisane, że Jezus, Mesjasz, **z jednej strony** został zmiążdżony przez Boga (jako ostatni) – a **z drugiej strony** został wywyższony przez Boga ponad wszystko (jako pierwszy).

Z jednej strony:

Był najbardziej **pogardzanym** i **najniższym** z ludzi, pełnym bólu i choroby. Był tak pogardzany, że odwracano od niego twarz; dlatego nie uważaliśmy go za nic. (Iz 53,3, Luther)

Jednak **Panowi (JHWH)** upodobało się go zmiążdżyć. Pozwolił mu **cierpieć**. (Iz 53,10)

W tym bowiem mieście zebrali się rzeczywiście **przeciwko Twojemu świętemu słudze Jezusowi**, którego namaściłeś, zarówno Herod, jak i Poncjusz Piłat wraz z narodami i ludami Izraela, **aby uczynić wszystko, co Twoja ręka i Twój zamysł z góry przeznaczyły, aby się stało**. (Dz 4,27-28)

Prorocy badali, na jaki właśnie czas wskazywał Duch Chrystusa, który w nich przebywał, gdy z góry świadczył o **cierpieniach, jakie miały spotkać Chrystusa, oraz o chwale, która miała po nich nastąpić.** (2 P 1,11)

Z drugiej strony:

Dana mi jest **wszelka władza w niebie i na ziemi.** (Mt 28,18)

„**Wszystko** bowiem poddał pod jego stopy”. Skoro jednak mówi się, że wszystko zostało poddane, to jasne jest, że wyłączony jest ten, który mu wszystko poddał. (1 Kor 15,27)

I **wszystko** poddał pod Jego stopy, a Jego **ustanowił Głową nad całym Kościoła.** (Ef 1,22)

Dlatego też Bóg Go wywyższył i **obdarzył Go imieniem, które jest ponad wszelkie imię.** (Flp 2,9)

„Wszystko poddałeś pod Jego stopy”. **Podporządkowując Mu bowiem wszystko, nie pozostawił niczego, co nie byłoby Mu poddane;** obecnie jednak nie widzimy jeszcze, by wszystko było Mu poddane. (Hbr 2,8)

Z tych wersetów wynika, że Jezus Chrystus obejmuje całe spektrum: był **najbardziej pogardzanym**, a potem został **wywyższony ponad wszystko**. Był najmniejszym, a został ustanowiony Najwyższym. Został zmiażdżony przez Boga i przez Boga ustanowiony Najwyższym. A przy tym wszystkim jest całkowicie logiczne, że Jezus nie zastępuje Boga, lecz **Bóg nadal stoi ponad Jezusem:**

Jeśli jednak mówi się, że wszystko zostało poddane, **to jasne jest**, że wyjątkiem jest Ten, który wszystko Mu poddał. A skoro wszystko zostało Mu poddane, to i sam Syn będzie poddany Temu, który wszystko Mu poddał, **aby Bóg był wszystkim we wszystkim.** (1 Kor 15,27-28)

Wszelką władzę, moc i chwałę, jaką obecnie posiada Pan Jezus, otrzymał od Boga. Tak jednoznacznie mówią przytoczone fragmenty Biblii.

Kolejnym aspektem jest fakt, że w Liście do Hebrajczyków 12,2 Jezus nazywany jest **początkiem i dopełnieniem** naszej wiary. Czy zatem również pod tym względem jest On Pierwszym i Ostatnim? Chociaż nie potrafię tego jednoznacznie udowodnić, to moim zdaniem przypuszczenie to wydaje się bardzo prawdopodobne.

Podsumowanie

Chociaż sformułowanie „**Pierwszy i Ostatni**” – odniesione wyłącznie do jednej osoby – nie jest dla mnie do końca zrozumiałe, to jednak jest całkowicie oczywiste, że Jezus nie jest JHWH, nawet jeśli obaj posługują się tym sformułowaniem. Powinno być zatem wystarczająco jasne, że Jezus nie jest tym, który nie tylko w Starym Testamencie, ale także w Nowym Testamencie, a tym samym w całej Biblii, jest opisywany jako Bóg. **Bogiem całego Pisma Świętego jest Ojciec Pana Jezusa Chrystusa.** Jest On jednocześnie Bogiem Pana Jezusa Chrystusa. Uważam, że przytoczone fragmenty Pisma Świętego – i nie tylko te – nie pozwalają na żaden inny wniosek.

„Ja jestem...”

JHWH mówi: „Ja jestem...”

2. Wj 3,13-14 Mojżesz jednak odpowiedział Bogu: „Oto gdy pójde do synów Izraela i powiem im: «Bóg waszych ojców posłał mnie do was», a oni zapytają mnie: «Jakie jest Jego imię?», co mam im wtedy odpowiedzieć?”. **14** Wtedy Bóg rzekł do Mojżesza: „**Jestem, który jestem**” (lub: „Będę, który będę”). Następnie rzekł: „Tak powiesz synom Izraela: «**Jestem**» (lub: «Będę») posłał mnie do was”.

Pwt 32,39 Zobaczcie więc, że **to ja, ja jestem**, i nie ma innego boga obok mnie! **Ja, ja** zabijam i **ja** ożywiam, **ja** niszczę i **ja, ja** uzdrawiam; i nie ma nikogo, kto mógłby wyrwać z mojej ręki!

Iz 43,10 Wy jesteście moimi świadkami – mówi Pan – i mój sługa, którego wybrałem, abyście poznali i uwierzyli mi, i zrozumieli, że **to ja jestem**. Przed mną nie powstał żaden bóg, a po mnie nie będzie żadnego.

Uważam, że tylko pierwszy fragment zawiera faktycznie stwierdzenie „Ja jestem”, podczas gdy pozostałe dwa nie.

Jezus mówi: „Ja jestem...”

J 8,24 Dlatego powiedziałem wam, że umrzecie w swoich grzechach; bo jeśli nie uwierzycie, że **to ja jestem**, umrzecie w swoich grzechach.

Kolejne wersety rzucają nieco więcej światła na tę sprawę: „Wtedy Jezus rzekł do nich: Gdy wywyższacie **Syna Człowieczego**, wtedy poznacie, że to Ja jestem i że **nic nie czynię sam z siebie, ale** mówię tak, **jak nauczył mnie Ojciec**. A **Ten, który mnie posłał**, jest ze mną; nie pozostawił mnie samego, bo zawsze czynię to, co się Jemu podoba.” (J 8,28-29)

J 8,58 Jezus rzekł do nich: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Zanim Abraham stał się, **Ja jestem**”.

Wtedy Żydzi chcieli Go ukamienować. Można zadać pytanie: czy z powodu słów „Ja jestem”, jak się często twierdzi, czy raczej z powodu słów „zanim Abraham”?

J 13,19 Odtąd mówię wam to, zanim się stanie, abyście, gdy to się stanie, uwierzyli, **że to Ja jestem**.

Pominięto następujący werset 20: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto przyjmuje tego, kogo poślę, mnie przyjmuje; a kto mnie przyjmuje, **przyjmuje Tego, który mnie posłał**”.

J 18,5 Kogo szukacie? Odpowiedzieli mu: Jezusa z Nazaretu. On rzekł do nich: **To ja!** Ale wśród nich stał też Judasz, który Go wydał. 6 Gdy więc rzekł do nich: **To ja!**, cofnęli się i upadli na ziemię.

Czasami mówi się, że żołnierze upadli tutaj z powodu słów „to ja”, ponieważ Jezus tym samym objawił się jako żywy Bóg. Wydaje mi się to nieco naciągane, tekst tego nie sugeruje. Zwłaszcza jeśli weźmie się pod uwagę dalszy przebieg wydarzeń (7-8):

„Kogo szukacie? A oni odpowiedzieli: Jezusa z Nazaretu. Jezus rzekł: Powiedziałem wam, że **to ja jestem**. Jeśli więc mnie szukacie, pozwólcie im odejść!”

dalsze wyjaśnienia

Jakiś czas temu przeanalizowałem fragmenty zawierające słowa „Ja jestem...” i opublikowałem wyniki tej analizy w artykule na mojej stronie internetowej, który chętnie zamieszczam poniżej.

Słowa Jezusa „Ja jestem”

Bóg rzekł do Mojżesza: „**Jestem, który jestem**”. Następnie rzekł: „Tak powiesz synom Izraela: «Jestem» posłał mnie do was” (Wj 3,14)

(inne tłumaczenia: „Ten, **który będzie**” posłał mnie do was; lub też „**Ten, który istnieje na wieki**”) Takie jest znaczenie imienia Boga, **JHWH**.

Czy zatem Jezus, używając słów „Ja jestem...” (greckie: ego eimi), twierdzi, że jest **JHWH**? I czy słowa „Ja jestem” są w Nowym Testamencie używane jako ustalone określenie Boga, jak to dość często się twierdzi? Poniższe przykłady pokazują, że tak **nie** jest.

Najpierw jednak kilka słów na temat imienia Boga. Jego hebrajska pisownia jest znana, a mianowicie **JHWH**, jednak wiedza o prawidłowej wymowie zaginęła. W tłumaczeniu Elberfeldera, z którego głównie korzystam, w kilku miejscach pojawia się zapis „**Jahwe**”, podczas gdy w tekście źródłowym występuje **JHWH**

, choć najczęściej pojawia się słowo „PAN” pisane wielkimi literami. We wstępie zaznaczono, że dokładna wymowa nie jest znana, a w niepoprawionej wersji z 1905 roku używano słowa „Jehova”. Ponadto istnieje wiele różnych opinii na ten temat. Osobiście czasami mówię „Jahwe”, ale najczęściej „Bóg” lub „Ojciec” i piszę JHWH bez samogłosek.

Kiedy Bóg przemawiał do Mojżesza, dał mu jasno do zrozumienia, że ujawnienie swojego prawdziwego imienia jest czymś nowym.

2. Wj 6,2-3 I przemówił Bóg do Mojżesza, mówiąc mu: „**Ja jestem Jahwe.** Objawiłem się Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi jako Bóg Wszechmogący, ale **nie ujawniłem im mojego imienia JHWH**”.

Przez proroka Izajasza Bóg mówi w 42,8:

„Ja jestem Jahwe, to jest moje imię. I nie oddaję mojej chwały nikomu innemu, ani mojej sławy bożkom”.

Imię Boga nie brzmi więc „Ja jestem”, lecz „Jahwe” lub JHWH. Hebrajskie słowo, które w Księdze Wyjścia 3,14 tłumaczone jest jako „Ja jestem”, brzmi

„’eh·yeh” i w angielskim tłumaczeniu NASB jest ono oddane na ponad 100 różnych sposobów. Jak mi powiedziano, starożytny język hebrajski znał zasadniczo tylko czas przeszły i przyszły, ale nie posiadał właściwie formy teraźniejszej. Dlatego też „Będę” jest prawdopodobnie poprawnym oddaniem tego wyrażenia. Jednak w żydowskim greckim tłumaczeniu Starego Testamentu, Septuagincie (zwanej również LXX = rzymska 70), to „’eh·yeh” zostało przetłumaczone na greckie „ego eimi”, co z kolei oznacza „ja jestem”. Tak więc pierwsze z dziesięciu przykazań zaczyna się w niej od słów „Ego eimi” – „**Ja jestem** Pan, twój Bóg ...”

Pytanie brzmi zatem, czy w Biblii słowa „Ja jestem” są rzeczywiście używane jako imię Boga, a po drugie, czy Jezus rzeczywiście, używając tych słów, chciał powiedzieć, że jest Bogiem Starego Testamentu. Moja odpowiedź jest jednoznaczna: nie i nie, ale nie moja odpowiedź ma tu znaczenie, lecz to, co mówi Biblia. Aby nieco lepiej zobrazować tę kwestię, chciałbym przytoczyć jako przykład pewne wydarzenie biblijne.

J 8,57-59 Wtedy Żydzi rzekli do Niego: „Nie masz jeszcze pięćdziesięciu lat, a widziałeś Abrahama?”. Jezus odpowiedział im: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: **zanim Abraham stał się, Ja jestem**”. Wtedy podnieśli kamienie

, aby rzucić je w Niego. Jezus jednak ukrył się i wyszedł ze świątyni.

A teraz pytanie: dlaczego Żydzi chcieli ukamienować Jezusa, z powodu słów „Ja jestem”, czy też ze względu na słowa „jeszcze przed Abrahamem”? Tekst biblijny nie udziela nam tutaj odpowiedzi na to pytanie. W całym Nowym Testamencie na próżno szukać kolejnego wydarzenia, w którym Jezus zostałby skrytykowany za użycie słów „Ja jestem”. Równie daremnie szuka się dalszych dowodów na tezę, że Jezus słowami „Ja jestem” ujawniałby się jako Bóg Starego Testamentu, mimo że często używał tych słów, przede wszystkim w Ewangelii św. Jana.

Na początek należy wymienić siedem **słów Jezusa zaczynających się od „Ja jestem”**, które powinny być dość dobrze znane:

- J 6,35 Ja jestem **chlebem** życia (także w. 41, 48 i 51)
- J 8,12 Ja jestem **światłością** świata (także 9,5 i 12,46)
- J 10,9 Ja jestem **bramą**
- J 10,11 Ja jestem **dobrym pasterzem** (także w. 14)
- J 11,25 Ja jestem **zmartwychwstaniem** i życiem
- J 14,6 Ja jestem **drogą, prawdą i życiem**
- J 15,1 Ja jestem **prawdziwym krzewem winnym** (także w. 5)

Poza tym istnieje jeszcze bardzo wiele innych fragmentów, w których Pan Jezus używał słów „Ja jestem”, a których podstawą w języku greckim jest wyrażenie „ego eimi”. Ponadto, ze względu na różnice w tłumaczeniach, występuje znacznie więcej przypadków użycia wyrażenia „ja jestem”, zarówno w Starym Testamencie, jak i w Nowym Testamencie. Osoby zainteresowane tym tematem znajdą mnóstwo wyników na stronie bibelserver.de lub w odpowiednich aplikacjach. Oto jeszcze kilka przykładów z Ewangelii św. Jana:

- J 4,26 Ja jestem Mesjaszem (Chrystusem)
- J 6,20 To ja jestem, nie bójcie się
- J 7,34 Jestem tam, gdzie wy nie możecie dotrzeć
- J 8,18 To ja jestem tym, który świadczy o sobie samym, a Ojciec

- J 8,23 Ja pochodzę z tego, co jest w górze
- J 8,28 To ja jestem, i poznacie to
- **J 8,58 Zanim Abraham stał się, Ja jestem.**
- J 12,26 Gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa
- J 14,3 Gdzie Ja jestem, tam i wy będziecie
- J 15,5 Ja jestem winoroślą, wy jesteście latoroślami
- J 17,14+16 Nie jestem z tego świata
- J 17,24 Tam, gdzie Ja jestem, niech będą też ci, których Mi dałeś
- J 18,5 Ja jestem Jezus z Nazaretu
- J 18,37 Urodziłem się i przyszedłem na świat

Wyrażenie „Ja jestem” jest jednak w Nowym Testamencie używane również przez wiele innych osób, nie budząc nawet wrażenia, że mają one cokolwiek wspólnego z imieniem Boga:

- „Jestem Izraelitą z plemienia Beniamina” – powiedział Paweł w Rz 11,1
- „Nie jestem Chrystusem” – powiedział Jan Chrzciciel w J 1,20
- „Ja jestem z Pawła...” – mówili niektórzy w Koryncie (1 Kor 1,12)
- „**To ja” (ego eimi)** – powiedział człowiek ślepy od urodzenia w Ewangelii św. Jana 9,9

Słowa „Ja jestem” najwyraźniej nigdzie w całym Nowym Testamencie nie są używane jako imię własne Boga, lecz dokładnie tak, jak używamy ich w języku niemieckim. Nie ma więc biblijnego uzasadnienia, a zatem twierdzenie, że Jezus Chrystus kiedykolwiek chciał słowami „Ja jestem” wskazać na swoją tożsamość jako Boga, jest jednoznacznie błędne.

W Starym Testamencie słowa te są zresztą używane zarówno przez różnych ludzi, jak i przez aniołów. Przytoczę tu kilka przykładów (również w tym przypadku bardzo pomocne jest wyszukiwanie za pomocą narzędzi elektronicznych):

- Wtedy rzekł: „**Jestem** sługą Abrahama”. (Rdz 24,34)
- **A** on rzekł: „Nie, **jestem** dowódcą wojsk Pańskich”. (Joz 5,14)
- Stałem się jego kapłanem. (Sdz 18,4)
- „**Jestem** Rut, twoja służebnica.” (Rt 3,9) i wiele innych.

Podsumowanie

Słowa „**Ja jestem**” lub, jeszcze lepiej, „**będę**” oddają wprawdzie **znaczenie imienia JHWH, imienia Boga**, ale nie są samym imieniem. Nigdy nie zostały one użyte jako takie przez Jezusa, ani przez nikogo innego, ani w żadnym innym miejscu Biblii, z wyjątkiem właśnie Księgi Wyjścia 3.

Bóg

JHWH jest Bogiem

Na wstępie należy wspomnieć, że w Starym Testamencie w niektórych tłumaczeniach słowo „PAN” pisane jest wielkimi literami tam, gdzie w tekście hebrajskim znajdowało się prawdziwe imię Boga, a mianowicie **JHWH**. Zatem zasadniczo „Pan” jest zamienny z tetragramem „JHWH”. Jeśli tak postąpimy – co sam od czasu do czasu tutaj robiłem – niektóre fragmenty Biblii stają się bardziej zrozumiałe.

1. Wj 18,1 + 14 I ukazał mu się **Pan** przy drzewach terebintowych w Mamre, gdy siedział on w upale dnia przy wejściu do namiotu.

14 Czy dla **Pana** jest coś zbyt cudownego? W wyznaczonym czasie powrócę do ciebie, za rok o tej porze, a wtedy Sara będzie miała syna.

Wersety te nie wydają mi się szczególnie podkreślać, że JHWH jest Bogiem, jednak zostały przytoczone na początku jako dowód.

Pwt 6,4 **Śluchaj, Izraelu: JHWH jest naszym Bogiem, JHWH sam!**

„szema izrael adonai elohenu adonai echad”

Zgodnie ze słowami Jezusa jest to najwyższe ze wszystkich przykazań. Stoi ono nawet ponad miłością bliźniego, dokładnie tak jak w „Dziesięciu Przykazaniach” relacja z Bogiem ma pierwszeństwo przed relacją z ludźmi.

Słowo „jedyny” wywodzi się z hebrajskiego „echad”, które bardzo często interpretuje się jako odniesienie do „jedności złożonej” (np. według A. Fruchtenbauma). Poniższy fragment pokazuje, jak Jezus rozumiał to najwyższe ze wszystkich przykazań. Pokazuje on również, jak rozumieli je ówcześni uczeni w Piśmie: całkowicie identycznie: **JEDEN!**

Mk 12,29 + 32 Jezus mu odpowiedział: „Pierwsze przykazanie brzmi: **«Śluchaj, Izraelu: Pan, nasz Bóg, jest jedynym Panem; [...] A uczony w Piśmie rzekł do Niego: «Dobrze, Nauczycielu, powiedziałeś prawdę, bo On jest jeden i nie ma nikogo innego oprócz Niego...»**

Iz 45,5 Ja jestem JHWH (Pan) i nikt inny. Poza mną nie ma żadnego Boga. Przygotowałem cię, choć mnie nie poznałeś, aby od wschodu słońca aż po jego zachód wszyscy poznali, **że poza mną nie ma nikogo innego. Ja jestem JHWH (Pan) – i nikt inny** – który tworzy światło i powołuje ciemność, który sprawia pokój i sprowadza nieszczęście. **To Ja, JHWH (Pan), sprawiam to wszystko.**

Bóg przedstawia się słowami „**Ja jestem JHWH**”. Nacisk nie pada tu na „Ja jestem” jako rzekome imię Boga, lecz najwyraźniej na to, że On jest „**JHWH**” i że poza Nim nie ma żadnego Boga. Słowa „Ja jestem” jasno wskazują ponadto, że chodzi tylko o **jednego**, w przeciwnym razie należałoby powiedzieć „My jesteśmy...”.

Bóg jest JEDEN. Tym jedynym Bogiem jest JHWH. I nie ma żadnego innego Boga.

Iz 44,24 Tak mówi **Pan**, twój Odkupiciel, który ukształtował cię już w łonie matki: **To Ja, Pan**, jestem Tym, który wszystko czyni, który rozpostarłem niebiosa, **Ja sam**, który rozpostarłem ziemię – kto był przy Mnie?

Iz 43,10 Wy jesteście moimi świadkami – mówi **Pan** – i mój sługa, którego wybrałem, abyście poznali, uwierzyli mi i zrozumieli, że to ja jestem. **Przed mną nie powstał żaden bóg, a po mnie nie będzie żadnego.**

Iz 45,22 Zwróćcie się do mnie i dajcie się zbawić, wszyscy mieszkańcy krańców ziemi! Bo **Ja jestem Bogiem, a nie ma nikogo innego** [...] Tak, każde kolano ugięte będzie przede mną, każdy język przysięgać mi będzie

Flp 2,10 nawiązuje do tego i konkretyzuje, że wszystkie kolana ugną się **w imieniu Jezusa**. Najczęściej jednak mówi się – wbrew Pismu Świętemu – że wszystkie kolana ugną się **przed Jezusem Chrystusem**. Ale tego nie ma ani tutaj, ani tam.

Jer 32,18 Ty, który okazujesz łaskę tysiącom, a winy ojców odpłacasz na łonie ich dzieci po nich; **Ty, wielki i potężny Boże, którego imię brzmi Jahwe Zastępów.**

Nie „Ja jestem” jest imieniem Boga, lecz „JHWH” lub „JHWH Zeba-oth”, co w tym miejscu oddano jako „Jahwe Zastępów”.

Jezus jest Bogiem

Należy teraz dokładnie zwrócić uwagę, czy Jezus jest określany jako Bóg w sensie absolutnym, czy też względnym.

Iz 9,5 Albowiem Dziecię nam się narodziło, Syn nam został dany, a panowanie spoczywa na Jego ramieniu; i nazwą Jego imię: Cudowny Doradca, **Potężny Bóg**, Ojciec Wieczności, Książę Pokoju.

Zazwyczaj nie przytacza się wersetu 6: „Zrobi to gorliwość Pana Zastępów”. JHWH Zebaoth w swojej gorliwości sprawia, że nowo narodzone dziecko nazywane jest „El Gibbor” – tutaj przetłumaczone jako „potężny Bóg”. Gdyby urodzony tutaj Syn był samym JHWH, nasuwałoby się pytanie, czym synem jest „potężny Bóg JHWH”, a raczej kto jest Ojcem Boga.

J 1,1-2 Na początku było **Słowo**, a Słowo było u Boga, i **Słowo** było Bogiem. Ono było na początku u Boga.

Praktycznie nikt nie wierzy, że słowo to naprawdę oznacza tutaj mowę, obietnicę, zapowiedź, mimo że nie ma tu nic innego niż „słowo”. A werset 2 jest rzadko przytaczany, ponieważ w przeciwnym razie, zgodnie z formułą [Słowo = Jezus = Bóg], Bóg byłby u Boga. Dwóch bogów.

J 20,28 Tomasz odpowiedział i rzekł do Niego: „Pan mój i **Bóg mój!**”

W wersecie 17 ten sam Jezus powiedział: „Wstępuję do mojego Boga”, a werset 31 podsumowuje cel Jana: „**abyście uwierzyli, że Jezus jest Pomazańcem, Synem Bożym**”. W tej wierze mamy życie, a nie w „wyznaniu Tomasza”.

Rz 9,5 ... których ojcami są i z których według ciała pochodzi Chrystus, **który jest ponad wszystkim, Bóg, niech będzie wysławiony na wieki. Amen.**

Inne niemieckie tłumaczenia brzmią:

David Stern: „Mają oni patriarchów, a z nich, jeśli chodzi o pochodzenie cielesne, wywodzi się Mesjasz, który jest ponad wszystkim. Niech będzie chwała ADONAI na wieki!”

Tłumaczenie zuryskie: „do których należą ojcowie i z których, jeśli chodzi o pochodzenie cielesne, wywodzi się Chrystus. Niech będzie wysławiony na wieki BÓG, który jest ponad wszystkim!”

Tłumaczenie międzywierszowe: „których (własnością są) ojcowie i z których Chrystus (pochodzi) pod względem ciała. BÓG, KTÓRY jest ponad wszystkim, niech będzie wysławiany na wieki. Amen.”

zobacz także poniżej.

Tyt 2,13 oczekując błogiej nadziei i objawienia chwały **naszego wielkiego Boga i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.**

2.1 P 1,1 Szymon Piotr, sługa i apostoł Jezusa Chrystusa, do tych, którzy otrzymali tak samo cenną wiarę jak my dzięki sprawiedliwości **naszego Boga i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa:**

Werset 2 został pominięty: „Niech łaska i pokój będą wam obficie udzielane w poznaniu Boga i Jezusa, naszego Pana!” Kontekst jest pouczający, zarówno w Liście do Rzymian (8,38-39; 10,9), jak i w Liście do Tytusa (1,1-4) oraz w Liście Piotra (2,2)

Jer **23,6** Za jego dni Juda zostanie zbawiona, a Izrael będzie mieszkał bezpiecznie. I takie będzie imię, którym go będą nazywać: „**Pan, nasza sprawiedliwość**”.

1 Kor 1,30 (według Schlachter2000) wyjaśnia: „Przez Niego zaś jesteście w Chrystusie Jezusie, który **stał się** dla nas **z Boga** mądrością, **sprawiedliwością**, uświęceniem i odkupieniem”.

Hbr **1,8**, a o Synu: „Twój tron, Boże, trwa od wieków na wieki, a berło sprawiedliwości jest berłem Twojego królestwa”

Werset 9 jest oczywiście chętnie pomijany, ponieważ relativizuje on „boskość” Syna Bożego: „Umiłowałeś sprawiedliwość i znienawidziłeś nieprawość; dlatego, Boże, **twój Bóg** namaścił cię olejkiem radości przed twoimi towarzyszami”.

1. J **5,20** Wiemy jednak, że Syn Boży przyszedł i dał nam zrozumienie, abyśmy poznali Prawdziwego; a my jesteśmy w Prawdziwym, w Jego Synu, Jezusie Chrystusie. On jest prawdziwym Bogiem i życiem wiecznym.

Pytanie brzmi tutaj, czy Syn Prawdziwego jest Prawdziwym Bogiem – w takim przypadku Jego Ojciec **nie** jest Prawdziwym, ponieważ „Ten” jest wyłącznie **jeden**. (zobacz także poniżej)

Wersety wyjaśniające

Chciałbym tutaj przytoczyć kilka kolejnych wersetów, w których osoby piastujące wysokie stanowiska nazywane są „Bogiem”. Wynika z nich, że choć zazwyczaj to sam Bóg „nazwał ich Bogiem lub uczynił nimi”, to nie są oni Bogiem w sensie absolutnym, lecz względnym:

2. Wj **4,16** On zaś będzie przemawiał do ludu w twoim imieniu. I stanie się, że on będzie dla ciebie ustami, a **ty będziesz dla niego Bogiem**.

2. Wj **7,1** I rzekł Pan do Mojżesza: Oto **ustanowiłem** cię **Bogiem dla faraona**, a twój brat Aaron będzie twoim prorokiem.

Ps 82,6 Powiedziałem wprawdzie: „**Jesteście bogami**, wszyscy jesteście synami Najwyższego!”

J 10,34-36 Jezus odpowiedział im: „Czyż nie jest napisane w waszym Prawie: **«Powiedziałem: Jesteście bogami»**? Jeśli nazwał bogami tych, do których skierowane było Słowo Boże – a **Pismo nie może zostać unieważnione** – to wy mówicie o Tym, którego Ojciec uświęcił i posłał na świat: „Błuźnisz, ponieważ powiedziałem: **Jestem Synem Bożym**”?

1.1 Kor 8,5-6 Bo choć istnieją tak zwani bogowie na niebie lub na ziemi – jak to jest, że istnieje wielu bogów i wielu panów – to jednak dla nas jest **jeden Bóg, Ojciec**, od którego pochodzą wszystkie rzeczy i do którego zmierzamy, oraz jeden Pan, Jezus Chrystus, przez którego wszystko istnieje, a my przez Niego.

Obj. 3,2 Nie uznałem twoich uczynków **przed moim Bogiem** za doskonałe

Obj. 3,12 Kto zwycięży, tego uczynię filarem w świątyni **mojego Boga** i już nigdy stamtąd nie wyjdzie; i wypiszę na nim imię **mojego Boga** oraz imię miasta **mojego Boga**, Nowego Jerozolimy, które zstępuje z nieba od **mojego Boga**, a także moje nowe imię.

Opublikowałem na ten temat obszerny artykuł na stronie www.trinitaet.com, który chętnie zamieszczam tutaj jako uzupełnienie.

Czy Jezus nie jest również nazywany Bogiem?

Tak. I to nawet kilkakrotnie w Piśmie Świętym.

W kręgach trynitarnych często słyszy się lub czyta określenie „**Bóg Syn**”. Jednak nigdzie w całym Piśmie Świętym nie pojawia się ono. Jezus Chrystus nie jest Bogiem, ani też „Bogiem Synem”, mimo że w niektórych miejscach nazwano Go **Bogiem**. Chciałbym tutaj zacytować te fragmenty i omówić je najlepiej, jak potrafię.

Są to następujące fragmenty:

J 1,1 i nast. (Na początku było Słowo)

J 20,28 (Tomasz: Pan mój i Bóg mój) Iz 9,5

(Bóg mocny)

Rz 9,5 (Bóg, który jest ponad wszystkim)

1 J 5,20 (To jest prawdziwy Bóg) Hbr 1,8

(Twój tron, o Boże)

- Jednym z najbardziej znanych fragmentów tego rodzaju jest zapewne tzw. „Prolog Jana”.
-

Jednocześnie jest to fragment, z którym wielu teologów ma największe trudności i który, jak sami przyznają, należy do najtrudniejszych do zrozumienia. Prawdopodobnie właśnie dlatego jest on tak często poruszany. Tekst brzmi:

J 1,1-3 i 14 Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. 2 Ono było na początku u Boga. 3 Wszystko przez Nie powstało, a bez Niego nie powstało nic, co powstało [...] **14** A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas...

Najczęściej powtarzającym się słowem w tym fragmencie jest słowo „**Słowo**”. Za nim kryje się z kolei grecki termin „**Logos**”. Termin „Logos” ma całą gamę możliwych tłumaczeń i znaczeń. Sam nie znam greckiego, ale słyszałem, że można by wypełnić niemal całą stronę tymi możliwymi terminami – i że „Logos” nigdy nie oznacza osoby (zob. również).

Założenie o istocie o imieniu Logos jako „pośredniku stworzenia” nie pochodzi z Biblii, lecz z filozofii Platona, sprzed około 400 lat przed Chrystusem. Nie jest to zatem tłumaczenie, lecz filozoficzna reinterpretacja pojęcia „Logos”.

Biblia często świadczy, że wszystko powstało dzięki **słowu** Boga, dzięki Jego **rozkazowi** i **przykazaniu**. Tę moc słowa wypowiedzianego przez Boga lub powierzonego przez Niego pokazał Mojżesz przy skale na pustyni, pokazali ją prorocy, a wyraźnie ujawniła się ona w postępowaniu Jezusa i apostołów. Czasami wykorzystywano dodatkowe środki, takie jak nałożenie rąk, laska nad wodą, chusty itp., ale prawdziwa moc tkwiła w Słowie, w mowie.

Psalm 33 zawiera kilka pomocnych stwierdzeń na ten temat:

Ps 33,6 Słowem Pana powstało niebo, a całe jego zastępy –
tchnieniem Jego ust.

Werset 9 Bo On **rzekł**, a stało się; On **rozkazał**, a powstało.

Podobnie w Liście do Hebrajczyków 11:

Hbr 11,3 Przez wiarę rozumiemy, że światy zostały stworzone przez
Słowo Boże, tak że to, co widzialne, nie powstało z tego, co widzialne.

A sam Bóg powiedział:

Iz 44,24 Tak mówi Pan, twój Odkupiciel, który ukształtował cię już w łonie
matki: **To Ja**, Pan, jestem Tym, który wszystko czyni, który rozpostarłem
niebiosa, **Ja sam**, który rozpostarłem ziemię – kto mi w tym pomagał?

Wróćmy jednak do pierwszego rozdziału Ewangelii św. Jana: tylko Bóg stworzył
wszystko swoim słowem. Jego Słowo stoi ponad wszystkim, tak jak On sam stoi
ponad wszystkim. On jest **Najwyższy**, a Jego Słowo jest **Najwyższe**. Od
samego początku zapowiadał, że pewnego dnia potomek kobiety (Ewy) przyjdzie
jako Zbawiciel. Bóg wielokrotnie powtarzał tę obietnicę, rozszerzając ją i
doprecyzowując. Miał to być syn Dawida, który na wieki zasiądzie na jego tronie i
wiele więcej. Gdy nadeszła pełnia czasu, Bóg spełnił swoje Słowo, **wypełnił
swoje obietnice**, z Ducha Świętego zrodził Pana Jezusa w Maryi jako potomka
Dawida. **Słowo stało się ciałem**, obietnica została zrealizowana.

Aż do tego momentu w historii i aż do tego wersetu w tekście chodziło o Słowo,
mowę, plan, zamiar, konkretny projekt itp., a wszystko to było wewnętrznie
logiczne. Za wszystkim, co Bóg uczynił i czyni, stoi logika pełna mądrości. Bóg
nie uczynił niczego nielogicznego ani bez planu, a ponadto zawsze z góry to
zapowiadał (Amos 3,7). Tak właśnie rozumiem ten fragment.

Kto jednak trzyma się poglądu, że przez „Słowo” (Logos) rozumie się Jezusa
Chrystusa jako osobę, powinien przyznać, że mowa tu o **dwóch bogach** (Słowo
było u Boga, wersety 1 i 2). Wówczas tekst ten brzmiałby mniej więcej tak: Na
początku był Jezus Chrystus, i Jezus Chrystus był u Boga, i Jezus Chrystus był
Bogiem. Ten **Bóg, Jezus Chrystus**, był na początku **u Boga**. (zobacz również)

• **Kiedy Tomasz spotkał zmartwychwstałego Jezusa Chrystusa, powiedział:**

„Pan mój i Bóg mój!” (J 20,28)

To stwierdzenie bardzo chętnie przytacza się jako dowód na to, że Jezus jest Bogiem. Gdyby była to jedyna wypowiedź na ten temat, można by się z tym bez problemu zgodzić. W rezultacie mielibyśmy jednak dwóch Bogów, ponieważ słowa Tomasza nie czynią Jezusa Ojcem, lecz po prostu nazywają Go Bogiem, podczas gdy Ojciec pozostaje nadal Bogiem, a więc **są ich dwaj**.

A co, jeśli weźmie się pod uwagę kontekst? Kilka wersetów wcześniej (werset 17) Jezus mówi o sobie, że wstąpi **do swojego Boga**. A trzy wersety dalej (werset 31) Jan, autor tej Ewangelii, pisze, że spisał to wszystko, abyście uwierzyli, że Jezus... jest **Synem Bożym**. W rozdziale 17,3 (tego samego autora) Jezus mówi, że **tylko Ojciec** jest prawdziwym Bogiem.

Jeśli Jezus jest nazwany Bogiem przez Tomasza, a sam Jezus mówi, że **tylko Ojciec** jest prawdziwym Bogiem, to być może nasuwa się pytanie, czyje stwierdzenie ma większą wagę: Jezusa czy Tomasza. W gruncie rzeczy nie powinno to jednak stanowić problemu, zwłaszcza że w Biblii wielu innych ludzi zostało nazwanych Bogiem, co nie podważa wyjątkowości Boga (patrz poniżej).

Zgodnie z tym napisano:

1 Kor 8,5-6a Bo choć istnieją tak zwani bogowie na niebie lub na ziemi – tak jak istnieje wielu bogów i wielu panów – to jednak dla nas jest **tylko jeden Bóg, Ojciec**, od którego pochodzi wszystko...

Termin „bogowie” nie odnosi się tutaj do bożków w sensie „niczym”, lecz do osobistości o wysokim statusie. O Bogu napisano, że jest **Bogiem wszystkich bogów** (Pwt 10,17), a Pan Jezus powiedział, że Bóg nie jest Bogiem umarłych (Mk 12,26-27). W związku z tym w niebie jest wielu, których nazywa się „Bogiem”, podobnie jak na ziemi, nawet jeśli nie mamy tutaj głębszego wglądu w świat niebiański. Liczba mnoga słowa „Bóg” to „bogowie”, dlatego w powyższym wersecie mowa jest o **tak zwanych bogach**.

Kolejny dowód:

Psaln 82,1 Bóg stoi w zgromadzeniu boskim, **pośród bogów** on osądza... **Wersety 6 i 7** Powiedziałem wprawdzie: „**Jesteście bogami, synami**

Najwyższego! Lecz umrzecie jak ludzie, upadniecie jak jeden z władców.

Pan Jezus nawiązuje do tego fragmentu w Ewangelii św. Jana 10,34-36.

Niektórzy twierdzą, że Tomasz rozpoznaje w zmartwychwstałym Jezusie prawdziwego przedstawiciela i posłańca Boga i dlatego nazywa Go Bogiem. Inni uważają, że Tomasz słowem „Bóg” określa Ojca, a słowem „Pan” – Pana Jezusa.

Czasami słyzy się też argument, że Jezus nie zaprzecza Tomaszowi właśnie w tak ważnej sprawie, skoro faktycznie nazywa go Bogiem. Tak, mnie to również dziwi. Pan Jezus nie wypowiada się tutaj w ogóle na ten temat – ani nie zaprzecza, ani nie potwierdza. Jednak kontekst (wersety 17 i 31, patrz wyżej) już jasno wskazuje, że Jezus nie jest prawdziwym Bogiem, a w J 17,3 mówi on jednoznacznie, że **tylko Ojciec** jest prawdziwym Bogiem. Nie należy więc sądzić, że milczenie Jezusa można zinterpretować lepiej niż Jego jasne słowa. W skrajnym przypadku sprowadzałoby się to do tego, że bardziej kocha się ciemność (to, co ukryte, nieokreślone) niż światło (to, co jasne, oczywiste, zrozumiałe).

• W Starym Testamencie, w Księdze Izajasza 9,5, czytamy:

Albowiem Dziecię nam się narodziło, Syn nam został dany, a panowanie spoczywa na Jego ramieniu; i nazwą Jego imię: Cudowny Doradca, **Potężny Bóg**, Ojciec Wieczności, Księżę Pokoju.

Na wstępie należy zauważyć, że istnieją tu różne tłumaczenia. Dla porównania:

Lut 1912: ...nazywają Go: Cudowny, Doradca, Bohater, Ojciec Wieczny, Księżę Pokoju

GNB: ...imiona chwalebne...: roztropany władca, potężny bohater, Ojciec Wieczny, Księżę Pokoju.

Z drugiej strony uważam, że rozsądnie jest podchodzić ostrożnie do proroctw i ich interpretacji, ponieważ również u Izajasza napisano, że Mesjasz ma nazywać się **Immanuel**, a jego imię brzmiało Jezus (hebr. Jeschua). W Psalmie 16 mowa jest o zmartwychwstaniu oraz o tym, że **Dawid** nie ujrzy rozkładu. Jednak, co wielokrotnie podkreślono w Dziejach Apostolskich, obietnica ta odnosi się wyłącznie do Pana Jezusa, Syna Dawida. W Psalmie 89 napisano, że Bóg uczyni **Dawida pierworodnym** (Ps 89,28 i nast.), ale i tu chodzi o Pana Jezusa.

Na czytaniu Starego Testamentu spoczywa zasłona, jak mówi 2 Kor 3,14, która zostaje usunięta jedynie w Chrystusie. Po spełnieniu tej obietnicy możemy rozpoznać, jak należy ją rozumieć.

Po trzecie: Często twierdzi się, że ten, który się narodził, był „ludzkim Jezusem”, który żył w słabości, cierpiał i w końcu umarł, podczas gdy „boski Jezus” pozostał nietknięty przez to wszystko i nie umarł. Jednak w tym fragmencie Księgi Izajasza dziecko, które miało się narodzić, nazywane jest „Bogiem Mocnym”, a więc Bogiem, który się rodzi i umarł za grzechy całego świata? W dalszej części Księgi Izajasza, zwłaszcza w rozdziale 53, jest on **Śługą Bożym**, co można porównać do Mojżesza, który również był nazywany Bogiem i jednocześnie Śługą Bożym. (Wj 4,16 i 7,1, cytowane poniżej)

Skoro Bóg już posłał swojego Chrystusa, nikt nie powinien pozostawać pod zasłoną, która spowija czytanie Starego Testamentu.

• Przez długi czas uważałem, że w Liście do Rzymian 9,5 Jezus jest jednoznacznie nazwany Bogiem.

Rz 9,5, których ojcami są i z których według ciała pochodzi Chrystus, który jest ponad wszystkim, Bóg, niech będzie wysławiony na wieki. Amen.

Zastanawiałem się, jak to zinterpretować, ponieważ stało to w sprzeczności z własnym stwierdzeniem Jezusa (...tylko Ojciec...) oraz z ogólnym przesłaniem Biblii, że istnieje tylko **jeden** Bóg, a Pan Jezus jest **Jego Synem**. Również szerszy kontekst wskazywał na sprzeczność.

Rz 8,28-29 Wiemy jednak, że tym, którzy kochają **Boga**, wszystko służy ku dobremu, tym, którzy są powołani zgodnie z Jego zamysłem. Bo tych, których wcześniej poznał, tych też przeznaczył, aby stali się podobni do **obrazu Jego Syna**, aby On był pierworodnym wśród wielu braci.

Rz 10,9 Jeśli bowiem ustami wyznasz, że Jezus jest Panem, i uwierzysz w sercu, że **Bóg** wzbudził **Go** z martwych, zostaniesz zbawiony.

Rz 15,6 Niech zaś Bóg wytrwałości i pociechy da wam jedność myśli między sobą, zgodnie z nauczaniem Pomazańca (= Chrystusa) Jezusa, abyście jednomyślnie, jednym głosem wielbili **Boga i Ojca naszego Pana Jezusa Chrystusa**.

Już w samym Liście do Rzymian stwierdzenie, że Jezus miałby być **Bogiem ponad wszystkim**, byłoby sprzeczne z treścią tego listu. W Rz 8,29 mowa jest o **Pierworodnym spośród wielu braci** – a zatem wierzący byłiby „braćmi Boga”. Ponadto w Rz 10,9 występuje rozróżnienie między **Panem** a **Bogiem**. Jeśli je zniwelować, to jeden Bóg wskrzesiłby drugiego Boga z martwych; a w Rz 15,6 mowa jest o Bogu, który ma być Bogiem ponad wszystkim? Nie potrafiłem wyjaśnić sobie tak wielkiej sprzeczności, zwłaszcza że byłaby ona również niezgodna z ogólnym świadectwem Biblii.

Przez pewien czas byłem jednak bezradny.

Tłumaczenie międzywierszowe przybliżyło mnie do rozwiązania. Po słowach „...z których według ciała jest Chrystus” pojawia się kropka i zaczyna się nowe zdanie: **Niech będzie błogosławiony Bóg, który jest ponad wszystkim, na wieki wieków! Amen.** W międzyczasie dowiedziałem się również, że oryginalne teksty greckie nie zawierały znaków interpunkcyjnych, a zatem podane znaczenie tych słów zależy od danego tłumacza. (zobacz także odpowiedni artykuł pod .)

Rozumiem więc, że ktoś może nadal trzymać się poglądu, iż w Rz 9,5 stwierdza się, że Chrystus (Namaszczony przez Boga) jest „Bogiem ponad wszystkim”, jednak sam już się z tym nie zgadzam.

• **Przez długi czas uważałem, że jednym z najsilniejszych dowodów na to, iż Jezus Chrystus jest prawdziwym Bogiem, jest fragment z 1 Listu św. Jana 5,20 i sądziłem, że jest to argument niepodważalny.**

1.1 **J 5,20** Wiemy jednak, że Syn Boży przyszedł i dał nam rozum, abyśmy poznali Prawdziwego; a my jesteśmy w Prawdziwym, w Jego Synu, Jezusie Chrystusie. **On jest prawdziwym Bogiem** i życiem wiecznym.

No dobrze, w pewnym sensie dostrzegłem tu pewien sprzeczność: jeśli Syn Prawdziwego jest Prawdziwym Bogiem, jak tu napisano, to co w takim razie pozostaje dla Jego Ojca? A w ogóle: czy Prawdziwy Bóg ma Ojca, a jeśli tak, to czym synem jest Prawdziwy Bóg?

Argumentacja skupiała się na słoweczku „ten”. Byłem przekonany, że odnosi się ono do ostatnio wymienionego, do „jego Syna Jezusa Chrystusa”, a w żadnym wypadku nie do „Prawdziwego”, którego synem jest Jezus

Chrystus jest. Do tej pory nie znalazłem też fragmentów, w których słowo „ten” jednoznacznie **nie** odnosi się do ostatnio wymienionego, na przykład:

2.J 7 Wyszło bowiem na świat wielu zwodzicieli, którzy nie wyznają, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele; **to** jest zwodziciel i antychryst. Z całą pewnością Jezus Chrystus nie jest Antychrystem.

Albo też:

Dz 4,10-11 W imię Jezusa Chrystusa z Nazaretu, którego wy ukrzyżowaliście, a którego Bóg wzbudził z martwych – w **tych** imieniu **ten człowiek** stoi przed wami zdrowy. **To jest ten kamień**, który został odrzucony przez was, budujących, a który stał się kamieniem węgielnym.

„Ten” odnosi się do Jezusa Chrystusa; „ten” nie odnosi się jednak do Boga, lecz do dotychczasowego paralytyka; a „To jest ten kamień” nie oznacza z kolei dawnego paralytyka, lecz Pana Jezusa Chrystusa.

Warto przytoczyć trzeci przykład:

Dz 7,18-19 ...aż wstał nad Egipsem inny król, który nie znał Józefa. Ten działał podstępnie przeciwko naszemu rodowi i znęcał się nad ojcami, tak że musieli oni porzucać swoje niemowlęta, aby nie pozostały przy życiu.

Józef postąpił podstępnie wobec swoich braci, zanim się im ujawnił, ale bez wątplenia to nie on jest tu określony jako „ten”, lecz faraon, mimo że Józef jest wymieniony jako ostatni.

Podczas uważnej lektury Biblii zauważyłem jeszcze kilka innych przykładów, ale to powinno wystarczyć.

Wierzę, że **jeśli jesteśmy w Jezusie Chrystusie, to jesteśmy w prawdziwym Bogu**. Nie dlatego, że On jest prawdziwym Bogiem, ale dlatego, że On sam jest **w** prawdziwym Bogu. Nie ma dla nas innej możliwości bycia w prawdziwym Bogu, jak tylko bycie w Panu Jezusie Chrystusie, **Synu prawdziwego Boga**.

Nawiasem mówiąc: „Ten” odnosi się do **jednej** osoby, a nie do dwóch lub więcej. Albo Bóg jest prawdziwym Bogiem, **albo** Jego Syn, Jezus Chrystus. Tylko jeden z nich.

• **Kolejny fragment, w którym Jezus jest nazwany Bogiem, znajduje się w Liście do Hebrajczyków.**

Hbr 1,8 ...a o Synu: „Twój tron, o **Boże**, trwa od wieków na wieki, a berło sprawiedliwości jest berłem Twojego królestwa”.

Już następny werset wskazuje jednak, że Syn Boży nigdy nie jest Bogiem w sensie absolutnym, ponieważ mowa tam jest o **Jego Bogu**:

Hbr 1,9 „Umiłowałeś sprawiedliwość i znienawidziłeś bezprawie; dlatego, o Boże, **twój Bóg** namaścił cię olejkim radości przed twoimi towarzyszami”.

Kiedy pewnego razu rozmawiałem z kimś, kto na podstawie tego fragmentu chciał udowodnić, że Jezus jest Bogiem, poprosiłem go, by przeczytał wers 9, ponieważ właśnie tam otworzył swoją Biblię. Najpierw przeczytał go cicho do siebie, a potem własnymi słowami stwierdził, że **Ojciec** namaścił Syna. Poprosiłem go jeszcze raz, aby po prostu przeczytał to, co jest napisane w jego Biblii. Ledwo wydobył z siebie słowa, że Jezus został namaszczoney **przez swojego Boga**.

Z trynitarnego punktu widzenia może to być zrozumiałe, jednak po raz kolejny ignoruje się w ten sposób pełne biblijne przesłanie.

Hbr 1,8-9 o Synu (mówi Bóg): „**Twój tron, o Boże**, trwa od wieczności do wieczności, a berło sprawiedliwości jest berłem Twojego królestwa; umiłowałeś sprawiedliwość i znienawidziłeś bezprawie; dlatego, o Boże, **Twój Bóg** namaścił Cię olejkim radości przed Twoimi towarzyszami”.

Również Mojżesz został dwukrotnie nazwany **Bogiem** przez samego Boga i nikt nie uzna poważnie, że podważa to wyjątkowość żywego Boga.

2. Wj 4,16 Aaron zaś będzie przemawiał w twoim imieniu (Mojżesz) do ludu. I stanie się, że on będzie dla ciebie ustami, a **ty będziesz dla niego Bogiem** (Elohim).

Wj 7,1 I rzekł Pan do Mojżesza: Oto **ustanowiłem cię Bogiem** (Elohim) **dla faraona**, a twój brat Aaron będzie twoim prorokiem.

Paweł napisał kiedyś w 2 Kor 3,6b: „Litera zabija, ale Duch ożywia”. Uważam więc, że sensowniejsze jest nie skupiać się na poszczególnych literach,

, lecz raczej pytać o sens słów i brać pod uwagę bezpośredni kontekst oraz całościowe świadectwo Pisma Świętego.

Do tej pory znalazłem ponad 20 fragmentów biblijnych w Starym i Nowym Testamencie, które mówią o **Bogu Pana Jezusa**, zarówno przed Jego śmiercią i zmartwychwstaniem, jak i po nich. Zbiór ten można również obejrzeć pod adresem.

Na zakończenie tego fragmentu chciałbym szczególnie podkreślić jeden werset, ponieważ przemawia w nim sam Jezus Chrystus, po tym jak przebywał już około 60 lat w niebie:

Obj. 3,12 Kto zwycięży, tego uczynię filarem **w świątyni mojego Boga** i już nigdy stamtąd nie wyjdzie; i napiszę na nim **imię mojego Boga** oraz **imię miasta mojego Boga**, nowego Jeruzalem, które zstępuje z nieba **od mojego Boga**, i moje nowe imię.

Pan panów, Król królów

JHWH jest Panem panów i Królem królów

Pwt 10,17 Albowiem Pan, wasz Bóg, jest **Bogiem bogów** i **Panem panów**, Bogiem wielkim, potężnym i strasznym, który nikogo nie faworyzuje i nie przyjmuje łapówek,

Ps 136,1-3 Chwalcie Pana, bo jest dobry. Bo Jego łaska trwa na wieki! Chwalcie **Boga bogów**, bo Jego łaska trwa na wieki! Chwalcie **Pana panów**! Bo Jego łaska trwa na wieki!

Ps 95,3 Albowiem wielki jest Pan, **wielki Król nad wszystkimi bogami**.

Kiedy Bóg nazywany jest „**Bogiem bogów**”, należy wziąć pod uwagę, że Jezus powiedział, iż Bóg nie jest Bogiem umarłych. Zatem ci „bogowie” nie są martwymi bożkami, „niczym”, lecz osobistościami piastującymi wysokie stanowiska zarówno na ziemi (Ps 82,6; J 10,36; 20,17), jak i w niebie (1 Kor 8,6).

Iz 43,15 Ja jestem Pan, wasz Święty, Stwórca Izraela, **wasz Król**.

1 Tm 6,14-16 ... aż do pojawienia się naszego Pana Jezusa Chrystusa! Objawi je w swoim czasie błogosławiony i jedyny Władca, **Król królów** i **Pan panów**, który jako jedyny posiada nieśmiertelność i mieszka w niedostępnym świetle, którego nikt z ludzi nie widział ani nie może ujrzeć. Jemu niech będzie chwała i wieczna moc! Amen.

Jezus jest Panem panów i Królem królów

Obj. 17,14 Ci będą walczyć z Barankiem, a Baranek ich pokona, gdyż jest **Panem panów i Królem królów**, a ci, którzy są z Nim, to powołani, wybrani i wierni.

To nie Bóg, lecz Baranek Boży jest tu nazwany „Panem panów i Królem królów”.

Obj. 19,16 A na szacie i na biodrze ma wypisane imię: **Król królów i Pan panów**.

1 Tm 6,14-16 ... aż do objawienia się Pana naszego Jezusa Chrystusa! Objawi je w swoim czasie błogosławiony i jedyny Władca, **Król królów**

i **Panem panów**, który jako jedyny posiada nieśmiertelność i mieszka w niedostępnym świetle, którego nikt z ludzi nie widział ani nie może ujrzeć. Jemu niech będzie cześć i wieczna moc! Amen.

To, że ten werset został umieszczony na stronie poświęconej Jezusowi, musi być zapewne pomyłką, ponieważ tym, który objawi Pana Jezusa Chrystusa (Mt 24,36; Mk 13,32), jest Ten, **którego nikt z ludzi nie widział i który jest nieśmiertelny** itp.

Wersety wyjaśniające:

Dan 2,37 Ty, królu (Nabuchodonozorze), **królu królów**, któremu Bóg niebios dał władzę królewską, moc, siłę i chwałę 38 – i wszędzie tam, gdzie mieszkają ludzie, zwierzęta polne i ptaki niebieskie, powierzył je w twoje ręce i ustanowił cię władcą nad nimi wszystkimi
– ty jesteś głową ze złota.

Bycie „**królem królów**” wcale nie oznacza bycia Bogiem. Bóg niebios przyznaje władzę królewską komu chce. On detronizuje królów i ustanawia królów (Dan 2,21). Tak powiedział anioł do Marii w Łk 1,32–33: „Będzie wielki i nazwany **Synem Najwyższego; Pan Bóg da mu tron jego ojca Dawida**, a on będzie królem nad domem Jakuba na wieki, a jego królestwo nie będzie miało końca”.

Dan 7,13-14 I oto wśród obłoków nieba przybył ktoś podobny **do Syna Człowieczego**. Podszedł do Starego Wieków i został przed nim postawiony. **I dano mu władzę, chwałę i królestwo, a wszystkie ludy, narody i języki służyły mu**. Jego władza jest władzą wieczną, która nie przeminie, a jego królestwo takim, że nie ulegnie zniszczeniu.

Powinno być jasne, o kim tu mowa. A także, że Ten, który jest „Starym od wieków”, stoi **ponad** tym, który zostanie ustanowiony nad wszystkimi ludami, narodami i językami (1 Kor 15,27).

Dz 2,36 Niech więc cały dom Izraela wie z całą pewnością, że **Bóg uczynił Panem i Chrystusem tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście**.

Nie wymaga wyjaśnienia.

Flp 2,9-11 Dlatego też **Bóg Go wywyższył** i obdarzył Go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, aby w imieniu Jezusa zgięto się każde kolano tych,

w niebie, na ziemi i pod ziemią, i każdy język wyznał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

Bóg obdarzył Jezusa władzą nie tylko nad wszystkim, co ziemskie, ale także nad wszystkim, co niebiańskie i podziemne. Nie jest tu również mowa o tym, że „Ojciec” tak wysoko Go wywyższył, lecz że uczynił to **Bóg**.

Stwórca

JHWH jest Stwórcą

Rdz 1,1 Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię.

Iz 40,28 Czyż nie wiesz tego, czy nie słyszałeś? **Pan jest Bogiem wiecznym, Stwórcą krańców ziemi.** Nie męczy się i nie ulega zmęczeniu, a Jego mądrość jest niezgłębiona.

Księga Hioba 33,4 Duch Boży mnie stworzył, a tchnienie Wszechmocnego ożywia mnie.

Jest to oczywiście mowa poetycka i nie czyni Ducha Bożego „Boga, Ducha”. Już wcześniej, w wersecie 2, Elihu powiedział: „mój język przemawia na moim podniebieniu”. Jednak jego język nie jest osobą, podobnie jak Duch Boży, który jest tu utożsamiany z „tchnieniem Wszechmocnego”.

Ps 95,5 i nast. Jego jest morze; **On je przecież stworzył**, a ląd ukształtowały Jego ręce.

Ps 102,26 Ty niegdyś ugruntowałeś ziemię, a niebo **jest dziełem Twoich rąk.**

Być może jest to również mowa obrazowa, podobnie jak w wielu innych miejscach, ponieważ Bóg powołał wszystko do istnienia poprzez **swoje słowo, swoje rozkazy**. Psalm 33 mówi: „On rzekł, a stało się; On rozkazał, a powstało”, zgodnie z „Bóg rzekł: Niech się stanie... – i stało się” z 1 Księgi Mojżeszowej 1.

Jezus jest Stwórcą

J 1,3 Wszystko przez **Niego** powstało, a bez **Niego** nie powstało nic, co powstało.

Chodzi tu o Słowo. Jak opisano wcześniej, **Bóg przemówił**. Dzięki temu wszystko zostało powołane do istnienia. Jednak fragment ten jest tak często interpretowany w odniesieniu do Jezusa, że niemal nikomu nie przychodzi już do głowy, że słowo zapisane w tym miejscu naprawdę oznacza właśnie Słowo.

Kol 1,15-17 On jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym całego stworzenia. **W nim bowiem zostało stworzone wszystko, co jest w niebiosach i na ziemi**

, to, co widzialne, i to, co niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy władze, czy moce: **wszystko zostało stworzone przez Niego i dla Niego**; On jest przed wszystkim, a wszystko istnieje dzięki Niemu.

Najwyraźniej nie chodzi tu o stworzenie nieba i ziemi, lecz o „trony, panowania, władze i moce”, co jednak niekoniecznie sprawia, że werset ten staje się bardziej zrozumiały.

Hbr 1,1-2 Skoro Bóg nigdy wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał do ojców przez proroków, to pod koniec tych dni przemówił do nas przez Syna, którego ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy, **przez którego też stworzył światy (aion, często tłumaczone jako „wieczności”)**.

Czy to oznacza, że Bóg rzekł: „Niech się stanie...”, a następnie Jezus zabrał się do pracy, aby zrealizować Boże polecenia? Byłoby to sprzeczne z wyraźnym podkreśleniem przez Boga, że **On sam** stworzył wszystko (Iz 44,24). Jak więc należy to rozumieć?

Hbr 1,10 A także: „**Ty, Panie, na początku ugruntowałeś ziemię, a niebiosa są dziełem Twoich rąk**”.

Ten cytat z Ps. 102 odnosi się tam do JHWH. Czy w tych trzech miejscach Nowy Testament zaprzecza Starym Testamentowi? Jeśli rzeczywiście twierdzi, że to Jezus stworzył niebo i ziemię?

Wersety wyjaśniające

Iz 44,24 Tak mówi Pan, twój Odkupiciel, który ukształtował cię już w łonie matki: **Ja, Pan, jestem tym, który wszystko czyni, który rozpostarłem niebiosa, ja sam rozpostarłem ziemię – kto był przy mnie?**

Iz 45,12 **To ja, ja** stworzyłem ziemię i ukształtowałem na niej człowieka. **To ja** rozpostarłem niebo **moimi rękami** i rozkazałem całemu jego zastępowi.

Iz 45,18 Albowiem tak mówi Pan, który stworzył niebo – **On** jest Bogiem, który ukształtował ziemię i ją stworzył – **On** ją ugruntował, nie jako pustkowie ją stworzył, lecz ukształtował ją, by była zamieszкана –: **Ja jestem Panem, i nie ma innego Boga!**

Tutaj przemawia JEDEN. I poza Nim nie ma żadnego Boga. Ten JEDEN stworzył wszystko. Tylko ON. Tak mówią wszystkie trzy wersety. Tak mówi sam Bóg!

Mk 13,19 Bo te dni będą uciskiem, jakiego nie było od początku stworzenia, **które Bóg stworzył**, aż do teraz, i jakiego nie będzie.

Jezus nie wiedział nic o swoim udziale w stworzeniu – a przynajmniej to ukrywał

Dz 4,24 A oni, gdy to usłyszeli, jednogłośnie podnieśli głos do Boga i rzekli: **Władco, Ty, który stworzyłeś niebo i ziemię, morze oraz wszystko, co w nich jest...**

Apostołowie przypisują całe stworzenie, łącznie z tym, co się w nim znajduje, **nie Jezusowi, lecz Bogu**. Jest to całkowicie zgodne z prawdą, o czym świadczy reakcja Boga:

Dz 4,31 A gdy się modlili, miejsce, w którym byli zgromadzeni, zatrzęsło się; i wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym i z odwagą głosili Słowo Boże.

Światło

JHWH jest światłem

Ps 27,1 **Pan jest moim światłem** i moim zbawieniem, kogo miałbym się bać? Pan jest ucieczką mojego życia, kogo miałbym się lękać?

Iz 40,28 Czyż nie wiesz tego, czyż nie słyszałeś? Pan jest Bogiem wiecznym, Stwórcą krańców ziemi. Nie męczy się i nie znuża, a Jego mądrość jest niezgłębiona.

Micheasz 7,8 Nie ciesz się nade mną, moja wrogińco! Bo **choć** upadłem, **to** znów się podniosę; **choć** siedzę w ciemności, **Pan jest moim światłem**.

Jezus jest światłem

J 8,12 Jezus znów przemówił do nich, mówiąc: „**Ja jestem światłością świata**; kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia”.

Kolejny fragment (Łk 2,31-32) pokazuje, że to światło zostało przygotowane **przez Boga**

J 1,9 To było **prawdziwe światło**, które, przychodząc na świat, oświeca każdego człowieka.

W kontekście nadal chodzi o Słowo. Słowo Boże jest prawdziwym światłem, jak mówi również Ps 119,105 (cytowany poniżej).

Łk 2,32 **światło** na objawienie dla narodów i na chwałę Twojego ludu Izraela.

Poprzedzające je wersety, 29–31, zostały pominięte: „Teraz, Panie, pozwalasz odejść swemu słudze w pokoju, zgodnie ze swoim słowem; bo moje oczy **ujrzały Twoje zbawienie, które** przygotowałeś przed obliczem wszystkich narodów”. To światło = zbawienie przygotował Bóg. Nie jest więc ono Bogiem, lecz zostało stworzone przez Boga.

wersety wyjaśniające

Ps 119,105 Twoje słowo jest **pochodnią** dla moich stóp, **światłem** na mojej ścieżce.

Mt 5,14 **Wy jesteście światłem świata**; miasto położone na szczycie góry nie może pozostać w ukryciu.

Dz 13,47 Tak bowiem nakazał nam Pan: „**Ustanowiłem cię światłem dla narodów, abyś był zbawieniem aż po krańce ziemi**”.

Cytat z:

Iz 49,6 Tak, mówi: „Za mało jest, że jesteś moim sługą, aby podnieść plemiona Jakuba i sprowadzić z powrotem zachowanych z Izraela. **Uczynię cię więc światłem dla narodów, aby moje zbawienie dotarło aż do krańców ziemi**”.

1.J 1,5 A oto przesłanie, które usłyszeliśmy od Niego i które wam głosimy: **Bóg jest światłością, a w Nim nie ma żadnej ciemności.**

Bóg jest światłością. Jezus jest światłością. Naśladowcy Jezusa są światłością.

Bóg jest suwerenny. Jezus nie może nic uczynić z własnej inicjatywy. Jego naśladowcy nie mogą nic uczynić bez Jezusa.

Wszystko zależy od Boga.

Sędzia

JHWH jest Sędzią

1. **Mo 18,25** Daleko od Ciebie, byś uczynił coś takiego, by zabić sprawiedliwego wraz z niesprawiedliwym, tak że niesprawiedliwy stałby się jak sprawiedliwy; daleko od Ciebie! **Czyż sędzia całej ziemi nie powinien wymierzać sprawiedliwości?**

Księga Joela 3,12 została wprowadzie wymieniona na liście, ale nie zawiera żadnej wzmianki o sędzim. Być może chodziło o List **Jakuba 4,12?** „**Jeden jest Prawodawca i Sędzia**, który ma moc zbawić i zgubić. A ty, kimże jesteś, że osądzasz bliźniego?”

Jezus jest sędzią

2. **Tm 4,1** Świadcę z całą stanowczością przed Bogiem i **Chrystusem Jezusem, który będzie sądził żywych i umarłych**, oraz w dniu Jego pojawienia się i Jego królestwa

2 Kor 5,10 Wszyscy bowiem musimy stanąć **przed tronem sądu Chrystusa**, aby każdy otrzymał zapłatę za to, co uczynił w ciele, zgodnie z tym, czy to było dobre, czy złe.

Rz 14,10 (Schl) A ty, dlaczego osądzasz swego brata? Albo ty, dlaczego gardzisz swoim bratem? Przecież wszyscy staniemy **przed tronem sądu Chrystusa**;

wersety wyjaśniające

Mt 19,28 Jezus zaś rzekł do nich: Zaprawdę, powiadam wam: Wy, którzy posłicie za mną, również w życiu przyszłym, gdy Syn Człowieczy zasiądzie na tronie swojej chwały, zasiądziecie na dwunastu tronach i **będziecie sądzić dwanaście plemion Izraela**.

J 5,22 Ojciec bowiem nikogo nie sądzi, lecz **cały sąd przekazał Synowi**,

J 5,27 i **dał Mu władzę sprawowania sądu**, ponieważ jest Synem Człowieczym.

J 12,47-48 A jeśli ktoś słucha moich słów, **ale ich** nie przestrzega, **nie osądzam go, bo nie przyszedłem, by osądzać świat**, ale by go zbawić. Kto mnie odrzuca i nie przyjmuje moich słów, ma tego, który go osądza: **słowo, które wypowiedziałem, to ono go osądzi w dniu ostatecznym**. Nie mówiłem bowiem z siebie samego, ale Ojciec, który mnie posłał, dał mi przykazanie, co mam mówić i co mam głosić.

Dz 17,31 ponieważ wyznaczył dzień, w którym **będzie sądził świat** w sprawiedliwości **przez człowieka, którego wyznaczył do tego**, i dał wszystkim dowód tego, że go wskrzesił z martwych.

1 Kor 6,3 Czy nie wiecie, **że będziemy sądzić aniołów?** A tym bardziej sprawy tego życia?

Obj 3,2 Obudź się i umocnij resztę, która była bliska śmierci! **Bo przed moim Bogiem nie uznałem twoich uczynków za doskonałe.**

Wymienione wersety jasno pokazują temu, kto jest gotów uwierzyć w to, co jest napisane, że Jezus będzie sprawował sąd w imieniu i z upoważnienia swojego Ojca.

Założenie, że Jezus jest JHWH, ponieważ obaj są opisywani jako sędziowie, wydaje się tym samym po raz kolejny doprowadzone do absurdu.

Wszechmocny

JHWH jest wszechmocny

Rdz 17,1 Gdy Abram miał dziewięćdziesiąt dziewięć lat, ukazał mu się Pan i rzekł do niego: „**Ja jestem Bogiem Wszechmocnym**. Postępuj przed moim obliczem sprawiedliwie i bądź nienaganny!”

Jer 32,27 Oto Ja jestem Pan, Bóg wszelkiego ciała! **Czyż jest dla Mnie coś niemożliwego?**

Obj. 1,8 „Ja jestem Alfa i Omega – mówi **Pan, Bóg, który jest, który był i który ma przyjść, Wszechmocny**”.

Obj. 21,22 I nie widziałem w nim świątyni, gdyż **Pan, Bóg Wszechmogący**, i Baranek są jego świątynią.

Jezus jest wszechmocny

Mt 28,18 Wtedy Jezus podszedł do nich, przemówił do nich i rzekł: „**Dana mi jest wszelka władza** w niebie i na ziemi”.

Celowo podkreśliłem tylko słowa „mi” i „wszelka władza”, ponieważ już samo słowo „dana” podważa interpretację, że Jezus jest wszechmocny.

Wersety wyjaśniające

Mt 28,18 Wtedy Jezus podszedł do nich, przemówił do nich i rzekł: „**Dana mi jest wszelka władza** w niebie i na ziemi”.

J 3,35 Ojciec miłuje Syna i **wszystko oddał w Jego ręce**.

J 5,19 Wtedy Jezus odpowiedział im: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: **Syn nie może nic czynić sam z siebie**, jeśli nie widzi, jak Ojciec czyni; bo cokolwiek On czyni, to samo czyni również Syn.

Hbr 2,8 „**Wszystko poddałeś pod Jego stopy**”. Podporządkowując Mu bowiem wszystko, nie pozostawił niczego, co nie byłoby Mu poddane.

1 Kor 15,27 „Wszystko bowiem poddał pod Jego stopy”. Skoro jednak mowa jest o tym, że wszystko zostało poddane, **jasne jest, że wyłączony jest Ten, który wszystko Mu poddał.**

Flp 2,9-11 Dlatego też Bóg go wywyższył i obdarzył imieniem, które jest ponad wszelkie imię, aby w imieniu Jezusa zgięło się każde kolano tych, którzy są w niebie, na ziemi i pod ziemią, i aby każdy język wyznał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

Chodzi o chwałę Boga, który wszystko oddał w ręce Jezusa. On sam nie jest Mu podporządkowany. To po prostu logiczne.

Pasterz

JHWH jest Pasterzem

Ps 23,1 Pan jest moim pasterzem, niczego mi nie zabraknie.

Ps 80,2 Pasterzu Izraela, który prowadzisz Józefa jak stado, wysłuchaj nas! Ty, który zasiadasz na cherubach, jaśnij!

Jezus jest Pasterzem

J 10,11 Ja jestem dobrym pasterzem; dobry pasterz oddaje życie za owce.

J 10,16 Mam też inne owce, które nie są z tej zagrody; i te muszę przyprowadzić, a one usłyszą mój głos, i będzie jedno stado, **jeden pasterz**.

Wersety wyjaśniające

Iz 44,27-28 Ten, który mówi do głębin morskich: „Wyschnijcie!”, a wasze strumienie wysuszę – Ten, który mówi o Kyrosie: „**Mój pasterz, on wykona wszystko, co mi się podoba**”, mówiąc o Jerozolimie: Niech zostanie odbudowana, a kamień węgielny świątyni niech zostanie położony!”.

Jer 23,4 I **wzbudzę nad nimi pasterzy, którzy będą ich paść**. I nie będą się już bać, nie będą się lękać ani ginąć, mówi Pan.

Ez 34,2 Synu człowieczy, prorokuj przeciwko **pasterzom Izraela**, prorokuj i mów do nich, **do pasterzy**: Tak mówi Pan Bóg: **Biada pasterzom Izraela**, którzy pasą samych siebie! Czyż **pasterze** nie powinni paść stada?

Ef 4,11 On też ustanowił jednych apostołami, innych prorokami, innych ewangelistami, innych **pasterzami** i nauczycielami,

Zach 13,7 „Obudź się, mieczu, **przeciwko mojemu pasterzowi** i przeciwko człowiekowi, który jest moim towarzyszem!” – mówi Pan Zastępów. „**Uderz pasterza**, aby owce się rozproszyły! A ja zwrócę moją rękę ku maluczkim”.

Wiele fragmentów Biblii mówi o pasterzach, wielu ludzi określa się mianem pasterzy. I oczywiście sam Bóg również. Bóg pozwolił, by Pan Jezus został uderzony – i ustanowił Go Najwyższym Pasterzem:

1 Piotra 5,2-4 Pasterzujcie **trzodę Bożą**, która jest wśród was, nie z przymusu, lecz z własnej woli, zgodnie z wolą Bożą; nie z chciwości, która jest hańbą, lecz z gotowością; nie jako panujący nad powierzona wam trzodą, lecz będąc **dla niej** wzorem! A gdy objawi się **Najwyższy Pasterz**, otrzymacie niewiednący wieniec chwały.

Głowa wszystkich rzeczy

JHWH jest Głową wszystkich rzeczy

1 Krn 29,11 Twoja, Panie, jest wielkość, moc, chwała, blask i majestat, gdyż wszystko, co jest w niebie i na ziemi, należy do Ciebie. **Twoje, Panie, jest królestwo, a Ty jesteś wywyższony ponad wszystko jako Głowa.**

Jezus jest Głową wszystkich rzeczy

Ef 1,22-23 I wszystko poddał pod Jego stopy, a Jego ustanowił **Głową nad wszystkim** dla Kościoła, który jest Jego Ciałem, pełnią Tego, który wszystko we wszystkim wypełnia.

Werset wyjaśniający

Ef 1,22-23 I wszystko poddał pod Jego stopy, a Jego ustanowił Głową nad wszystkim dla Kościoła, który jest Jego Ciałem, pełnią Tego, który wszystko we wszystkim wypełnia.

Fragment ten ukazuje Jezusa jako Głowę nad wszystkim, a jednocześnie wskazuje, że to Bóg ustanowił Jezusa w tej roli. Poniższy fragment również doskonale wyjaśnia tę kwestię:

1 Kor 11,3 Chcę jednak, abyście wiedzieli, że Chrystus jest Głową każdego mężczyzny, mężczyzna zaś jest Głową kobiety, a **Głową Chrystusa jest Bóg.**

Nasza sprawiedliwość

JHWH jest naszą sprawiedliwością

Jer 23,5-6 Oto nadchodzą dni – mówi Pan – kiedy wzbudzę Dawidowi sprawiedliwego potomka. Będzie on panował jako król, będzie postępował mądrze i będzie sprawował prawo i sprawiedliwość w kraju. Za jego dni Juda zostanie zbawiona, a Izrael będzie mieszkał w bezpieczeństwie. A oto imię, którym go będą nazywać: „**Pan, nasza sprawiedliwość**”.

Tak więc Jezus, który jest tym potomkiem, wprowadzie nie nosił tego imienia, ale dzięki wierze w Niego otrzymujemy sprawiedliwość Bożą (2 Kor 5,21, cytowane poniżej).

Jezus jest naszą sprawiedliwością

1. 1 Kor 3,30-31 A przez Niego jesteście w Chrystusie Jezusie, który **stał się** dla nas **z Boga** mądrością, **sprawiedliwością**, uświęceniem i zbawieniem, aby spełniło się to, co jest napisane: „Kto chce się chlubić, niech się chlubi w Panu!” (koniec)

Tutaj jest to wspaniale wyjaśnione.

Wersetu wyjaśniające

2. 1 Kor 5,21 Tego, który nie znał grzechu, uczynił za nas grzechem, abyśmy w Nim stali się sprawiedliwością Bożą.

Wszystko pochodzi od Boga, aby: „Kto chce się chlubić, niech się chlubi Panem”

Wszechobecny

JHWH jest wszechobecny

Jer 23,23-24 Czyż jestem Bogiem tylko z **bliska** – mówi Pan – a nie Bogiem również z **daleka**? Czyż ktoś może ukryć się tak skrycie, abym go nie widział? – mówi Pan. **Czyż nie wypełniam nieba i ziemi?** – mówi Pan.

Jezus jest wszechobecny

Mt 18,19-20 Powiadam wam jeszcze: Jeśli dwaj z was na ziemi zgodzą się co do jakiegokolwiek sprawy, o którą będą prosić, to zostanie im to dane przez mojego Ojca w niebie. **Bo gdzie dwóch lub trzech zgromadzonych jest w moim imieniu, tam jestem pośród nich.**

Czyż warunkiem obecności Jezusa nie jest to, że dwóch lub trzech zgromadziło się w Jego imieniu? A czy Pan Jezus jest już tutaj, czy też powróci?

Wersety wyjaśniające

1. 1 Kor 5,4 ... gdy **zbiierzecie się w imię moje i w imię Ducha Świętego, z mocą Pana naszego Jezusa Chrystusa ...**

Kol 2,5 Bo choć jestem nieobecny ciałem, **to jednak duchem jestem z wami**, cieszę się i widzę wasz porządek oraz moc waszej wiary w Chrystusa.

Nie mówiłbym jednak tutaj, podobnie jak w Mt 18,20 i 28,20, o „wszechobecności”.

Ten, który zna serca

JHWH jest tym, który zna serca

1.1 Sam 16,7 Lecz Pan rzekł do Samuela: „Nie zwracaj uwagi na jego wygląd i wysoki wzrost, bo ja go odrzuciłem. **Pan bowiem nie patrzy na to, na co patrzy człowiek. Człowiek bowiem patrzy na to, co widzi oczami, ale Pan patrzy na serce**”.

2.2 Krn 6,30 ... wysłuchaj tego z nieba, z miejsca, gdzie zasiadasz na tronie! I przebacź, i obdarz każdego według wszystkich jego dróg, **bo znasz jego serce – bo Ty, Ty sam znasz serca synów ludzkich**

Ps 139,23-24 Zbadaj mnie, Boże, i **poznaj moje serce**. Przetestuj mnie i **poznaj moje myśli!** Sprawdź, czy nie ma we mnie drogi utrudnień, i poprowadź mnie drogą wieczną!

ON, który wszystko stworzył, zna swoje stworzenia aż do najgłębszego wnętrza. Nikomu nie uda się Go oszukać.

Jezus zna serca

Obj. 2,23 A ich dzieci zabiję śmiercią, a wszystkie kościoły poznają, że to Ja jestem Tym, **który bada nerki i serca**; i każdemu z was dam zgodnie z waszymi uczynkami.

W tej wspólnotcie Jezus Chrystus przedstawia się jako „Syn Boży”, którego oczy są jak płomień ognia (18). Czy powinniśmy twierdzić, że jest Bogiem (JHWH), ponieważ On również bada serca, podczas gdy sam mówi, że jest Synem Bożym? Czy wiemy to lepiej niż On?

J 2,24-25 Sam jednak Jezus nie ufał im, ponieważ znał wszystkich i nie potrzebował, by ktoś świadczył o człowieku; **on sam bowiem wiedział, co było w człowieku**.

Ojciec dał Panu Jezusowi władzę nad wszelkim ciałem (J 17,2). A Jezus został namaszczonej przez Boga Duchem Świętym jak nikt inny (Dz 10,38).

Wersety wyjaśniające

2. Krl 6,11-12 Czy nie możecie mi powiedzieć, kto spośród naszych jest królem Izraela? Wtedy jeden z jego sług odpowiedział: Nie, panie mój i królu, ale **prorok Elizeusz**, który przebywa w Izraelu, **przekazuje królowi Izraela słowa, które wypowiadasz w swojej sypialni.**

1.1 Kor 12,24-25 Jeśli jednak wszyscy będą prorokować, a wejdzie jakiś niewierzący lub niepojęty, zostanie przez wszystkich przekonany, przez wszystkich osądzony; **to, co skryte w jego sercu, zostanie objawione, a on upadnie na twarz i będzie wielbił Boga oraz głosił, że Bóg naprawdę jest wśród was.**

Bóg widzi w ukryciu i to, co skryte. Przez swojego Ducha objawia prorokom to, co pragnie ujawnić. To jest proroctwo
/ proroctwo.

PAN

JHWH jest Panem

Na wstępie należy zauważyć, że jest to pewnego rodzaju odniesienie do cyrkla, ponieważ

„Pan” (pisane wielkimi literami) występuje w Starym Testamencie wszędzie tam, gdzie w języku hebrajskim występuje JHWH. Zatem tytuł rozdziału brzmi w zasadzie: „JHWH jest JHWH”.

1. Wj 15,7 I rzekł do niego: „**Ja jestem Pan**, który wyprowadziłem cię z Ur, miasta Chaldejczyków, aby dać ci tę ziemię i abyś ją posiadał”.

2. Wj 20,2 **Ja jestem Pan**, twój Bóg, który wywiódł cię z ziemi egipskiej, z domu niewoli. Nie będziesz miał innych bogów obok **Mnie**.

4. Wj 6,24 i nast. Niech **Pan** cię błogosławi i strzeże! Niech **Pan** rozjaśni nad tobą swoje oblicze i niech cię obdarzy łaską! Niech **Pan** zwróci ku tobie swoje oblicze i niech cię obdarzy pokojem! I tak niech włożą **moje imię** na synów Izraela, a Ja ich pobłogosławię.

Kapłani powinni wymawiać **JHWH** (wymawiane: Jahwe?), a nie „Pan”. JHWH to imię, które powinni wzywać nad synami Izraela.

5. Mo 6,4 Słuchaj, Izraelu: **Pan** jest naszym Bogiem, tylko **Pan!** (lub: **Pan** jest jedynym Bogiem)

a zatem właściwie: Słuchaj, Izraelu: **JHWH** jest naszym Bogiem, sam **JHWH!**

Iz 40,3-5 Głos woła: „Na pustyni przygotujcie drogę **dla Pana!** Na stepie wyrównajcie ścieżkę dla naszego Boga! Niech każda dolina zostanie podwyższona, a każda góra i wzgórze obniżone! Niech nierówności staną się równiną, a pagórkowate tereny – dolinami! I objawi się chwała **Pana**, i ujrzy ją wszelkie ciało. Bo usta **Pana** to powiedziały.

Jezus jest Panem

Mt 3,1-3 W tych dniach pojawił się Jan Chrzciciel i głosił na pustyni Judejskiej, mówiąc: „Nawróćcie się! Bo Królestwo Niebieskie jest blisko

. On bowiem jest tym, o którym mówił prorok Izajasz, mówiąc: «Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę **Panu**, wyrównajcie Jego ścieżki!»

Mk 12,3 i nast. A Jezus, nauczając w świątyni, rzekł: „Jak to uczeni w Piśmie twierdzą, że Chrystus jest synem Dawida? Sam Dawid, natchniony Duchem Świętym, powiedział: **«Rzekł Pan do mojego Pana: Usiądź po mojej prawicy, aż położę twoich wrogów pod twoje stopy!»** Sam Dawid nazywa Go **Panem**. Skąd więc jest jego synem? A wielki tłum słuchał Go z zadowoleniem.

Werset ten brzmi w Ps 110,1: „**JHWH rzekł do mojego Pana...**”

Łk 2,11 Dzisiaj bowiem narodził się wam Zbawiciel, którym jest Chrystus, **Pan**, w mieście Dawida.

J 20,28 Tomasz odpowiedział i rzekł do Niego: „**Pan mój i Bóg mój!**”

Dz 2,36 Niech więc cały dom Izraela wie z całą pewnością, że **Bóg uczynił Panem i Chrystusem** tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście.

Dz 10,36 i nast. Słowo, które posłał synom Izraela, głosząc pokój przez Jezusa Chrystusa – **który jest Panem wszystkich** – [...] Jezusa z Nazaretu, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą, który chodził, czyniąc dobro i uzdrawiając wszystkich, którzy byli opanowani przez diabła, **gdyż Bóg był z nim**.

Rz 10,9 Jeśli bowiem ustami **wyznasz, że Jezus jest Panem**, i uwierzysz w sercu, że Bóg wzbudził Go z martwych, będziesz zbawiony.

1. 1 Kor 8,5 i nast. Bo choć istnieją tak zwani bogowie na niebie lub na ziemi – jak to jest, że istnieje wielu bogów i wielu panów – to jednak dla nas jest **jeden Bóg, Ojciec**, od którego pochodzą wszystkie rzeczy i do którego zmierzamy, oraz **jeden Pan, Jezus Chrystus**, przez którego wszystko istnieje, a my przez Niego.

1.1 Kor 12,3 Dlatego oświadczam wam, że nikt, kto mówi w Duchu Bożym, nie mówi: „Niech będzie przeklęty Jezus!”, i nikt nie może powiedzieć: „**Panie Jezus!**”, chyba że w Duchu Świętym.

1.1 Kor 16,22 Jeśli ktoś nie miłuje **Pana**, niech będzie przeklęty! Maranata!

2.2 Kor 4,5 Nie głosimy bowiem samych siebie, lecz **Chrystusa Jezusa jako Pana**,
a nas samych jako waszych sług dla Jezusa.

Flp 2,11 i aby każdy język wyznał, że **Jezus Chrystus jest Panem**, ku chwale Boga Ojca.

1 P 2,3-4 jeśli naprawdę zakosztowaliście, że **Pan** jest dobry! Przychodząc do Niego jako do żywego kamienia, odrzuconego wprowadzie przez ludzi, **ale** wybranego **przez Boga** i cennego.

„Pan” najwyraźniej nie jest Bogiem.

1.1 Piotra 3,15 Święćcie w sercach waszych **Pana, Chrystusa!** Bądźcie jednak zawsze gotowi do udzielenia odpowiedzi każdemu, kto domaga się od was wyjaśnienia dotyczące waszej nadziei.

Jk 2,1 Bracia moi, miejcie **wiarę w Jezusa Chrystusa, naszego Pana chwały**, nie faworyzując nikogo!

Wersety wyjaśniające

Dz 2,36 Niech więc cały dom Izraela wie z całą pewnością, że **Bóg uczynił Panem i Chrystusem** tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście.

Bóg uczynił Jezusa Panem i Chrystusem. Pozostaje nim na zawsze i dlatego nazywany jest Panem, nawet bez konieczności każdorazowego dodawania, że to Bóg uczynił go Panem.

Nawiasem mówiąc, nie jest to żadna nadprzyrodzona istota, która teraz panuje nad wszystkim, lecz „ten Jezus, którego wy ukrzyżowaliście”.

Flp 2,9-11 Dlatego też **Bóg** Go wywyższył i **obdarzył Go imieniem, które jest ponad wszelkie imię**, aby w imieniu Jezusa zgięło się każde kolano tych, którzy są w niebie, na ziemi i pod ziemią, i aby każdy język wyznał, że **Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca**.

1.1 Kor 11,3 Chcę jednak, abyście wiedzieli, że Chrystus jest głową każdego mężczyzny, mężczyzna zaś głową kobiety, a **głową Chrystusa – Bóg**.

2.1 Piotra 1,17 On bowiem otrzymał od Boga Ojca **cześć i chwałę**, gdy z wysublimowanej chwały dobiegł do niego głos: „**To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie**”.

Hbr 5,5 Tak też Chrystus nie sam siebie uwielbił, aby stać się arcykapłanem, lecz Ten, który do Niego rzekł: „Ty jesteś moim Synem, dzisiaj Cię zrodziłem”.

Po raz kolejny powinno być więcej niż jasne, dlaczego Jezus Chrystus jest Panem: Bóg Go nim uczynił.

Bardziej szczegółowe wyjaśnienia można znaleźć na stronie www.trinitaet.com w następującym artykule głównym:

Kyrios Jezus – tytuł boski?

Kyrios to greckie słowo oznaczające „Pan”. Czy Kyrios jest tytułem boskim? Często podaje się to jako rzekomy dowód boskości Jezusa, jednak już w Septuagincie (zwanej również LXX), greckim tłumaczeniu hebrajskiego Starego Testamentu, słowo „Kyrios” jest używane zarówno w odniesieniu do Boga, Pana (JHWH lub Adonai), jak i do ludzkich panów (Adoni). Z kolei termin „Adonai” w języku hebrajskim odnosi się zawsze wyłącznie do Boga (JHWH), podczas gdy „Adoni” jest używane zarówno w odniesieniu do Boga, jak i do ludzi (istnieje na ten temat m.in. jeden). W Nowym Testamencie, którego współczesne tłumaczenia opierają się na greckim tekście źródłowym, termin „Kyrios” jest używany w równym stopniu w odniesieniu do Boga, Jezusa Chrystusa, jak i innych ludzi, bez rozróżnienia w pisowni. Często twierdzi się, że użycie słowa „Kyrios” w odniesieniu do Pana Jezusa dowodzi, iż jest On Bogiem. Nie jest to jednak prawdą, co bardzo wyraźnie wynika np. z zakończenia kazania z dnia Pięćdziesiątnicy:

Dz 2,36 Niech więc cały dom Izraela wie z całą pewnością, że Bóg uczynił Pana i Chrystusa tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście.

Ponadto istnieje wiele innych fragmentów, które udzielają odpowiedzi na to pytanie. Wymieńmy tutaj kilka z nich.

W „przypowieści o nieuczciwym zarządcy” czytamy:

I wezwał każdego z dłużników swego pana i rzekł do pierwszego: Ile jesteś winien mojemu panu? (Łk 16,5)

Filip jest nazwany Kyrios:

Ci więc przyszli do Filipa z Betsaidy w Galilei i prosili go, mówiąc: Panie, chcielibyśmy ujrzeć Jezusa (J 12,21)

Maria nazywa domniemanego ogrodnika „Panie”:

Jezus rzekł do niej: „Niewiasto, czemu płaczesz? Kogo szukasz?”. Ona, sądząc, że to ogrodnik, odpowiedziała mu: „Panie, jeśli go przeniosłeś, powiedz mi, gdzie go położyłeś, a ja go stamtąd zabiorę”. Jezus rzekł do niej: „Mario!”. Ona odwróciła się i rzekła do Niego po hebrajsku: „Rabbuni!” – co znaczy „Nauczycielu”. (J 20,15-16)

Podobnie strażnik więzienny mówi do Pawła i Sylasa:

„Panowie, co mam czynić, aby zostać zbawionym?” (Dz 16,30) Dalej

czytamy na przykład:

Panowie, postępujcie sprawiedliwie wobec swoich niewolników (Kol

4,1) lub też:

O nim (Pawle) nie mam nic pewnego do napisania Panu (Augustowi) (Dz 25,26)

Również jeden ze starszych w Ap 7,14 jest tak zwracany przez Jana: I

rzekłem do niego: Panie mój, ty to wiesz.

Piotr pisze, że Sara nazywała swojego męża Abrahama „panem” (1 P 3,6).

We wszystkich tych miejscach w tekście greckim pojawia się słowo „Kyrios” – i nikt nie będzie chciał poważnie twierdzić, że chodzi tu o tytuły boskie, a tym samym o osoby boskie. Powinno więc być jasne, że słowo „Kyrios” nie jest samo w sobie tytułem boskim, ale może być trafnie stosowane w odniesieniu do Boga, ponieważ jest On Władcą, Panem wszystkich tych, którzy w jakikolwiek sposób sprawują władzę. Czy to nad Jezusem Chrystusem, czy nad królami, książętami, władzami, prezydentami, urzędnikami państwowymi, burmistrzami, przełożonymi, głowami rodzin itp. Każda z wymienionych tu osób ma obszar, nad którym panuje, którym zarządza lub którym ma się opiekować. Ale wszyscy oni mają z kolei nad sobą Pana, kogoś, przed kim są odpowiedzialni. Panem wszystkich panów (również Pana Jezusa) jest jedyny Bóg, Ojciec.

Założmy, że słowo „Kyrios” (Pan) byłoby – zgodnie z twierdzeniami trynitarnymi – synonimem słowa „Bóg”. Wówczas można by dowolnie używać jednego z tych dwóch słów – „Bóg” lub „Pan” – bez zniekształcania sensu. W ten sposób poniższe wersety byłyby poprawnie oddane pod względem sensu, ale wyrażałyby wielką bzdurę:

Rz 15,6 ... abyście jednogłośnie, jednym głosem, wielbili Boga i Ojca naszego Pana Jezusa Chrystusa.

1 Kor 6,14 Bóg zaś wzbudził Boga i nas również wzbudzi swoją mocą.

1 Kor 11,26-27 Gdyż ilekroć spożywacie ten chleb i pijecie z tego kielicha, głosicie śmierć Pańską, aż nadejdzie. Kto więc spożywa ten chleb lub pije z kielicha Pańskiego w sposób niegodny, będzie odpowiedzialny za Ciało i Krew Pańską.

Ef 1,2 Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i od Boga Jezusa Chrystusa!

1 Piotra 1,3 Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa

Myślę, że to wystarczy, aby pokazać konsekwencje lub wyjaśnić, że naprawdę należy zwrócić uwagę na różnicę, jaka najwyraźniej istnieje między „Bogiem” a „Panem”. Czytając Biblię, każdy może sam w myślach zastąpić słowo „Pan” słowem „Bóg” wszędzie tam, gdzie się ono pojawia. Często przebiega to rzeczywiście bez problemów, ale często pojawiają się w ten sposób nonsensy i sprzeczności, co wyraźnie pokazano na przytoczonych powyżej przykładach.

Oczywiście w Nowym Testamencie termin „Kyrios” najczęściej odnosi się do Pana Jezusa, ponieważ to właśnie o Niego chodzi przede wszystkim; ponadto jest to główny tytuł, a raczej najwyższy rangą tytuł, jaki Bóg nadał Panu Jezusowi:

Flp 2,9-11 Dlatego – (ponieważ Jezus Chrystus był Mu posłuszny aż do śmierci na krzyżu – dlatego) Bóg Go również wywyższył i obdarzył Go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, aby w imieniu Jezusa zgięto się każde kolano tych, którzy są w niebie, na ziemi i pod ziemią, i aby każdy język wyznał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

Marta i Maria nazwały Jezusa Chrystusa Panem (Kyrios). I najwyraźniej nie miało to na myśli tytułu boskiego, jak wynika z kontekstu w **Ewangelii św. Jana 11** (cytuję tylko fragment).

21 Wtedy Marta rzekła do Jezusa: „Panie, gdybyś ty był, mój brat by nie umarł; 22 a teraz wiem, że cokolwiek poprosisz Boga, Bóg ci da”.

27 Odpowiedziała Mu: „Tak, Panie, wierzę, że Ty jesteś Chrystusem, Synem Bożym, który ma przyjść na świat”.

32 Gdy więc Maria dotarła do miejsca, gdzie przebywał Jezus, i ujrzała Go, upadła Mu do stóp i rzekła do Niego: „Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł”.

34 Gdzie go położyliście? Odpowiadają mu: Panie, chodź i zobacz!

39 Jezus rzekł: „Odsuńcie kamień!” Siostra zmarłego, Marta, rzekła do Niego: „Panie, już cuchnie, bo leży tu już cztery dni”.

41 Usunęli więc kamień. Jezus zaś podniósł oczy i rzekł: „Ojcze, dziękuję Ci, że mnie wysłuchałeś. 42 Ja jednak wiedziałem, że zawsze mnie wysłuchujesz; ale powiedziałem to ze względu na stojący wokół tłum, aby uwierzyli, że Ty mnie posłałeś”.

Podobnie jest w przypadku Piotra. Jego słowa oraz wydarzenie, kiedy wielu uczniów odwróciło się od Jezusa, są powszechnie znane.

J 6,68-69 Szymon Piotr odpowiedział Mu: „Panie, do kogo mielibyśmy pójść? Ty masz słowa życia wiecznego; a my uwierzyliśmy i poznaliśmy, że Ty jesteś Świętym Bożym”.

To, że Jezus Chrystus nazywany jest Panem, służy raczej odróżnieniu Go od Boga niż utożsamianiu Go z Bogiem. Bardzo obszerny zbiór i analiza wszystkich wspólnych wystąpień słów „Bóg” i „Pan” znajduje się w książce Joela Hemphilla: . Zostały one w niej wymienione w kolejności ksiąg Nowego Testamentu i uzupełnione cennymi komentarzami.

Oto niewielki wybór takich fragmentów Pisma Świętego:

Rz 1,7 Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa!

1.1 Kor 1,3 Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa!

2.1 Kor 1,2 Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa!

Gal 1,3 Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa!

Ef 1,2 Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa!

Flp 1,2 Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa!

Kol 1,3 Zawsze dziękujemy Bogu, Ojcu naszego Pana Jezusa Chrystusa, gdy modlimy się za was

Kol 3,17 ... wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa i przez Niego dziękujcie Bogu, Ojcu!

1.1 Tes 1,1 ... w Bogu, Ojcu, i w Panu Jezusie Chrystusie: niech będzie wam łaska i pokój!

2.1 Tes 1,2 Łaska wam i pokój od Boga, Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa!

1.1 Tm 1,2 ... pokój od Boga, Ojca, i od Chrystusa Jezusa, naszego Pana!

2.2 Tm 2,1 ... Pokój od Boga, Ojca, i od Chrystusa Jezusa, naszego Pana!

Flm 3 Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa!

1.1 P 3 Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa.

2.1 P 1,2 Niech łaska i pokój będą wam coraz obficie udzielane w poznaniu Boga i Jezusa, naszego Pana!

Chciałbym jeszcze przytoczyć tutaj jeden szczególny werset. Jest on szczególny z tego powodu, że z jednej strony jest cytowany lub przywoływany w Nowym Testamencie częściej niż jakikolwiek inny werset Starego Testamentu. Z drugiej strony dlatego, że zarówno Bóg, jak i Pan Jezus są w nim nazwani „Panem”. Jest to Mt 22,44, gdzie sam Pan Jezus cytuje **Pś 110,1**. Pierwotnie brzmiał on następująco:

Psalm Dawida: JHWH rzekł do mojego Pana: „Zasiądź po mojej prawicy, aż uczynię twoich wrogów podnóżkiem twoich stóp”.

Z biegiem czasu imię Boga (JHWH) zaczęło zastępować opisami, z obawy przed nadużyciem go, przed czym ostrzega np. trzecie z Dziesięciu Przykazań. W języku hebrajskim zamiast imienia Boga, JHWH, zaczęto używać słowa Adonai (później również „HaSchem” = „imię”), które w wielu niemieckich tłumaczeniach oddaje się słowem HERR (pisanym wielkimi literami) i stosuje się wyłącznie w odniesieniu do Boga. Oprócz tego istnieje podobnie zapisane słowo „Adoni”, które w tłumaczeniach pojawia się jako „Pan” i może odnosić się zarówno do Boga, jak i do ludzi. W języku greckim zarówno w Starym, jak i Nowym Testamencie konsekwentnie stosuje się zapis „Kyrios”. W ten sposób wspomniany powyżej werset nie zmienił się co do treści, ale pod względem pisowni mniej więcej w następujący sposób (cytuję tylko pierwszą część):

- JHWH rzekł do mojego Adoniego...
- Adonai rzekł do mojego Adoniego... (oczywiście wszystko po hebrajsku)
- Pan (Kyrios) rzekł do mojego Pana (Kyrios) (grecki)
- Pan rzekł do mojego Pana...

Ta ostatnia wersja (bez podkreślenia słowa „Pan”) jest tą, z którą spotykamy się w całym Nowym Testamencie.

Mt 22,44 Pan rzekł do mojego Pana: „Zasiądź po mojej prawicy, aż położę twoich wrogów pod twoimi stopami”.

Widać z tego, że rozróżnienie między dwoma wspomnianymi tu „panami” w Nowym Testamencie jest praktycznie niemożliwe, chyba że zna się tę ewolucję hebrajskiego użycia językowego i jej tłumaczenia, a także oryginał z Psalmu 110,1. Wówczas jednak nie ma tu żadnej sprzeczności z wersetami Nowego Testamentu, które mówią o tym, że Bóg poddał wszystko pod stopy swego umiłowanego Syna, Jezusa Chrystusa, a ten zasiada teraz po prawicy Boga. Pozostaje on jednak nadal podporządkowany swojemu Bogu i Ojcu. W ten sposób staje się również jasne, skąd Pan Jezus czerpał „bycie Panem” i „bycie Chrystusem”, ponieważ bynajmniej nie posiadał tego od zawsze ani z siebie samego:

Dz 2,36 Niech więc cały dom Izraela wie z całą pewnością, że Bóg uczynił Pana i Chrystusa tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście.

Na koniec warto jeszcze wspomnieć o Pawle, który zarzuca Koryntianom, że niektórzy z nich nie znają Boga (1 Kor 15,34). W rozdziale 11 tego samego listu podkreśla on to, co wszyscy powinni wiedzieć.

1 Kor 11,3 Chcę jednak, abyście wiedzieli, że Chrystus jest głową każdego mężczyzny, mężczyzna zaś głową kobiety, a głową Chrystusa jest Bóg.

Mowa tu o jednoznacznych hierarchiach. I jest tu napisane: Chcę, abyście to wiedzieli. Nie jest tu mowa o jakichś niejasnych przypuszczeniach czy tajemniczych relacjach, sugerowanych jedynie w sposób nieprecyzyjny. Nie, wymagana jest tu jednoznaczna wiedza i jasno stwierdzono: Bóg jest Głową Chrystusa! Chcę, abyście to wiedzieli! Nie są to słowa skierowane specjalnie do uczonych, lecz w gruncie rzeczy zrozumiałe dla każdego.

Jezus Chrystus jest Panem, ponieważ Bóg Go nim uczynił.

Wieczny

JHWH od wieczności

1. Księga Rodzaju 1,1 Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię.

2. Księga Księgi Mojżesza 3,15 I rzekł Bóg do Mojżesza: „Tak powiesz synom Izraela: Jahwe, Bóg waszych ojców, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba, posłał mnie do was. **To jest moje imię na wieki, a to jest moje imię z pokolenia na pokolenie**”.

Ps 90,1-2 Modlitwa Mojżesza, męża Bożego. Panie, Ty jesteś naszym schronieniem z pokolenia na pokolenie. Zanim powstały góry i zanim stworzyłeś ziemię i świat, **od wieczności do wieczności jesteś Bogiem**.

Dan 6,27 Wydaję rozkaz, aby w całym moim królestwie drżeli i bali się Boga Daniela! **On** bowiem **jest Bogiem żywym i trwa na wieki**; a Jego królestwo nie ulegnie zniszczeniu, a Jego panowanie trwa aż do końca.

Rz 1,20 Albowiem Jego niewidzialna istota, zarówno **Jego wieczna moc, jak i Jego boskość, od stworzenia świata jest postrzegana i widoczna w tym, co zostało stworzone**, aby nie mieli wymówki.

Bóg jest źródłem i Stwórcą wszystkich rzeczy. Wszystko, co wiemy i poznajemy, wiemy wyłącznie dzięki temu, co ON nam objawił.

Jezus jest od wieczności

J 1,1-2 Na początku było **Słowo**, a Słowo było u Boga, i **Słowo** było Bogiem. Ono było na początku u Boga.

Również ten werset jest oczywiście przytaczany, jakby dotyczył Jezusa, chociaż napisano tu „Słowo”. Bóg przemawiał od początku i dzięki temu powstały niebo i ziemia. I ON od początku głosił, co miało się wydarzyć. Jego Słowo jest ponad wszystkim, tak jak ON jest ponad wszystkim.

J 8,58 Jezus rzekł do nich: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: **zanim Abraham stał się, Ja jestem**”.

Czy to rzeczywistość, czy plan, obietnica Boża? O czym świadczy Pismo od samego początku?

J 17,5 A teraz, Ojczy, uwielbij mnie u siebie tą chwałą, jaką miałem u Ciebie, **zanim świat powstał!**

Jeśli jedyny Bóg (werset 3) jest Ojcem Jezusa (Mt 3,17), to Jezus nie istnieje od wieczności, lecz ma swój początek.

1.1 Kor 10,4 i wszyscy pili ten sam duchowy napój, gdyż pili z **duchowej skały, która ich towarzyszyła. A skałą tą był Pomazaniec.**

Czy Bóg dał im duchowy pokarm i duchowy napój przez Mojżesza, czy przez Jezusa? Hbr 1,1 i nast. mówi, że Bóg **nie** przemawiał do ojców przez swojego Syna.

Flp 2,6 który był w postaci Boga i nie uważał za rabunek **bycie równym Bogu.**

Jezus nie jest we wszystkim równy Bogu: był zmienny, widzialny, śmiertelny, umarł, został poczęty itp. Nie ma tu mowy o wieczności.

Hbr 9,26 – w przeciwnym razie musiałby wielokrotnie cierpieć **od założenia świata**; teraz zaś objawił się raz na zawsze w pełni wieków, aby swoją ofiarą zgładzić grzech.

Na tej podstawie można by wywnioskować preegzystencję. Tak.

Hbr 13,8 Jezus Chrystus jest ten sam wczoraj, dziś i na wieki.

Jest tylko jeden Jezus. Został On poczęty przez Boga z Ducha Świętego w łonie Marii, został ukrzyżowany przez Boga i wskrzeszony z martwych. Teraz zasiada na zawsze po prawicy Boga. Ma swój początek, ale żyje teraz na wieki wieków. To zawsze ten sam Jezus Chrystus.

Juda 25: Jedynej Bogu, naszemu Zbawicielowi przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana, niech będzie chwała, majestat, władza i moc przed wszystkimi wiekami, teraz i **na wieki wieków!** Amen.

Moim zdaniem ten wers nie nadaje się do oddania chwały Jezusowi Chrystusowi w wieczności, ale został dodany w tym celu przez L. Gassmanna.

Czy Bóg skłamał, mówiąc o „potomku”? Bóg obiecał, że nadchodzący Mesjasz będzie **potomkiem** Ewy, Abrahama i Dawida. Miał być prorokiem podobnym do Mojżesza, wywodzącym się spośród swoich braci. Czy Bóg, który przecież nie może kłamać, nie powiedział prawdy?

Ps 2,7 Pozwólcie mi ogłosić postanowienie Pana! On rzekł do mnie: „**Ty jesteś moim Synem, dzisiaj cię zrodziłem**”.

Dz 13,23 Z jego (Dawida) **potomstwa** Bóg, zgodnie z obietnicą, dał Izraelowi Jezusa jako Zbawiciela,

Dz 13,33 ...że Bóg wypełnił je nam, ich dzieciom, wskrzeszając Jezusa; jak też napisano w Psalmie drugim: „Ty jesteś moim Synem, **dzisiaj cię zrodziłem**”.

Hbr 1,5 Bo do którego z aniołów powiedział kiedykolwiek: „Ty jesteś moim Synem, **dzisiaj cię zrodziłem**”, a także: „Ja będę dla niego Ojcem, a on będzie dla mnie Synem”?

Hbr 5,5 Tak też Chrystus nie sam siebie uwielbił, aby stać się arcykapłanem, lecz Ten, który do Niego rzekł: „Ty jesteś moim Synem, **dzisiaj cię zrodziłem**”.

Hbr 7,14 Jest bowiem oczywiste, że nasz Pan wywodzi się z plemienia Judy, o którym Mojżesz nie wspomniał w kontekście kapłaństwa.

Obj 5,5 I jeden ze starszych rzekł do mnie: „Nie płacz! Oto zwyciężył **Lew z plemienia Judy, Korzeń Dawida**, aby otworzyć księgę i jej siedem pieczęci”.

Kwestia preegzystencji Jezusa to temat sam w sobie, który w niniejszym tekście został jedynie nieco poruszony.

Odpuszczenie grzechów

JHWH przebacza grzechy

2. Księga Mojżesza 34,6 i nast. Wtedy Pan przeszedł przed obliczem Mojżesza i zawołał: **Jahwe, Jahwe, Bóg miłosierny i łaskawy**, powolny do gniewu, obfitujący w łaskę i wierność.

Nehemiasza 9,17 Ale oni nie chcieli słuchać i nie pamiętali już o cudach, które dla nich uczyniłeś. Z zatwardziali serca i wybrali sobie przywódcę, aby powrócić do niewoli w Egipcie. **Ty jednak jesteś Bogiem przebaczenia, łaskawym i miłosiernym, powolnym do gniewu i obfitym w łaskę**, i nie opuściłeś ich.

Ps 130,4 U Ciebie jednak **jest przebaczenie**, aby cię czcili.

Dan 9,9 U Pana, naszego Boga, **jest miłosierdzie i przebaczenie**.

Bo zbuntowaliśmy się przeciwko Niemu,

Jona 4,2 I modlił się do Pana, mówiąc: „Ach, Panie! Czyż nie to właśnie mówiłem, gdy jeszcze byłem w mojej ojczyźnie? Dlatego uciekłem szybko do Tarsis! **Wiedziałem bowiem, że jesteś Bogiem łaskawym i miłosiernym, powolnym do gniewu i wielkim w dobroci**, i takim, który żałuje zła”.

Być może należałoby jeszcze dodać w tym kontekście, że bez przelania krwi nie ma przebaczenia (Hbr 9,22), nawet jeśli nie zostało to tutaj wyraźnie wspomniane.

Jezus przebacza grzechy

Mk 2,1-12 A gdy Jezus dostrzegł ich wiarę, rzekł do paralityka: „**Synu, twoje grzechy są odpuszczone**”. Siedziało tam jednak kilku uczonych w Piśmie, którzy rozważali w swoich sercach: „Co on tak mówi? Błuźni”. **Któż może odpuszczać grzechy, jeśli nie Bóg?** W tej samej chwili Jezus w swoim duchu zorientował się, że tak właśnie rozważają w swoich sercach, i rzekł do nich: „Co rozważacie w swoich sercach? Co jest łatwiejsze: powiedzieć sparaliżowanemu: «Twoje grzechy są odpuszczone», czy powiedzieć: «Wstań, weź swoje łóżko i chodź»? Abyście jednak wiedzieli, że Syn Człowieczy **ma władzę odpuszczania grzechów na ziemi** – rzekł do sparaliżowanego: «Mówię ci: wstań, weź swoje łóżko i idź do domu!»

Jezus nie potwierdza, że jest Bogiem, lecz podkreśla, że jest **Synem Człowieczym** i **ma władzę** odpuszczania grzechów. Mówi: „na ziemi”. Czy jest to jakieś ograniczenie? W każdym razie nie chodzi tu o wszechmoc, lecz o upoważnienie do odpuszczania grzechów (zob. także J 20,22)

Dz 5,31 Bóg wywyższył Go swoją prawicą jako Wodza i Zbawiciela, **aby dać Izraelowi nawrócenie i odpuszczenie grzechów.**

Zbawienie i przebaczenie pochodzą od Boga, dzięki temu, co dokonał Jezus.

Dz 26,18 aby otworzyć im oczy, aby nawrócili się z ciemności do światła i z mocy szatana do Boga, **aby otrzymali odpuszczenie grzechów** i dziedzictwo wśród tych, którzy zostali uświęceni przez wiarę we Mnie (Jezusa).

To nie Jezus tutaj przebacza, ale Jezus jest podstawą, przyczyną uświęcenia.

Kol 2,13 A was, którzy byliście martwi w grzechach i w nieobrzezaniu waszego ciała, ożywił wraz z Nim, **przebaczając nam wszystkie grzechy.**

To nie Jezus, lecz Bóg jest tym, który działa, przebacząc nam ze względu na ofiarę Jezusa, którą On złożył.

Kol 3,13 Znosić się nawzajem i przebaczać sobie, jeśli ktoś ma pretensje do drugiego; **tak jak Pan wam przebaczył, tak i wy!**

Jeśli przez „Pana” rozumiemy Pana Jezusa, to właśnie On nam przebaczył. Ef 4,32 brzmi bardzo, bardzo podobnie (zob. poniżej).

Werset wyjaśniające

Mt 9,6 Abyście jednak wiedzieli, że **Syn Człowieczy ma władzę** odpuszczania grzechów na ziemi... Wtedy rzekł do paralityka: „Wstań, weź swoje łóżko i idź do domu!”

Syn Człowieczy otrzymał władzę, podobnie jak w dwóch kolejnych wersetach.

Mk 2,10-11 Abyście jednak wiedzieli, że **Syn Człowieczy ma władzę** odpuszczania grzechów na ziemi – rzekł do paralityka: „Mówię ci: wstań, weź swoje łóżko i idź do domu!”

Łk 5,24 Abyście jednak wiedzieli, że **Syn Człowieczy ma władzę** odpuszczania grzechów na ziemi – rzekł do paralityka: „Mówię ci: wstań, weź swoje łóżko i idź do domu!”

J 20,22-23 A gdy to powiedział, tchnął na nich i rzekł do nich: „Weźcie Ducha Świętego! **Jeśli komuś odpuścicie grzechy, będą mu odpuszczone; jeśli komuś je zatrzymacie, pozostaną zatrzymane**”.

Ucniowie otrzymują upoważnienie do odpuszczania grzechów

Ef 4,32 Bądźcie jednak dla siebie życzliwi, współczujący i przebaczajcie sobie nawzajem, **tak jak Bóg w Chrystusie przebaczył wam!**

To Bóg przebacza.

Łk 23,34 Jezus zaś rzekł: „**Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią!**”

Najwyższą instancją w kwestii przebaczenia jest Ojciec Pana Jezusa Chrystusa.

Wskrzeszenie

JHWH wskrzesza zmarłych

1.1 Sam 2,6 Pan zabija i ożywia; sprowadza do Szeolu i z niego wywodzi.

Mt 22,31 i nast. A co do zmartwychwstania umarłych: czyż nie czytaliście, co wam zostało powiedziane przez Boga, który mówi: „Ja jestem Bogiem Abrahama, Bogiem Izaaka i Bogiem Jakuba”? **Bóg nie jest Bogiem umarłych, lecz żywych.**

J 5,21 Bo tak jak Ojciec wskrzesza umarłych i ożywia ich, tak i Syn ożywia tych, których chce.

Również na tej podstawie widać, że Jezus nie jest JHWH, lecz Jego Synem.

Dz 2,24 Bóg Go wskrzesił, po tym jak uwolnił Go od mąk śmierci, ponieważ nie było możliwe, aby śmierć Go zatrzymała.

Dz 3,15 Wy zaś zabiliście Księcia Życia, którego Bóg wskrzesił z martwych, czego my jesteśmy świadkami.

Rz 4,24, ale także dla nas, którym ma to zostać przypisane, ponieważ wierzymy w Tego, który wskrzesił Jezusa, naszego Pana, z martwych.

2. 1 Kor 1,9 My sami zaś już wcześniej otrzymaliśmy w sobie wyrok śmierci, abyśmy nie ufali sobie samym, lecz Bogu, który wskrzesza umarłych.

Bóg jest wszechmocny.

Jezus wskrzesza zmarłych

Łk 7,14-15 Podszedł więc i dotknął noszy, a noszący zatrzymali się; i rzekł: „Młodzieńcze, mówię ci, wstań!” A zmarły usiadł i zaczął mówić; i oddał go matce.

J 5,21 Bo jak Ojciec wskrzesza umarłych i ożywia ich, tak i Syn ożywia tych, których chce.

J 6,40 Bo taka jest wola mojego Ojca, aby każdy, kto widzi Syna i wierzy w Niego, miał życie wieczne; a **Ja go wskreszę w dniu ostatecznym.**

J 11,39-44 Jezus rzekł: „Odsuńcie kamień!”. Siostra zmarłego, Marta, rzekła do Niego: „Panie, już cuchnie, bo leży tu już cztery dni”. Jezus rzekł do niej: „Czyż nie powiedziałem ci, że jeśli uwierzysz, ujrzysz chwałę Bożą?”. Odsunęli więc kamień. Jezus zaś podniósł oczy i rzekł: „**Ojcze, dziękuję Ci, że mnie wysłuchałeś. Wiedziałem, że zawsze mnie wysłuchujesz, ale powiedziałem to ze względu na tłum stojący wokół, aby uwierzyli, że Ty mnie posłałeś**”. A gdy to powiedział, zawołał donośnym głosem: „Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!”. I zmarły wyszedł...

Moc przywracania zmarłych do życia pochodzi od Boga. Jezus prosi o to Boga i wie, że zostanie wysłuchany. To wydarzenie ma na celu pokazanie, że Jezus został posłany przez Ojca.

Często jednak jest to nadużywane jako rzekomy dowód na to, że Jezus jest JHWH.

Wersety wyjaśniające

Dz 9,40 Piotr zaś wyprosił wszystkich, ukląkł i modlił się. Następnie zwrócił się do zwłok i rzekł: „**Tabito, wstań!**”. **Ona zaś otworzyła oczy, a gdy ujrzała Piotra, usiadła.** On zaś podał jej rękę i podniósł ją; następnie wezwał świętych i wdowy i przedstawił im ją żywą.

Podobnie jak Jezus w przypadku Łazarza, również Piotr prosi o wysłuchanie w tej sprawie, by następnie z upoważnieniem powiedzieć: „**Tabito, wstań**”.

Dz 20,9-12 ...ogarnęła go senność, spadł z trzeciego piętra i **podniesiono go już martwego.** Paweł jednak zszedł na dół, rzucił się na niego, objął go i rzekł: „Nie krzyczcie, bo jego dusza jest w nim”. [...] Wnieśli więc młodzieńca żywego do środka i odnieśli niemąłą pociechę.

Uzdrowienia chorych i sporadyczne wskrzeszanie zmarłych były między innymi znakami, za pomocą których Bóg potwierdzał słowo apostołów, tak jak wcześniej słowo Pana Jezusa (Hbr 2,3-4).

J 17,2 Ty, Ojczy, **dałeś** Synowi **władzę** nad wszelkim ciałem, **aby dał życie wieczne wszystkim, których Mu dałeś!**

Jezus nie mógł nic czynić sam z siebie, ale otrzymał upoważnienie, gdy został namaszczoney przez Boga Duchem Świętym i mocą (Dz 10,38)

Obj 1,17-18 Ja jestem Pierwszy i Ostatni, i Żyjący; **byłem umarły, a oto żyję na wieki wieków** i mam klucze śmierci i Hadesu.

Bóg wskrzesił Pana Jezusa i dał Mu wszelką władzę w niebie i na ziemi. Obejmuje to również moc wskrzeszania z martwych.

Chwała i uwielbienie

JHWH przyjmuje uwielbienie i cześć

Księga Powtórzonego Prawa 32,43 Radujcie się, narody, Jego ludu! On bowiem mści krew swoich sług i zwraca zemstę na swoich wrogach, a swoją ziemię i swój lud oczyszcza.

Ps 22,28 Będą o tym pamiętać i nawrócą się do Pana wszystkie krańce ziemi; **przed Tobą upadną wszystkie rody narodów.**

Ps 66,4 Cała ziemia będzie cię wielbić i śpiewać ci psalmy; będzie wysławiać twoje imię.

Ps 95,6 Przyjdźcie, oddajmy Mu cześć i pokłońmy się, uklękniemy przed Panem, który nas stworzył!

Ps 97,7 Niech się zawstydzą wszyscy czciciele bożków, którzy chwalą się idolami. Padnijcie **przed Nim**, wszystkie bóstwa!

Ps 99,9 Wywyższajcie Pana, naszego Boga, i padajcie na twarz przed Jego świętą górą! **Bo święty jest Pan, nasz Bóg.**

Iz 45,23 Przysiągłem sam sobie, z moich ust wyszła sprawiedliwość, słowo, które nie powróci: **Tak, każde kolano ugięte będzie przede mną, każdy język przysięgać mi będzie.**

Ap 14,7 I rzekł donośnym głosem: **Bójcie się Boga i oddajcie Mu cześć!** Albowiem nadeszła godzina Jego sądu. **I oddajcie cześć Temu, który stworzył niebo i ziemię, morze i źródła wód!**

Obj. 19,10 I upadłem przed jego stopami, aby go czcić. A on rzekł do mnie: „Uważaj, nie czyń tego! Jestem twoim współsługą i współsługą twoich braci, którzy mają świadectwo Jezusa. **Czczij Boga!** Bo świadectwo Jezusa jest duchem proroctwa”.

Chociaż w Apokalipsie często mowa jest o wywyższonym Panu Jezusie – tak jak w tym wersecie – Jan ma wyraźnie oddawać cześć Bogu.

Jezus przyjmuje uwielbienie i cześć

Mt 2,2 Gdzie jest król Żydowski, który się narodził? Widzieliśmy bowiem jego gwiazdę na Wschodzie i przybyliśmy, **aby mu oddać pokłon**.

Nie szukali oni Boga, który się narodził, lecz nowo narodzonego króla Żydów, któremu chcieli złożyć hołd

Mt 14,33 Ci zaś, którzy byli w łodzi, **upadli przed Nim na twarz** i rzekli: „Zaprawdę, Ty jesteś Synem Bożym!”

Nie jako Boga, lecz jako Syna Bożego oddali cześć Panu Jezusowi.

Mt 28,9 I oto Jezus wyszedł im na spotkanie i rzekł: „Witajcie!” One zaś podeszły do Niego, objęły Jego stopy i **upadły przed Nim na twarz**. Wtedy Jezus rzekł do nich: „Nie bójcie się! Idźcie i ogłoście moim braciom, aby udali się do Galilei! Tam Mnie ujrzą”.

Ten, przed którym się pokłoniły, mówi o „swoich braciach”.

Mt 28,17 A gdy Go ujrzeli, **upadli przed Nim na twarz**; niektórzy jednak wątpili.

J 5,23 aby **wszyscy czcili Syna** tak, jak czczą Ojca. **Kto nie czci Syna**, nie czci Ojca, który Go posłał.

Gdyby cześć oddawana Jezusowi czyniła Go Bogiem, mowa byłaby tutaj o dwóch bogach, a także o Ojcu jednego Boga.

J 20,28 Tomasz odpowiedział i rzekł do Niego: „Pan mój i Bóg mój!”

Często dodaje się tutaj, że Tomasz upadł przed Jezusem na twarz lub oddawał Mu cześć. Nic takiego nie jest tam napisane. Jezus nie potwierdza słów Tomasza, nie odnosi się do nich ani jednym słowem. (zob. także wersety 17 i 31)

Dz 1,24 I modlili się, mówiąc: „Panie, Ty, który znasz serca wszystkich, wskaż spośród tych dwóch tego, którego wybrałeś”.

Dz 7,59 i nast. I kamienowali Szczepana, który **modlił się i mówił: „Panie Jezu, przyjmij mojego ducha!”** A uklękawszy, zawołał donośnym głosem: „Panie, nie poczytaj im tego grzechu!” A gdy to powiedział, zasnął.

Dz 9,10-11 W Damaszku był pewien uczeń imieniem Chania; i **Pan** rzekł do niego w widzeniu: „Chania!” **A on odpowiedział: „Oto jestem, Panie!”** Wtedy Pan rzekł do niego: „Wstań i idź na ulicę, na której...”

zwaną „Prostą”, i zapytaj w domu Judasza o niejakiego Saula z Tarsu! Oto bowiem modli się

Dz 22,16 i nast. A teraz, czemu się ociągasz? Wstań, daj się ochrzcić i obmyj swoje grzechy, **wzywając Jego imienia!** Gdy jednak powróciłem do Jerozolimy i modliłem się w świątyni, wpadłem w zachwyt i ujrzałem Go, **który rzekł do mnie:** „Pospiesz się i szybko wyjdź z Jerozolimy! Nie przyjmą bowiem twojego świadectwa o Mnie”. A **ja rzekłem: Panie**, oni sami wiedzą, że wrzucałem do więzienia tych, którzy w Ciebie wierzą, i kazałem ich bić w synagogach⁵; a gdy przelano krew Twojego świadka Szczepana, ja też tam stałem, przychylałem się do tego i pilnowałem ubrań tych, którzy go zabijali. A On rzekł do mnie: Idź! Bo wysłę cię daleko, do narodów.

Jezus ukazuje się Pawłowi i rozmawia z nim. To, że Paweł odpowiada, jest po prostu logiczne i słuszne. Jednak nazwanie tego aktem uwielbienia jest moim zdaniem przesadą. Podobnie jest w przypadku Hannaniasza i Szczepana. Oba spotykają Jezusa i rozmawiają z Nim lub zwracają się do Niego.

1.1 Kor 1,2 ...do Kościoła Bożego, który jest w Koryncie, do uświęconych w Chrystusie Jezusie, do świętych powołanych, wraz ze wszystkimi, którzy w każdym miejscu **wzywają imienia Pana naszego Jezusa Chrystusa**, ich i naszego Pana.

Greckie słowo „epikaleomai” tłumaczy się również jako „wzywać”, np. cesarza w Dz 25,11. Czy Koryntianie, a wraz z nimi inne wspólnoty, modlili się do Jezusa, czy też wzywali Go? Oba tłumaczenia są możliwe.

2.1 Kor 12,8 Z tego powodu trzykrotnie **prosiłem Pana**, aby to ode mnie odjął.

Flp 2,10-11 aby w imieniu Jezusa zgięło się każde kolano – tych w niebie, na ziemi i pod ziemią – i **każdy język wyznał**, że Jezus Chrystus jest Panem, **ku chwale Boga Ojca**.

Najwyraźniej nie chodzi tu o to, że wszyscy ugną kolana **przed Jezusem**, ale **w Jego imieniu**. Nie chodzi też o wyznanie, że Jezus jest JHWH, ale **że Jezus jest Panem**. A wszystko to **ku chwale Boga, Ojca**.

Hbr 1,6 Gdy zaś ponownie wprowadza Pierworodnego na świat, mówi: „**Niech mu oddają pokłon wszyscy aniołowie Boży!**”

Czy Bóg czyni w ten sposób ze swojego Syna drugiego Boga? Czy nie podporządkowuje Mu raczej wszystkich swoich aniołów?

Obj. 5,8-10 A gdy wziął księgę, cztery żywe istoty i dwudziestu czterech starszych **upadło przed Barankiem**, a każdy z nich miał harfę i złote czasze pełne kadzidła; są to modlitwy świętych. I śpiewają nową pieśń, mówiąc: „Godny jesteś, by wziąć księgę i złamać jej pieczęcie, bo zostałeś zabity i **swoją krwią wykupiłeś dla Boga ludzi** z każdego plemienia, z każdego języka, z każdego ludu i z każdego narodu, i **uczyniłeś ich dla naszego Boga królami i kapłanami**, i będą panować nad ziemią!”

Padają na twarz przed Barankiem i oddają Mu najwyższą cześć. Nie powoduje to jednak żadnego konfliktu, a Baranek nie jest uznawany za Boga ani czczony zamiast Tego, który zasiada na tronie. Podkreśla się, że Baranek wykupił ludzi **dla Boga** i uczynił ich królami i kapłanami **dla Boga**.

Wersety wyjaśniające

„Padanie na twarz, oddawanie czci, oddawanie hołdu”

Greckim słowem określającym te czynności jest „proskyneo”. W „Biblii studyjnej Elberfeldera” jego znaczenie podano jako: rzucać się na ziemię; padać na kolana przed kimś; oddawać cześć, padając do stóp; błagać na kolanach, a także wielbić.

Kilka przykładów ma pokazać, że już w Starym Testamencie można znaleźć wzmianki o tym, że ludzie padają na twarz przed innymi ludźmi lub kłaniają się im, nie wchodząc przy tym w konflikt z prawdziwym kultem:

Rdz 33,3 On sam jednak szedł przed nimi i **siedem razy rzucał się na ziemię**, aż zbliżył się do swojego brata.

Rdz 41,43 I kazał Józefowi jechać na drugim wozie, jaki posiadał, a przed nim wołano: „**Pokłońcie się!**” W ten sposób ustanowił go nad całym krajem egipskim.

Rdz 42,6 Józef był władcą kraju i to właśnie on sprzedawał zboże wszystkim mieszkańcom tej ziemi. Gdy więc przybyli bracia Józefa, **pokłonili się przed nim, twarzą do ziemi**.

1 Krn 29,20 I rzekł Dawid do całego zgromadzenia: „Chwalcie Pana, waszego Boga!” A całe zgromadzenie chwaliło Pana, Boga

ich ojców; i **pokłonili się, i upadli na twarz przed Panem i przed królem.**

Czy to bezprawie? Raczej nie, ale pokazuje to pokorę, a raczej majestat Boga, a także króla.

Również sam Pan Jezus skłania ludzi, by pokłonili się przed innymi ludźmi:

Obj. 3,9 Oto dam ludziom z synagogi szatana, z tych, którzy nazywają się Żydami, a nimi nie są, lecz kłamią; oto **sprawię, że przyjdą i pokłonią się u twoich stóp**, i poznają, że cię umiłowalem.

Hbr 1,6 A gdy ponownie wprowadza Pierworodnego na świat, mówi: „Niech mu oddają cześć wszyscy aniołowie Boży!”

To sam Bóg nakazuje, aby wszyscy Jego aniołowie oddawali cześć Jego Synowi i padali przed Nim na twarz. Moim zdaniem można to porównać do Józefa, któremu faraon podporządkował wszystkich swoich sług i cały lud. Jednak Józef nie został faraonem

Na stronie www.trinitaet.com w głównym artykule „Czy wierzący powinni (również) modlić się do Jezusa Chrystusa?” można znaleźć wiele innych fragmentów biblijnych dotyczących tej kwestii.

Ojciec i Syn – tacy sami czy różni?

Poniżej przedstawiono zestawienie cech Boga **Ojca** (lewa kolumna) i Jego **Syna**, Jezusa Chrystusa (prawa kolumna). Z zestawienia tego ma wynikać – i rzeczywiście wynika – że **Ojciec jest jedynym prawdziwym Bogiem** oraz że jest On wyższy od **wszystkich i wszystkiego**, logicznie rzecz biorąc, również od swojego Syna (1 Kor 15,27).

Najpierw, dla przejrzystości, wymieniono poszczególne punkty, aby następnie omówić je wraz z odpowiednimi fragmentami Pisma Świętego. Oczywiście do niemal każdego punktu można by przytoczyć więcej wersetów, jest to jedynie wybór.

Ojciec	Syn
wszechmo	upoważniony,
cny,	dziś
wieczny,	świadczony
wszechwie	otrzymuje objawienia,
dzący,	śmiertelny
nieśmiertel	całkowicie zależny od Ojca,
ny	był kuszony
Nie można	nie nazywa siebie
próbować działać w sposób	dobrym, był
całkowicie niezależny	widoczny
całkowicie	droga, drzwi,
dobrze	został
ukryć cel	wywyższony
Najwyższy	przez Ojca,
jedyny	uświęcony, obraz

święty, Boga
najwyższy Bóg, Namaszczony Boży,
jedyne prawdziwy Sługa Boży
Bóg, Bóg po prawicy Boga
wszystkich
bogów
na tronie

wszechmocny

1.1 Tm 6,15 ... aż do objawienia się Pana naszego Jezusa Chrystusa! Objawi je w swoim czasie błogosławiony i **jedyny Władca**, Król królów i Pan panów...

Ap 15,3 I śpiewają pieśń Mojżesza, sługi Bożego, oraz **pieśń Baranka**, mówiąc: Wielkie i cudowne są Twoje dzieła, **Panie, Boże Wszechmogący!** Sprawiedliwe i prawdziwe są Twoje drogi, Królu narodów!

Wiecznie Istny

2. Wj 3,14 Wtedy Bóg rzekł do Mojżesza: „Jestem, który jestem”. Następnie rzekł: „Tak powiesz synom Izraela: «Jestem» posłał mnie do was”.

Ps 90,2 Zanim powstały góry i zanim stworzyłeś ziemię i świat — **od wieczności do wieczności jesteś Bogiem**.

Ps 102,25 Powiedziałem: „Boże mój, nie zabieraj mnie w połowie moich dni! Twoje lata trwają **z pokolenia na pokolenie**”.

Juda 25 Jedynej Bogu, naszemu Zbawicielowi przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana, niech będzie chwała, majestat, władza i moc **przed wszystkimi wiekami, teraz i na wieki wieków! Amen**.

wszechwiedzący

Dan 2,20–22 Niech będzie błogosławione imię Boga od wieków na wieki! Bo mądrość i moc należą do Niego... **On obdarza** mędrców mądrością, a ludzi roztropnych wiedzą; **On** objawia to, co głębokie

upoważnia

Mt 28,18 Wtedy Jezus podszedł do nich, przemówił do nich i rzekł: „**Dana** mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi”.

J 5,26 Bo jak Ojciec ma życie w sobie samym, tak też **dał Synowi**, by miał życie w sobie samym;

Dz 2,36 Niech więc cały dom Izraela wie z całą pewnością, że Bóg uczynił Panem i Chrystusem tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście.

dzisiejsze świadectwo

Łk 1,35 Anioł odpowiedział jej: „Duch Święty zstąpi na ciebie, a moc Najwyższego osłoni cię; **dlatego** (właśnie z tego powodu) Święty, który się narodzi, będzie nazwany Synem Bożym”.

Dz 13,13 ... że Bóg spełnił to dla nas, ich dzieci, wskrzeszając Jezusa; jak też napisano w Psalmie drugim: „Ty jesteś moim Synem, **dzisiaj** cię zrodziłem”.

Hbr 5,5 Tak też Chrystus nie sam siebie uwielbił, aby stać się arcykapłanem, lecz Ten, który mu powiedział: „**Ty jesteś moim Synem, dzisiaj** cię zrodziłem”.

otrzymuje objawienia

Mt 24,36 O tym dniu i o tej godzinie nikt nie wie, ani aniołowie w niebie, ani Syn, lecz tylko Ojciec.

1.1 Tm 6,15 ... aż do objawienia się naszego

i tego, co ukryte; On wie, co jest w ciemności, a w Nim mieszka światło.

Mt 24,36 O tym dniu i o tej godzinie nikt nie wie, ani aniołowie w niebie, ani Syn, lecz **tylko Ojciec**.

nieśmiertelny

Ps 102,28 Ty zaś jesteś ten sam, a **Twoje lata nie mają końca**.

1 Tm 6,16 ... **który sam** posiada **nieśmiertelność** i mieszka w niedostępnym świetle, którego nikt z ludzi nie widział ani nie może ujrzeć. Jemu niech będzie cześć i wieczna moc! Amen.

List św. Jakuba 1,17 Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry, od Ojca światła, u którego nie ma **żadnej zmiany** ani cienia zmienności.

całkowicie niezależny

Job 9,12 Oto On zabiera, a kto Mu się sprzeciwi? Kto może Mu powiedzieć: „Co czynisz?”

Ap 4,11 Godzien jesteś, Panie i Boże nasz, przyjąć chwałę, cześć i moc, bo **Ty** stworzyłeś wszystko, a **z Twojej woli** wszystko powstało i istnieje.

nie może być kuszony

Jak 1,13 Nikt, gdy jest kuszony, niech nie mówi: „Jestem kuszony przez Boga”. **Bóg** bowiem **nie może być kuszony** przez zło, a sam nikogo nie kusi.

Panie Jezu Chryste! On objawi się w swoim czasie objawi błogosławiony i **jedyny Władca**, Król królów i Pan panów...

Obj. 1,1 Objawienie Jezusa Chrystusa, **które Bóg mu dał**, aby pokazać swoim sługom, co wkrótce ma się stać

śmiertelny

Łk 23,46 A Jezus zawołał donośnym głosem i rzekł: „Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego!” A gdy to powiedział, **oddął ducha**.

1 Kor 15,3-4 Przekazałem wam bowiem przede wszystkim to, co sam otrzymałem: **że Chrystus umarł za nasze grzechy** zgodnie z Pismami; że został pogrzebany i że trzeciego dnia **zmartwychwstał** zgodnie z Pismami;

Obj. 1,18 ... i **byłem umarły**, a oto żyję na wieki wieków i mam klucze śmierci i Hadesu

całkowicie zależny od Ojca

J 5,19 Wtedy Jezus odpowiedział im: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: **Syn nie może nic czynić sam z siebie**, chyba że widzi, jak Ojciec czyni; bo cokolwiek On czyni, to samo czyni również Syn.

J 3,35 Ojciec miłuje Syna i wszystko **oddał** w Jego ręce.

był kuszony

Hbr 4,15 Nie mamy bowiem arcykapłana, który nie mógłby współczuć naszym słabościom, lecz takiego, który we wszystkim **został poddany takim samym pokusom jak my**, z wyjątkiem grzechu

absolutnie dobry

Ps 19,10 Bojaźń Pańska jest czysta i trwa na wieki. Prawa Pańskie są prawdą, **wszystkie są sprawiedliwe**

Mk 18,10 Jezus jednak rzekł do niego: „Dlaczego nazywasz mnie dobrym? Nikt nie jest dobry, **tylko jeden – Bóg**”.

niewidzialny

J 1,18 Nikt nigdy nie widział Boga; Jednorodzony Syn, który jest w łonie Ojca, On Go objawił.

Kol 1,15 On (Jezus) jest obrazem **Boga niewidzialnego**, pierwotnym całego stworzenia.

1 Tm 1,17 Królowi wieków, nieprzemijającemu, **niewidzialnemu**, jednemu Bogu, niech będzie cześć i chwała od wieków na wieki! Amen.

1 Tm 6,16 który sam posiada nieśmiertelność i mieszka w niedostępnym świetle, **którego nikt z ludzi nie widział ani nie może ujrzeć**. Jemu niech będzie cześć i wieczna moc! Amen.

Cel

J 14,6 Jezus rzekł do niego: „Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi **do Ojca** inaczej jak tylko przeze Mnie”.

1 Kor 15,27-28 „Wszystko bowiem poddał pod Jego stopy”. Jeśli jednak mówi się, że wszystko zostało poddane, to jasne jest, że wyłączony jest Ten, który wszystko Mu poddał. A jeśli wszystko jest Mu poddane, to i sam Syn będzie poddany Temu, który

nie nazywa się dobrym

Mk 18,10 Jezus jednak rzekł do niego: „**Dlaczego nazywasz mnie dobrym?** Nikt nie jest dobry, tylko jeden – Bóg”.

Ap 15,4 ... pieśń Baranka... Panie, Boże Wszechmogący! Któż nie miałby się bać, Panie, i wielbić Twoje imię? **Ty bowiem sam jesteś święty**

był widoczny

Łk 23,8 Gdy zaś Herod ujrzawszy Jezusa, bardzo się ucieszył, gdyż od dawna pragnął Go zobaczyć, ponieważ wiele o Nim słyszał i miał nadzieję, że ujrzy przez Niego jakiś znak.

Dz 2,17-18a: Gdy powróciłem do Jerozolimy i modliłem się w świątyni, wpadłem w ekstazę i **ujrzałem Go** (Jezusa)

1.1 Kor 9,1 Czyż nie jestem wolny? Czyż nie jestem apostołem? Czyż nie **widziałem** Jezusa, naszego Pana? Czyż nie wy jesteście moim dziełem w Panu?

2.1 P 1,17 Zwiastowaliśmy wam bowiem moc i przyjście naszego Pana Jezusa Chrystusa, nie kierując się wymyślnymi bajkami, lecz będąc naocznymi **świadkami** Jego chwalebnej wielkości.

droga, drzewi

J 14,6 Jezus rzekł do niego: „Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie”.

J 10,9 Ja jestem bramą; jeśli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony i będzie wchodził i wychodził, i znajdzie pastwisko.

Hbr 7,25 Dlatego też może on całkowicie zbawić tych, którzy **przez niego zbliżają się do Boga**,

podporządkował **mu** wszystko, **aby Bóg**
we wszystkim.

Najwyższy

Łk 8,28 Gdy jednak ujrzał Jezusa, krzyknął, upadł przed Nim i rzekł donośnym głosem: „Co mam z Tobą wspólnego, Jezusie, Synu **Boga Najwyższego?** Błagam Cię, nie dręcz mnie”.

J 6,27 Nie pracujcie dla pokarmu, który ginie, ale dla pokarmu, który trwa na wieki, który da wam Syn Człowieczy! **On bowiem został poświadczony przez Ojca, Boga.**

J 20,17 Jezus rzekł do niej: „Nie dotykaj mnie! Nie wstąpiłem bowiem jeszcze do Ojca. Idź jednak do moich braci i powiedz im: Wstępuję do mojego Ojca i waszego Ojca, **do mojego Boga** i waszego Boga!”

Jedyny Święty

Księga Kapłańska 11,44 Bo Ja jestem Pan, wasz Bóg. Uświęćcie się więc i bądźcie święci, bo **Ja jestem święty!**

Obj. 4,8 i nie przestają mówić dniem i nocą: **Święty, święty, święty**, Pan, Bóg Wszechmogący, który był, który jest i który ma przyjść!

Obj. 15,4 ... pieśń Baranka ... Któż nie miałby się bać, Panie, i wielbić Twoje imię? **Ty bowiem sam jesteś święty;** wszystkie narody przyjdą bowiem i odda ci cześć, gdyż Twoje sprawiedliwe czyny stały się jawne.

Najwyższy Bóg

Pwt 10,17 Albowiem Pan, wasz Bóg, jest **Bogiem bogów** i Panem panów, wielkim, potężnym i budzącym strach

ponieważ żyje na wieki, by się za nimi wstawiać
wykorzystać.

został wywyższony

Dan 7,13-14 I oto wśród obłoków nieba przybył ktoś podobny do Syna Człowieczego. Podeszedł do Starego w dniach i został przed nim postawiony. I **dano** mu władzę, chwałę i królestwo, a wszystkie ludy, narody i języki służyły mu.

Flp 2,9 Dlatego też **Bóg go wywyższył** i obdarzył imieniem, które jest ponad wszelkie imię

1 Kor 15,27-28 „Wszystko bowiem poddał pod Jego stopy”. Skoro jednak mówi się, że wszystko zostało poddane, jasne jest, że wyłączony jest Ten, który wszystko Mu poddał. A skoro wszystko jest Mu poddane, wówczas i sam Syn będzie poddany Temu, który wszystko Mu poddał, aby Bóg był wszystkim we wszystkim.

uświęcony przez Ojca

J 10,36 Jakże możecie mówić o Tym, którego Ojciec uświęcił i posłał na świat: „Błuźnisz”, ponieważ powiedziałem: „Jestem Synem Bożym”?

1 Kor 1,30 A przez Niego jesteście w Chrystusie Jezusie, który stał się dla nas **z Boga** mądrością, sprawiedliwością, uświęceniem i odkupieniem

Hbr 5,7b-8 i został wysłuchany ze względu na **swoją bojaźń Bożą**, a choć był Synem, to jednak przez to, co wycierpiał, **nauczył się** posłuszeństwa

obraz Boga

J 14,9b Kto mnie widział, widział Ojca.

J 12,44-45 Jezus zaś zawołał i rzekł: „Kto wierzy we Mnie, nie wierzy we Mnie,

sam Bóg, który nikogo nie faworyzuje i nie przyjmuje łapówek,

Dan 3,32 Uznałem za słuszne opowiedzieć o znakach i cudach, których dokonał nade mną **Bóg Najwyższy**.

Rz 1,7 Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa! (większość początków listów w Nowym Testamencie)

jedyny prawdziwy Bóg

J 17,3 Jezus modlił się do Ojca: „A to jest życie wieczne, aby poznali Ciebie, **jedynego prawdziwego Boga**, oraz tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa”.

1 Kor 8,6a Tak więc dla nas jest **jeden Bóg, Ojciec**, od którego pochodzą wszystkie rzeczy, a my istniejemy dla Niego...

1 J 5,20 (fragment) Wiemy jednak, że Syn Boży przyszedł i obdarzył nas rozumem, abyśmy poznali Prawdziwego... **On jest prawdziwym Bogiem** i życiem wiecznym.

Bóg wszystkich bogów

Dan 2,47 Król odpowiedział Danielowi i rzekł: „Zaprawdę, wasz Bóg **jest Bogiem bogów i Panem królów**, który objawia tajemnice, skoro ty mogłeś objawić tę tajemnicę”.

Ps 82,1 Bóg stoi w zgromadzeniu bogów, **pośród bogów wydaje wyroki**

Ps 136,2 Chwalcie Boga bogów, bo Jego łaska trwa na wieki!

na tronie

Łk 1,32 Ten będzie wielki i nazywany będzie Synem Najwyższego; a

ale Temu, który mnie posłał; **a kto mnie widzi, widzi Tego, który mnie posłał**.

Kol 1,15 On jest **obrazem niewidzialnego Boga**, pierwotnym całego stworzenia.

Hbr 1,3a On jest promieniowaniem Jego chwały i odbiciem Jego istoty...

Namaszczony Boży

Dz 4,26-27 „... Królowie ziemi powstali, a władcy zebrali się przeciwko Panu i **Jego Pomazańcowi**”. Albowiem w tym mieście zebrali się rzeczywiście przeciwko **Twojemu świętemu słudze Jezusowi**, którego pomazałeś, zarówno Herod, jak i Poncjusz Piłat wraz z narodami i ludami Izraela...

1 J 5,1 Każdy, kto wierzy, że **Jezus jest Chrystusem (tj. Pomazańcem)**, narodził się z Boga; a każdy, kto miłuje Tego, który go zrodził, miłuje również tego, który z Niego się narodził.

sługa Boży

Dz 3,13 Bóg Abrahama, Izaaka i Jakuba, **Bóg naszych ojców, uwielbił swego sługę Jezusa**, którego wy wydaliście i przed Piłatem zaparliście się, gdy ten postanowił go uwolnić.

Dz 4, 24-29 Władcy... Bo w tym mieście zebrali się rzeczywiście przeciwko **Twojemu świętemu słudze Jezusowi**, którego namaściłeś... aby poprzez imię **Twojego świętego sługi Jezusa** działały się znaki i cuda.

po prawicy Boga

Dz 7,56 A Szczepan rzekł: Oto widzę niebiosą otwarte i

Pan, Bóg, da mu tron jego
Ojca Dawida;

Dan 7,9 Patrzyłem, aż ustawiono trony, a zasiadł na nich **Ten**, który był stary wiekiem. **Jego** szata była biała jak śnieg, a włosy **na** głowie jak czysta wełna; **Jego tron** był z płomieni ognia, a koła jego – z ognia płonącego.

Obj. 4,2 Natychmiast znalazłem się w Duchu: i oto w niebie stał tron, a **na tronie siedział Ktoś**.

Syn Człowieczy stoi po prawicy Boga
!

1 Piotra 3,22 On jest po prawicy Boga, po tym jak wstąpił do nieba, a aniołowie, moce i siły są Mu poddane.

Hbr 8,1 Najważniejsze jednak w tym, co mówimy, jest to, że mamy takiego Arcykapłana, który zasiadł **po prawicy tronu Majestatu** w niebiosach.

Wykaz ten można by jeszcze rozszerzyć o kolejne fragmenty biblijne dotyczące poszczególnych obszarów, a także o dalsze rozróżnienia między **Bogiem Ojcem a Jego Synem, Jezusem Chrystusem**. Wynik pozostałby ten sam: Bóg jest Tym, który jest ponad wszystkim, a Pan Jezus jest i pozostaje **poddany** swojemu Bogu i Ojcu.

Wszystkie cechy Boga są o wiele wyższe, szlachetniejsze, wszechstronniejsze, potężniejsze i wspanialsze niż cechy Jego Syna Jezusa, którego namaścił i w ten sposób uczynił, że tak powiem, swoim pełnomocnikiem generalnym. Wszystko, co Jezus Chrystus posiada i czym jest, otrzymał **od swojego Boga i Ojca**; do tego wszystkiego **został stworzony przez NIEGO**.

Podsumowanie

Na zakończenie chciałbym zwrócić uwagę na samego Jezusa Chrystusa, który modlił się do swojego Ojca, poruszając przy tym bezpośrednio lub pośrednio wiele z tych kwestii, które były tutaj omawiane. Tak zwana „Modlitwa arcykapłańska” znajduje się w 17 rozdziale Ewangelii św. Jana i jest bardzo pouczająca w swoich stwierdzeniach dotyczących relacji między Jezusem a Jego Ojcem. Aby ułatwić rozróżnienie, zaznaczyłem kolorem niektóre fragmenty. Można je znaleźć na mojej stronie internetowej w zakładce „Fragmenty biblijne”.

Na pytanie, czy Jezus jest JHWH, można jednoznacznie

odpowiedzieć: nie, nie jest.

Jezus jest Synem Bożym. Takie świadectwo złożył o Nim sam Bóg, tak powiedział sam Jezus, i to właśnie stanowiło główny punkt nauczania apostołów we wczesnym Kościele.

Jezus jest Chrystusem Bożym, Namaszczone, Mesjaszem. Udowodnienie tego na podstawie Pisma Świętego było dla apostołów sprawą najwyższej wagi. Za to się opowiadali, za to ponosili prześladowania i pomimo bicia nie przestawali głosić Jezusa jako Chrystusa (Dz 5,42).

Często też słyszano, że **Jezus jest Panem**, a powód tego był jasny: Bóg Go nim uczynił (Dz 2,36; Flp 2,9-11)

Jednak w Piśmie Świętym na próżno szukać wzmianki o tym, że Jezus Chrystus byłby **JHWH**, że byłby prawdziwym i żywym Bogiem, a co więcej, że apostołowie lub sam Jezus kiedykolwiek potępili lub odrzucili kogoś za to, że **nie uznawał boskości Jezusa**. Jednak od IV wieku powszechną praktyką jest surowe potępienie tych, którzy nie uznają Jezusa za Boga w sensie absolutnym, oraz piętnowanie ich jako heretyków lub antychrystów. Niewielu z nich zginęło z tego powodu. Istnieją jednak również fragmenty na ten temat, które nie są łatwe do zrozumienia – „które niewtajemniczeni i chwiejni w wierze wypaczają, podobnie jak pozostałe pisma, na swoją własną zgubę”, by zacytować 2 List Piotra 3,16. Nie chciałbym jednak krytykować ani osądzać takich osób, ponieważ one również wypełniają obietnice Jezusa, że Jego naśladowcy będą prześladowani ze względu na Jego imię.

O wiele bardziej wolę wierzyć Panu Jezusowi, który powiedział:

A to jest życie wieczne, aby poznali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. (J 17,3)

Również Jezus Chrystus obiecał tym, którzy zwyciężyli, coś naprawdę cudownego, co ponadto obala wszystkie kłamstwa zwolenników tezy „Jezus to JHWH”. Chciałbym przy tym wyraźnie podkreślić, że powiedział to jako Pan wywyższony do prawego boku Boga, a nie w swojej pokorze:

J 3,12-13 Kto zwycięży, tego uczynię filarem w świątyni mojego Boga i już nigdy stamtąd nie wyjdzie; i napiszę na nim **imię mojego Boga** oraz imię **miasta mojego Boga**, Nowego Jerozolimy, które zstępuje z nieba **od mojego Boga**, a także moje nowe imię. Kto ma uszy, niech słucha, co Duch mówi do kościołów!

JHWH, Bóg żywy, jedyny i prawdziwy Bóg, Bóg i Ojciec Pana Jezusa Chrystusa, przemawia na ostatnich stronach Biblii o Panu Jezusie. Jest tam napisane:

Obj. 21,5-7 A Ten, który siedział na tronie, rzekł: „Oto wszystko czynię nowe”. I dodał: „Napisz, bo te słowa są pewne i prawdziwe”. I rzekł do mnie: „Stało się. Ja jestem Alfa i Omega, początek i koniec. Temu, kto pragnie, dam darmo z źródła wody życia”. **Kto zwycięży, ten to odziedziczy, a Ja będę dla niego Bogiem, a on będzie dla Mnie synem.**

Jest to zgodne z tym, co napisano w Liście do Hebrajczyków 1,2, gdzie o Synu Bożym jest mowa: „...**którego Bóg ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy**”.

To właśnie Jezusowi Chrystusowi Bóg poddał wszystko pod stopy, ustanowił Go spadkobiercą wszystkich rzeczy, który na zawsze zasiada po prawicy Boga i pozostaje poddany swojemu Bogu i Ojcu. Jezus Chrystus został ustanowiony przez Boga Głową Kościoła, który jest Jego Ciałem (Ef 1,22-23), a tym samym spadkobiercami Boga i współdziedzicami Chrystusa (Rz 8,16-17). Chrystus jako Głowa, a Kościół jako Jego Oblubienica stanowią Jego Ciało: **oboje będą jednym ciałem** (Ef 5,32). Będzie to dom, w którym Bóg będzie mieszkał wśród ludzi (Ap 21,3). Tak pisze Piotr:

1 Piotra 2,5 Niechaj i wy stajecie się żywymi kamieniami, budując duchowy dom, święte kapłaństwo, aby składać duchowe ofiary, miłe Bogu przez Jezusa Chrystusa!

JHWH, Ojciec w niebie, jest jedynym Bogiem

i

ON jest Głową Pana Jezusa Chrystus

